

ท่องเที่ยวเกาะเต่ากลับมาคึกคัก นักท่องเที่ยวทั่วโลกแห่ดำน้ำชมจุดจมเรือรบ

วันศุกร์ ที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2566, 13.05 น.

Tag: [เกาะเต่า](#) [เกาะสมุย](#) [ดำน้ำ](#) [ท่องเที่ยว](#) [เรือรบ](#)

[share](#) [Twitter](#) [Share](#)

วันที่ 29 กันยายน 2566 บรรยากาศท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้กลับมาคึกคักภายหลังจากที่รัฐบาลได้เปิดประเทศรับนักท่องเที่ยว ทำให้มีนักท่องเที่ยวจากยุโรปและเอเชียเดินทางเข้าเกาะเต่าอย่างต่อเนื่อง การมาของนักท่องเที่ยวจำนวนมากได้ส่งผลทำให้โรงแรมรวมถึงที่พักต่างๆ บนเกาะเต่ามีนักท่องเที่ยวจองเข้าพัก ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเกาะเต่าเพื่อต้องการเรียนดำน้ำและบางคนก็มาดำน้ำเพื่อชมความสวยงามใต้ทะเลรอบเกาะเต่า

หลังจากข่าวพิชิตการจู่โจมเรือหลวงเทเวศน์กัศกร หมายเลขประจำเรือ 312 และเรือหลวงสุโขทัย หมายเลขประจำเรือ 313 หลังจากทีปลดประจำการกองทัพเรือได้อนุมัติให้ทำพิพิธภัณฑ์เรือทั้ง 2 ลำบริเวณเกาะเต่า และเกาะนางยวน ซึ่งเรือทั้ง 2 ลำได้ปฏิบัติการโจมตีเรือหลวงกว่า 47 ปีให้เป็นจุดท่องเที่ยวดำน้ำรูปแบบอุทยานการเรียนรู้ได้แก่เป็นการทำประโยชน์ให้ประเทศชาติครั้งสุดท้ายของเรือทั้ง 2 ลำคือส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งที่ผ่านมากองทัพเรือได้มอบเรือที่ปลดประจำการคือเรือหลวงศักดิ์กูด มาจัดวางเป็นจุดดำน้ำเมื่อเดือนมิถุนายน 2554 เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวและฟื้นฟูระบบนิเวศของปะการังอีกด้วย ข่าวการจัดวางเรือหลวงทั้งลงลำเป็นต้นใจของนักดำน้ำทั่วโลกส่งเดินทางมาดำน้ำเพื่อชมเรือหลวงทั้ง 2 ลำอย่างใกล้ชิด ซึ่งการดำน้ำชมเรือที่จมเป็นที่ชื่นชอบของนักประดาน้ำเพราะเป็นกิจกรรมที่ตื่นเต้นและท้าทายจึงทำให้เกาะเต่ามีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าเกาะอย่างต่อเนื่องส่งผลสร้างรายได้ให้กับชาวเกาะเต่า และผู้ประกอบการ

โฆษณา: ไขลูชั่นระบบอัตโนมัติโรงงาน

หน้าหลัก / ภาคใต้ / ชำวภาคใต้

ท่องเที่ยว 3 เกาะดังฝั่งอ่าวไทยศึกษัก นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าเพิ่ม

เผยแพร่: 22.5 ก.ย. 2567 15:32 | ปรับปรุง: 23.5 ก.ย. 2567 04:25 | โดย: สุจิตดาสรองใส

คลิก 2,767

สุราษฎร์ธานี - ท่องเที่ยว 3 เกาะดัง นักท่องเที่ยวทยอยเดินทางเข้าเกาะศึกษัก ยอดจองห้องพักช่วงสงกรานต์ปีเก่าคือนับปีใหม่พุ่งถึง 90% ด้าน ผอ.ททท.สำนักงานเกาะสมุย เผยเที่ยวบิน-เรือเพียงพอรองรับนักท่องเที่ยว

ยอดนิยม

หน้าหลัก /ท่องเที่ยว / News

"เกาะเต่า-พะงัน-สมุย" ฮิตต่อเนื่อง ไตรมาสแรกคนแห่เที่ยวทะลุ 1 ล้านคน

เผยแพร่ 6 พ.ค. 2567 15:31 | อัปเดต 6 พ.ค. 2567 15:31 | โดย สุวิภากรอนุวัฒน์

729

เกาะเต่า อีกแห่งเกาะท่องเที่ยวชื่อดังแห่งอ่าวไทย

คนแห่เที่ยวเกาะเต่าคึกคัก รับเปิดเทศกาลท่องเที่ยว "Spotlight Koh Tao 2024" ด้าน ททท.เผย 3 เกาะดัง จ.สุราษฎร์ธานี ได้รับความนิยมต่อเนื่อง ไตรมาสแรกมีนักท่องเที่ยวข้ามเกาะเต่า-เกาะพะงัน-เกาะสมุย ทะลุ 1 ล้านคนแล้ว

สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเกาะเต่า จับมือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เทศบาลตำบลเกาะเต่า และเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว จัด "เทศกาลท่องเที่ยวเกาะเต่า Spotlight Koh Tao 2024" ขึ้นในวันที่ 3-5 พฤษภาคม 2567 ที่ผ่านมา ที่บริเวณหาดยาวอีก 3 เกาะเต่า อ.เกาะพะงัน จ.สุราษฎร์ธานี ท่ามกลางบรรยากาศการท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดยาวที่เต็มไปด้วยความคึกคัก มีนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติล้นหลามมาเที่ยวพักผ่อน ความสวยงามของท้องทะเลอ่าวไทย

ยอดนิยม

A driver reveals: 1 Simple trick protects you from expensive speed camera...
Auto News | Sponsored

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

สำรวจพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่เกาะเต่า
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Survey of tourist Behavior and Satisfaction of Diving Tourist in Koh Toa Area Surat
Thani Province

เชษฐ รัตนพิเชษฐชัย¹, วีระ วีระโสภณ²

Email; s65563828018@ssru.ac.th; weera.wee@ssru.ac.th

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและบริการ
วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สามารถเก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 200 ชุด ได้ดังนี้ เพศ พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปีมากที่สุด รองลงมาคืออายุ 21 ถึง 30 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาที่ระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรืออาชีพธุรกิจส่วนตัว มีสถานภาพโสดและมีรายได้ 30,001 – 45,000 บาทมากที่สุด ส่วนใหญ่เดินทาง 1-3 ครั้งต่อเดือน เดินทางมาดำน้ำเป็นครั้งแรกเคยใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากกว่า 3 ครั้ง และจองผ่านบริษัททัวร์มากที่สุดและมักจะเดินทางกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ใช้รถเช่า แหล่งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงการดำน้ำ ได้แก่ โซเชียลเน็ตเวิร์ค และส่วนใหญ่ตัดสินใจเองโดยได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อคนในการใช้บริการการดำน้ำ 5,000 บาทขึ้นไป และส่วนใหญ่จะกลับมาใช้บริการอีก ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.22$) โดยมีความพึงพอใจลำดับแรก คือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{x} = 4.35$) รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 4.34$) ด้านกระบวนการ ($\bar{x} = 4.28$) ด้านราคา ($\bar{x} = 4.21$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: นักท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำ, พฤติกรรมและความพึงพอใจ ,เกาะเต่า

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

Abstract

The purpose of this research was to explore the behavior of tourists in diving groups in the area of Koh Tao. Surat Thani Province and to study the satisfaction of tourists, diving groups in the area in the Koh Tao area Surat Thani Province An online questionnaire was used as a data collection tool. A total of 200 sets of data can be collected as follows: Gender: It was found that the diving group tourists in the area in Koh Tao area Surat Thani Province mostly female Most of them were between 31 and 40 years old, followed by those between 21 and 30 years old. Most of them had a bachelor's degree. Have a career as an employee of a private company or a career in a private business They are single and have the highest income of 30,001 – 45,000 baht. Most of them travel 1-3 times a month. Traveling to dive for the first time I used to use the marine tourism activities in Surat Thani province more than 3 times and booked through most tour companies and often traveled with friends or colleagues. Most of the vehicles used for travel are rented cars. Information sources of knowledge about diving include social networks. And most of them made their own decisions under the influence of their friends. Most of them cost per person to use the diving service 5,000 baht or more and most of them will come back to use the service again. Satisfaction of tourists, diving groups in the area in Koh Tao area Surat Thani Province In the overall aspect, it was at the highest level. ($\bar{x} = 4.22$) The first satisfaction is the physical environment. ($\bar{x} = 4.35$) Followed by the product side. ($\bar{x} = 4.34$) process ($\bar{x} = 4.28$) price ($\bar{x} = 4.21$) respectively

Keywords; Diving Tourist, Behavior, Satisfaction

บทนำ

สำหรับในปี 2566 คาดคะเนว่าท่องเที่ยวของคนไทยยังเติบโตต่อเนื่องด้วยตัวเลขการท่องเที่ยว 226 ล้านคนต่อครั้ง จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เริ่มกลับสู่ภาวะปกติส่งผลบวกต่อพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2565 รวมถึงการเริ่มกลับมาของนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2566 ช่วยเพิ่มความคึกคักให้กับภูมิภาคปลายทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติในพื้นที่ กทม.และปริมณฑล ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ปรับตัวในเชิงปริมาณที่ 80%, 84%, และ 104% ตามลำดับ นอกจากนี้การกลับมาของนักท่องเที่ยวจีน ที่แม้ปี 2566 คาดว่าจะกลับมาไม่มากเมื่อเทียบกับภาวะปกติ แต่อาจช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับอานิสงส์จากรถไฟความเร็วสูงลาว-จีน รวมถึงในภูมิภาคอื่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

ต่อเนื่อง ทั้งนี้ในมิติของรายได้ พบค่าเฉลี่ยของรายจ่ายต่อทริปคาดว่าปรับตัวขึ้นจากภาวะเงินเฟ้อและการปรับขึ้นของค่าที่พักจากระดับที่ปรับลดในช่วงก่อนหน้า แต่ยังคงต่ำกว่าระดับก่อนช่วงสถานการณ์โควิด-19 ส่งผลให้การท่องเที่ยวแบบไทยเที่ยวไทยคาดว่าจะสร้างเม็ดเงินราว 8.2 แสนล้านบาทในปี 2566 (TTB, 2566)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รายงานสถิติจังหวัดที่มีอัตราการนักท่องเที่ยวเติบโตสูง ผลปรากฏว่า "สุราษฎร์ธานี" เป็นจังหวัดที่มีอัตราการนักท่องเที่ยวเติบโตสูงสุดในประเทศ สถิตินักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ เมื่อเทียบกับปี 2564 โดยมีสถิตินักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 600% มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวกว่า 3.6 ล้านคน ทำให้มีรายได้ในจังหวัดเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลการท่องเที่ยวของกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในปี 2565 จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายได้จากนักท่องเที่ยวจำนวน 27,661 ล้านบาท จากนักท่องเที่ยวจำนวน 3,690,642 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2564 รายได้สูงขึ้น จำนวน 912.04 %

เกาะเต่า ถือเป็นแหล่งที่ผลิตนักดำน้ำมากที่สุดในโลก เป็นธุรกิจหลักที่นำรายได้มาสู่ชุมชนอย่างแท้จริง และเกี่ยวพันธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ในอดีตที่ผ่านมาเกาะเต่ารวมถึงทรัพยากรมีสภาพที่สมบูรณ์ส่งผลให้เกาะเต่าได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาตินอกจากนี้ยังเป็นแหล่งดำน้ำที่มีการสอน และออกบัตรดำน้ำสูงที่สุดแห่งหนึ่งในโลกอีกด้วยดังนั้น แหล่งทรัพยากรใต้ท้องทะเลของเกาะเต่าที่มีความสมบูรณ์ และสวยงาม จนได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ในทางตรงกันข้ามยังเกิดปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมทางทะเลของเกาะเต่า โดนทำลายส่งผลไปในทิศทางที่เสื่อมโทรมลง ซึ่งส่งผลถึงการท่องเที่ยวที่เป็นรายได้หลักให้กับคนในชุมชน เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขแบบบูรณาการ (อรรชงค์ดี ดำรงค์ศิริ และวาริษฐ์ มัชฌิมบุรุษ, 2560)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสำรวจพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่เกาะเต่า ตำบลเกาะเต่า อำเภอพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการนำแนวคิดพฤติกรรมและความพึงพอใจที่สามารถใช้เป็นกลยุทธ์เพื่อการสำรวจความพึงพอใจและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลในเกาะเต่าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ คือ การศึกษาพฤติกรรม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะใช้ด้วยแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) แบบระบุตัวตนด้วยการใส่ชื่ออีเมลของผู้ตอบ สอบถามถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรของการศึกษานี้ คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยกลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเทศไทย ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ. 2566 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2566

2. การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะประเมินขนาดของกลุ่มตัวอย่างและกำหนดอัตราส่วน (ปานฤทัย แห่งพุ่ม และ วีระ วีระโสภณ 2019) โดยการศึกษานี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 200 คน

3. เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลลักษณะทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) อันประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นมาตรวัดความเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีดังนี้

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปี มากที่สุด รองลงมาคืออายุ 21 ถึง 30 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาที่ระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรืออาชีพธุรกิจส่วนตัว มีสถานภาพโสดและมีรายได้ 30,001 – 45,000 บาทมากที่สุด

1. จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์ค้ำน้ำ ส่วนใหญ่เดินทาง 1-3 ครั้ง ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 41.2

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

2. จำนวนครั้งในการเดินทางมาดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เดินทางมาดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 32.8
 3. เคยใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือไม่ ส่วนใหญ่เคยใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากกว่า 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.9
 4. ลักษณะของการจองเพื่อใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยว ดำนํ้า ในครั้งนี้ ส่วนใหญ่จองผ่านบริษัททัวร์ คิดเป็นร้อยละ 44.9
 5. บุคคลที่ร่วมใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวดำนํ้าในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 29.3
 6. ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาเพื่อใช้บริการดำนํ้าในครั้งนี้ ส่วนใหญ่ใช้รถเช่า คิดเป็นร้อยละ 57.4
 7. แหล่งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่แหล่งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ โซเชียลเน็ตเวิร์ค คิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมาเป็นเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 9.5 บริษัทนำเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 7.5 โบชัวร์ คิดเป็นร้อยละ 4.1 หนังสือนำเที่ยว และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ
 8. การตัดสินใจใช้บริการการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตัดสินใจเองหรือมีผู้อื่นตัดสินใจให้ ส่วนใหญ่ตัดสินใจเอง คิดเป็นร้อยละ 91.6
 9. การตัดสินใจเลือกใช้บริการกิจกรรมการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับอิทธิพลจากอะไร ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 40.7
 10. ค่าใช้จ่ายต่อคนในการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อคนในการใช้บริการการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.2
 11. จะกลับมาใช้บริการกิจกรรมการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือไม่ ส่วนใหญ่จะกลับมาใช้บริการอีก คิดเป็นร้อยละ 81.3
- วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี**
- ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีดังนี้

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	\bar{x}
ด้านราคา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวดำนํ้า มีราคาที่เหมาะสมและ	4.21
เหมาะสม	
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีสื่อออนไลน์ ออฟไลน์	4.16
ด้านส่งเสริมการตลาด มีการประชาสัมพันธ์และเข้าถึงง่าย	4.09
ด้านผลิตภัณฑ์ ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการท่องเที่ยวดำนํ้าและ	4.34
อุปกรณ์มีความพร้อม	
ด้านบุคลากร มีบุคลากรเพียงพอต่อความต้องการ	4.11
ด้านกระบวนการ มีขั้นตอนการตอบสนองลูกค้าและวิธีการอธิบาย	4.28
ให้ลูกค้าเข้าใจถึงขั้นตอน	
ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ	4.35
รวม	4.22

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.22$) โดยมีความพึงพอใจลำดับแรกคือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{x} = 4.35$) รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการท่องเที่ยวดำนํ้าและอุปกรณ์มีความพร้อม ($\bar{x} = 4.34$) ด้านกระบวนการ มีขั้นตอนการตอบสนองลูกค้าและวิธีการอธิบายให้ลูกค้าเข้าใจถึงขั้นตอน ($\bar{x} = 4.28$) ด้านราคา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวดำนํ้า มีราคาที่เหมาะสมและเหมาะสม ($\bar{x} = 4.21$) ด้านส่งเสริมการตลาด มีการประชาสัมพันธ์และเข้าถึงง่าย ($\bar{x} = 4.09$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลงานวิจัยเรื่อง “สำรวจพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ได้ดังนี้

นักท่องเที่ยวกลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เดินทาง 1-3 ครั้ง ต่อเดือน ส่วนใหญ่เดินทางมาดำนํ้าเป็นครั้งแรกสอดคล้องโดยตรงกับ อัครกร ไชยพงษ์และคณะ (2021) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่าด้านสภาพแวดล้อมยังเป็นพื้นที่สูงชันและป่าทึบทำให้เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนยังขาดความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมตลอดจนการสอดส่อง

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

ดูแลยังไม่ทั่วถึงการป้องกันการกระทำผิดผู้ที่ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและขาดกระบวนการตรวจสอบ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากกว่า 3 ครั้ง และจองผ่านบริษัททัวร์มากที่สุด โดยอิสระพงษ์ พลธานีและคณะ (2564) ได้ผลวิจัยว่าด้านสังคมการท่องเที่ยวประกอบด้วยกิจกรรมท่องเที่ยวทางทะเลทำให้ชาวบ้านมีทางเลือกในการประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น นอกเหนือจากอาชีพทำการประมงดั้งเดิม มาเป็นการประกอบอาชีพให้บริการด้านการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมักจะเดินทางกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ใช้รถเช่า แหล่งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงการดำน้ำ ได้แก่ โซเชียลเน็ตเวิร์ค และส่วนใหญ่ตัดสินใจเองได้รับอิทธิพลจากเพื่อน มีค่าใช้จ่ายต่อคนในการใช้บริการการดำน้ำ 5,000 บาทขึ้นไป โดยศิริรัตน์ ขานทองและวันทกาญจน์ สี่มาโรฤทธิ์ การ์ด (2566) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดภูเก็ต นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดภูเก็ตตามปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจลำดับแรก คือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ สอดคล้องกับ อิสระพงษ์ พลธานี (2562) ซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบว่าสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุดคือสถานที่ที่เป็นที่เคารพ เช่น สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ในส่วนด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในระดับมากเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- ธำรงค์ดี ดำรงศิริ และ วาริชต์ มัชยมบุรุษ, (2560), การบริหารจัดการ การท่องเที่ยวจำหลักเชิงบูรณาการกรณีศึกษาเกาะเต่า ตำบลเกาะเต่า อำเภอพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี, วารสารรัชต์ภาคย์, 11(21), 10-22
- ศิริรัตน์ ขานทองและวันทกาญจน์ สี่มาโรฤทธิ์ การ์ด, (2566), การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดภูเก็ต, วารสารศิลปการจัดการ, 7(2), 587-604
- อัศครร ไชยพงษ์และคณะ, (2021), มาตรการส่งเสริมการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่เกาะเต่าอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน, วารสารนิติศาสตร์และสังคมท้องถิ่น, 5(1), 89-109
- อิสระพงษ์ พลธานี (2562), การศึกษาองค์ประกอบของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี, วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 14(2), 17-24

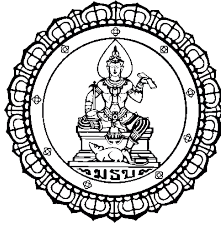
การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

อิสระพงษ์ พลธานีและคณะ (2564), การศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางทะเลตามองค์ประกอบของ
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะล้าน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี, ศิลปศาสตร์ปริทัศน์,
12(6), 98-110

MGR Online, (2566), "สุราษฎร์ธานี" มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 600% ครองแชมป์อัตราการนักท่องเที่ยวเติบโต
สูงสุดในประเทศ, สืบค้นเมื่อ 17 กรกฎาคม 2566, จาก

<https://mgronline.com/travel/detail/9660000019777>

TTB, (2566), ttb analytics คาดรายได้การท่องเที่ยวไทยปี 2566 เพิ่มขึ้น 1 ล้านล้านบาทจากปีก่อน, สืบค้น
เมื่อ 17 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.ttbank.com/th/newsroom/detail/travel-thailand-2566>

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อ
การกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษาเกาะเต่า
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศิวัช คงทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีการศึกษา 2565

MOTIVATIONS AND TOURIST ATTRACTION'S POTENTIALS INFLUENCING
THE REVISIT OF THAI TOURIST: A CASE STUDY OF KOH TAO,
SURAT THANI PROVINCE, THAILAND

SIWAT KONGTHONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Tourism Management
Faculty of Tourism and Hospitality
Dhurakij Pundit University
Academic Year 2022

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษาเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เสนอโดย นายศิวัช คงทอง

สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ณัฐกฤตย์ เอกวรรณัง

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.ณัฐกฤตย์ เอกวรรณัง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน แสงพิกุล)

คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมรับรองแล้ว

.....คณบดีคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม
(อาจารย์วุฒกานต์ วิศาลสวัสดิ์)

วันที่ 14 เดือน มี.ค. พ.ศ. 2566

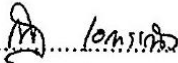
หัวข้อวิทยานิพนธ์	แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อผู้เขียน	ศิวัช คงทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ณัฐกรฤกษ์ เอภาวรรณัง
หลักสูตร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2. เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวบนเกาะเต่าตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 3. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจ และศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 5 ส่วน ประกอบด้วย 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2. แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 3. ความคิดเห็นต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 4. ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ต้องแก้ไขด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) และวิธีสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) ผู้วิจัยได้ประมวลผลการวิจัยครั้งนี้โดยใช้ SPSS Statistics Version 25.0 สถิติที่ใช้สำหรับข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ทั้งนี้ยังนำสถิติที่ใช้สำหรับข้อมูลเชิงอ้างอิง เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 21 ถึง 30 ปี มากที่สุด รองลงมาคืออายุ 31 ถึง 40 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับปริญญาตรี และมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน หรือรับจ้าง รองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัว หรือค้าขาย น้อยที่สุด คือว่างงาน หรือไม่ได้ประกอบอาชีพ มีสถานภาพโสดเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีรายได้มากกว่า 40,001 บาท มากที่สุด รองลงมาคือรายได้ 30,001 ถึง 40,000 และน้อยที่สุดมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ยังพบอีกว่า ระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจ

ในการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ต่อมาระดับความคิดเห็นของศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก และสุดท้ายระดับความคิดเห็นของการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแรงจูงใจในการท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ 1. แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยหลักต้น 2. แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด 3. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว และ 4. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเกาะเต่า เพื่อต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติ ท้องทะเล เช่น ว่ายน้ำ พายเรือ ชมความสวยงามของธรรมชาติ เป็นต้น ดังนั้นชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันในการอนุรักษ์อัตลักษณ์เหล่านี้ให้คงอยู่ รวมถึงการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีหรือการมีกิจกรรมรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : แรงจูงใจในการท่องเที่ยว, ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว, การกลับมาเยือนซ้ำ, นักท่องเที่ยวชาวไทย, เกาะเต่า, สุราษฎร์ธานี

....

อาจารย์ที่ปรึกษา

Thesis Title	MOTIVATIONS AND TOURIST ATTRACTION' S POTENTIALS INFLUENCING THE REVISIT OF THAI TOURIST: A CASE STUDY OF KOH TAO, SURAT THANI PROVINCE, THAILAND
Author	Siwat Kongthong
Thesis Advisor	Dr. Nuttakrit Eakwannang
Program	Master of Arts (Tourism Management)
Academic Year	2022

ABSTRACT

The aims of this study were 1) to examine the motivations of Thai tourists for visiting Koh Tao, Surat Thani Province, 2) to evaluate the potential of tourist attractions on Koh Tao according to the perceptions of Thai tourists who visit the area, and 3) to analyze the impact of motivations and tourist attraction potential on the repeat visits of Thai tourists to Koh Tao, Surat Thani Province. The research employed a survey method, using a questionnaire consisting of five sections, including: 1) general information about the respondents, 2) motivations to visit Koh Tao, 3) opinions on the tourist potential of Koh Tao, 4) impressions and repeat visits to Koh Tao, and 5) suggestions for improving tourist attractions. Data were collected from 400 Thai tourists visiting Koh Tao, Surat Thani Province, using non-probability sampling through a convenience sampling method. The data were analyzed using SPSS Statistics Version 25.0, with descriptive statistics such as mean, frequency, percentage, and standard deviation, as well as multiple regression analysis at a statistical significance level of 0.05

The research with a sample of 400 tourists revealed that the majority of respondents were females, aged between 21 and 30 years or 31 to 40 years, and worked in a private company or engaged in a private business or trade. The least of the percentage were unemployed or not working. Most respondents were single, with the highest income bracket being over 40,001 Baht, followed by those earning between 30,001 and 40,000 Baht, and the least earning less than 10,000 Baht. The respondents' opinions on the potential of tourist attractions were high, and their willingness to return for repeat visits was also high. The four main factors that influenced the repeat visits of Thai tourists included 1) motivation for tourism, 2) attraction factors, 3) the potential of tourism attractions in tourism attractions, and

4) the potential of tourist attractions in terms of activities and processes. However, the primary motivation for tourists traveling to Koh Tao was a desire to be close to the nature and the engagement in activities such as swimming, boating, and enjoying the natural beauty of the area. Therefore, it is important for communities and relevant agencies to work together to preserve these characteristics and support sustainable tourism through enhancing a positive image and implementing supportive activities.

Keywords: Tourism incentives, Tourist attraction potential, Repeat visits, Thai tourists, Koh Tao, Surat Thani

.....
ADVISOR

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ ความเมตตา และคำแนะนำอย่างดีจาก ดร.ณัฐกฤตย์ เอกวรรณัง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผู้ให้คำปรึกษา และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยจนสำเร็จ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน แสงพิบูล ที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาทั้งในฐานะคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑกานติ ชูบชูวงศ์ และ ดร.ยุวรี โชคสวนทรัพย์ ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ที่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข้มทอง กรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบจบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการเสนอวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ นักศึกษาที่คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณนักท่องเที่ยวชาวไทยและประชาชนในพื้นที่ศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัย และขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวที่เป็นกำลังใจ ที่คอยผลักดัน และให้การสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

ศิวัช คงทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 นิยามคำศัพท์.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว.....	6
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว.....	10
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	14
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ.....	17
2.5 ข้อมูลของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	19
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	32
3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล.....	42
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว.....	47
4.3 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว.....	48
4.4 ผลการวิเคราะห์ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว	55
4.5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว.....	57
ชาวไทย	
4.6 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของ.....	58
นักท่องเที่ยวชาวไทย	
4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	62
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	70
5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	71
5.3 การอภิปรายผล	72
5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	73
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก.....	81
ประวัติผู้เขียน	87

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 จำนวนครัวเรือนและประชากรในพื้นที่ตำบลเกาะเต่า	21
2.2 สรุปตัวแปรต้น แรงจูงใจในการท่องเที่ยว.....	32
2.3 สรุปตัวแปรต้น ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว.....	34
2.4 สรุปตัวแปรตามความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะเต่า	36
3.1 ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามด้วยการตรวจสอบค่า IOC.....	41
4.1 ความถี่และร้อยละของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	45
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจปัจจัยผลักดันในการมาท่องเที่ยวของ..... นักท่องเที่ยวชาวไทย	47
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจปัจจัยดึงดูดในการมาท่องเที่ยวของ..... นักท่องเที่ยวชาวไทย	48
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่าจังหวัด..... สุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม	49
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจ..... ในการท่องเที่ยว	50
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว..... ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	51
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว..... ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	52
4.8. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว..... ด้านกิจกรรม และกระบวนการ	53
4.9. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว..... ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม	54
4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว..... ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	55
4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำ..... ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	56
4.12 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว..... ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว..... ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย	59
4.14 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวที่มีอิทธิพล..... ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย	63
4.15 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของความคิดเห็นด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว..... ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย	66

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 ภาพแสดงสถานที่ตั้งเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	4
2.1 ภาพแสดงลักษณะภูมิประเทศเกาะเต่า	20
2.2 ภาพแสดงอาณาเขตของเกาะเต่าและขอบเขตของหมู่บ้าน	22
2.3 ภาพแสดงถนนบนเกาะเต่า	23
2.4 ภาพแสดงสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณชายหาดรอบเกาะเต่า	25
2.5 ภาพแสดงจุดดำน้ำตื้นและจุดดำน้ำลึกบริเวณรอบเกาะเต่า	27
2.6 ภาพแสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	37
4.1 ภาพแสดงผลการวิเคราะห์ความมอดถอยแบบพหุคูณของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว.....	61
และศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ขยับขึ้นนับเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทอย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง แม้ปัจจุบันประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564) แต่การท่องเที่ยวภายในประเทศนั้นก็ยังคงเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นที่น่าพอใจ ในแง่ศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทย พบว่าการท่องเที่ยวของประเทศไทยประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในระดับโลกและได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยวระดับนานาชาติหลายรางวัล เช่น Best In Travel Poll 2016 Travel Leisure India's Best Awards 2018 จุดหมายยอดเยี่ยมต่างประเทศประจำปี 2019 และอื่น ๆ อีกมากมาย (กองบรรณาธิการไทยรัฐออนไลน์, 2562) อีกทั้งยังมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตานักท่องเที่ยวต่างชาติแม้จะยังมีศักยภาพที่รอการพัฒนาอยู่หลาย ๆ ด้านก็ตาม

ทั้งนี้ประเทศไทยนั้น มีลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ประกอบด้วย ฝืนแผ่นดิน และเกาะต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งประเทศไทยนั้นยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงมากมาย เช่น ภูเก็ต เกาะลันตา เกาะพีพี หมู่เกาะสิมิลัน เกาะพะงัน เกาะสมุย รวมถึงเกาะเต่า เป็นต้น จึงมีศักยภาพโดดเด่นในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก (World Cass) โดยมีจุดขายการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศที่นักท่องเที่ยวนิยม คือ หาดทราย ชายทะเล หมู่เกาะ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ดำน้ำ ปีนผา เป็นต้น ซึ่งนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมในการท่องเที่ยวต่างกัน ในแง่พฤติกรรมนักท่องเที่ยวถ้าเราทราบถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะส่งผลไปในทางบวก จะทำให้ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศมากขึ้น และทำให้มีรายได้เข้ามาในประเทศเพิ่มมากขึ้น (วาสนา สุวรรณจิตร, 2564, น. 145)

เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ยังถือได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย มีชื่อเสียงด้านดำน้ำที่ลึกที่สุดและมีโรงเรียนสอนดำน้ำมากเป็นอันดับต้น ๆ ของภูมิภาคเอเชีย ทั้งนี้เกาะเต่า มีแนวปะการังที่สวยงามยาวตลอดชายฝั่งของเกาะ ทำให้เกาะเต่ามีชื่อเสียง จนทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหลั่งไหลมาท่องเที่ยวเกาะเต่า อยู่เสมอ จากการศึกษา พบว่า มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางมา เกาะเต่า จำนวน 579,897 คน โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 97,031 คน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ข้อมูลดังกล่าวนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่า เกาะเต่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ และยังสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้จำนวนไม่น้อย แต่ปัจจุบันเกาะเต่าประสบปัญหาจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง เนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นเหตุให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่สามารถเดินทางเข้ามายังประเทศไทยได้ จึงทำให้ผู้ประกอบการภายในเกาะเต่า ส่วนใหญ่นั้นได้เปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายใหม่

เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จากแต่เดิมนั้นผู้ประกอบการรับมือกับนักท่องเที่ยวต่างชาติเพียงอย่างเดียว ซึ่งผู้ประกอบการภายในเกาะเต่าส่วนใหญ่ประสบปัญหา คือ ไม่สามารถรับมือกับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยได้ (ผู้ประกอบการภายในเกาะเต่าลดราคาโรงแรมที่พัก, 2564) จึงทำให้ผู้ประกอบการภายในเกาะเต่าต้องใช้กลยุทธ์การลดราคาโรงแรม ที่พัก และบริการลงมากกว่าร้อยละ 70 เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยจองที่พักภายในเกาะเต่า ไม่ต่ำกว่า 10,000 การจอง คิดเป็นเงินสะพัดกว่า 50 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม การลดราคาลงเป็นจำนวนมากนั้นอาจจะส่งผลเสียในระยะยาว นอกจากนั้นการเดินทางมายังเกาะเต่ายังมีข้อกำหนด คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยรวมถึงชาวต่างชาติ ต้องรับวัคซีนป้องกันเชื้อไวรัส โควิด-19 ครบทั้ง 2 โดส จึงจะสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่าได้

แม้ว่าเกาะเต่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีความสวยงามของแนวปะการัง มีธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่น และได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ แต่เกาะเต่านี้ยังมีปัญหาด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในพื้นที่ภายในเกาะเต่าอีกหลาย ๆ ด้าน เช่น 1) ด้านผู้ให้บริการด้านที่พัก ร้านอาหารควรปรับปรุงราคาและคุณภาพการบริการให้มีมาตรฐาน ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับราคาที่เป็นมาตรฐานไม่แพงจนเกินไป 2) บุคลากรด้านการท่องเที่ยวในส่วนของภาคบริการยังขาดทักษะความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว 3) ขาดการประสานงานบูรณาการระหว่างหน่วยงานราชการและผู้ประกอบการในพื้นที่ และ 4) โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ (งานนโยบายและแผนสำนักปลัดเทศบาลเทศบาลตำบลเกาะเต่า, 2560) รวมไปถึงควรมี นโยบายในการพัฒนาโดยสร้างระบบข้อมูลให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงได้ง่าย และการพัฒนาคุณภาพสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับการพัฒนาระบบคมนาคมของไทย และทางเลือกการเดินทางที่ควรเพิ่มขึ้น โดยการพัฒนาศักยภาพของแหล่งเที่ยวนั้นจะเป็นตัวช่วยในการเพิ่มแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งเที่ยวนั้น ยังส่งผลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวเป็นลำดับต่อมา การกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักเที่ยวนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมายังเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เกิดความประทับใจแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของเกาะ นักท่องเที่ยวพึงพอใจการให้บริการจึงกลับมาท่องเที่ยวในที่เดิมอีกครั้ง

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นทำให้เห็นว่า เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังขาดศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเท่าที่ควร ทำให้ภาพลักษณ์ของเกาะเต่านี้ดูแย่อย่างยิ่ง ดังนั้น เราควรเร่งพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรักษาธรรมชาติที่สวยงาม และเพิ่มความนิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ณ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผลของการวิจัยจะช่วยสนับสนุนให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ข้อมูลว่า ศักยภาพของการท่องเที่ยวของเกาะเต่า นั้น มีมากน้อยเพียงใด มีศักยภาพด้านใดบ้างที่ต้องปรับปรุง นอกจากนี้ประชาชนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับศักยภาพของการท่องเที่ยวอย่างไร แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยคืออะไร และปัจจัยใดที่ให้นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวซ้ำเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวของประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.2 เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวบนเกาะเต่า ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจและศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 แรงจูงใจในการท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3.2 ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

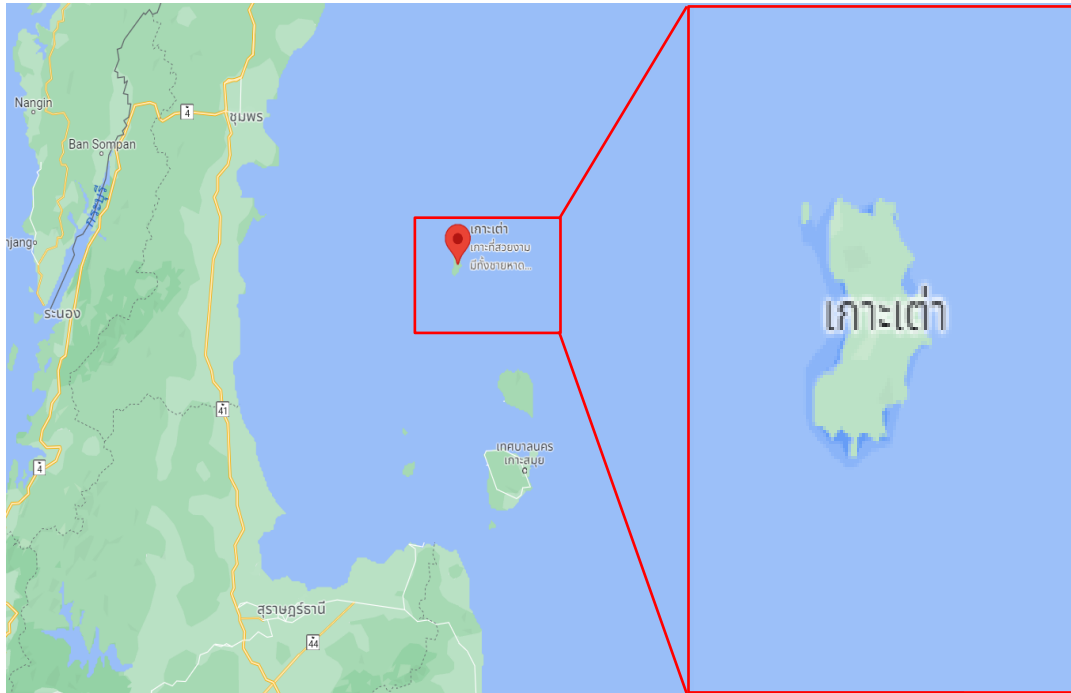
ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และการกลับมาเยือนซ้ำ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ประกอบด้วย
 1. แรงจูงใจผลักดัน
 2. แรงจูงใจดึงดูด
2. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย
 1. ศักยภาพด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว
 2. ศักยภาพด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
 3. ศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
 4. ศักยภาพด้านกิจกรรม และกระบวนการ
 5. ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคม
 6. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะเต่า พิจารณาจาก
 1. ความประทับใจในการมาเยือนเกาะเต่า
 2. ความต้องการแนะนำให้คนรู้จักมาท่องเที่ยวเกาะเต่า

3. ความต้องการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีก

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา

พื้นที่การศึกษา ได้แก่ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังแสดงที่ตั่งตงภาพ

ภาพที่ 1.1 ภาพแสดงสถานที่ตั้งเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา : <https://www.google.co.th/maps/place/เกาะเต่า/>

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเดินทางมาท่องเที่ยว และประกอบกิจกรรมท่องเที่ยว โดยไม่ได้มาประกอบอาชีพหรือหารายได้

1.4.4 ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2565 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2565

1.5 นิยามคำศัพท์

นักท่องเที่ยว (Tourists) หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว หรือเคยเดินทางมาท่องเที่ยวภายในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว (Tourist Attraction's Potentials) หมายถึง ความสามารถ หรือ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ที่จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในแหล่งท่องเที่ยว นั้น และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

แรงจูงใจ (Motivations) หมายถึง ปัจจัยที่กระตุ้นให้ตัวนักท่องเที่ยวแสวงหา และออกเดินทาง ไปท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเอง

การกลับมาเยือนซ้ำ (Revisit) หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวมีความคิดที่จะกลับมาท่องเที่ยวซ้ำยัง แหล่งท่องเที่ยว นั้นอีกครั้ง และยังแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจในประสบการณ์ของการท่องเที่ยวครั้งก่อนที่ นักท่องเที่ยวเคยเดินทางมาท่องเที่ยว

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เพื่อทราบถึงแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.6.2 ผลของการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานหรือผู้ประกอบการ แหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และยังมีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสม

1.6.3 เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกับเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้เกิดประสิทธิภาพ และตอบสนองได้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวได้

1.6.4 เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาแก่ผู้ที่สนใจศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่คล้ายคลึงกับ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้นำไปศึกษาต่อยอดให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาและรวบรวมข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบ และสนับสนุนให้ งานวิจัยมีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งสามารถนำมาสรุปได้ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ
- 2.5 ข้อมูลของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของ แรงจูงใจ ไว้ดังนี้

Berelson and Steiner (1964) ให้ความหมายกับคำว่า “แรงจูงใจ” ไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสภาพภายใน เป็นสิ่งกระตุ้นที่ก่อให้เกิดพลังที่จะกำหนดให้การกระทำของมนุษย์ดำเนินไปในทางที่จะให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

Beach (1965) กล่าวว่า การจูงใจเป็นการทำให้บุคคลเต็มใจที่จะใช้พลังงานที่มีในตัวเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

ศิริพร จันทศรี (2550) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่าง ๆ ที่มา กระตุ้นหรือชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ตนเองต้องการ แรงจูงใจจะมีทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก บุคคลที่มีแรงจูงใจภายในจะมีความสุขในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เพราะมีความพึงพอใจโดยตัวของเขาเองไม่ได้หวังรางวัลหรือคำชม ส่วนบุคคลที่มีแรงจูงใจภายนอกจะทำอะไรต้องได้รับการยอมรับจากผู้อื่นหวังรางวัลหรือผลตอบแทน

กานดา คำมาก (2555) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง พฤติกรรมที่สะท้อนถึงความต้องการจากภายในของส่วนบุคคล (Intrinsic) ที่แสดงออกมาสู่ภายนอก (Extrinsic) เมื่อได้รับแรงกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจุดประสงค์ที่องค์กรหรือตนเองต้องการแต่แรงจูงใจไม่ได้กล่าวถึงเพียง มุมมองเดียวแต่ยังครอบคลุมถึงการแสดงออกที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของตน (Needs) ผสมกับแรงขับภายในร่างกาย (Drives) โดยมี

ความปรารถนา (Desires) เป็นเป้าหมายที่จะตอบสนองความต้องการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการหรือไม่ หากใช้ก็จะแสดงออกและทุ่มเทถึงความสามารถของคนที่อยู่ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตนเองต้องการ

เพลินพิศ วิบูลย์กุล (2558) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ พลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย คนที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำจะไม่แสดงพฤติกรรม หรือไม่ก็ล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้แรงจูงใจประกอบด้วย

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) เป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการสิ่งต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร เช่น คนงานที่เห็นคุณค่าของงาน มองว่าองค์การคือสถานที่ให้ชีวิตแก่เขา และครอบครัว เขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์การ กระทำการต่าง ๆ ในองค์การเจริญก้าวหน้า หรือในกรณีที่บ้านเมืองประสบปัญหาเศรษฐกิจ ในช่วงเวลาของเศรษฐกิจขาลง องค์การจำนวนมากอยู่ในภาวะขาดทุน ไม่มีเงินจ่ายค่าตอบแทน แต่ด้วยความผูกพัน เห็นใจกันและกันทั้งเจ้าของกิจการและพนักงาน ต่างร่วมกันค้าขายอาหารเล็ก ๆ น้อย ๆ ทั้งประเภทแซนวิช ก๋วยเตี๋ยว ฯลฯ เพียงเพื่อให้มีรายได้ประทังกันไปทั้งผู้บริหารและลูกน้อง และในภาวะดังกล่าวนี้จะเห็นว่าพนักงานหลายรายที่ไม่ทิ้งเจ้านาย ทั้งเต็มใจ ไปทำงานวันหยุดโดยไม่มีค่าตอบแทน ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นไปโดยความรู้สึก หรือเจตคติที่ดีต่อเจ้าของกิจการ หรือด้วยความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกคนหนึ่งขององค์การ มิใช่เพราะเกรงจะถูกไล่ออกหรือไม่มีที่ไป ก็กล่าวได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives) เป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับ ยกย่อง แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการเกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับการยอมรับ ฯลฯ ตัวอย่างแรงจูงใจภายนอกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เช่น การที่คนงานทำงานเพียงเพื่อแลกกับค่าตอบแทน หรือเงินเดือน การแสดงความขยันตั้งใจทำงานเพียงเพื่อให้หัวหน้างานมองเห็นแล้วได้ความดีความชอบ เป็นต้น

แรงจูงใจ นั้นเป็นสิ่งที่ควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ ที่เกิดจากความต้องการ หรือความปรารถนาที่จะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อาจเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ การจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล ซึ่งภายใน ได้แก่ ความรู้สึกขาดหรือต้องการอะไรบางอย่าง จึงเป็นพลัง ชักจูงหรือกระตุ้นให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหรือต้องการนั้น ส่วนภายนอก ได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่นำมาเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมในตัวมนุษย์ ซึ่งการจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก แต่เพียงอย่างเดียว หรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเป็นสิ่งเร้าภายในที่สำคัญกับการเกิดพฤติกรรม จากสิ่งเร้าอื่น ๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพ

บรรยากาศที่เป็นมิตร การให้รางวัลหรือกำลังใจหรือการทำให้เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

ในเรื่องของการท่องเที่ยว นักวิชาการหลายท่าน ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจที่แตกต่างกันและให้คำจำกัดความหรือความหมายกับคำว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ไว้ดังนี้

แสงเดือน รตินธร (2555) กล่าวว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยว (Tourism Motivations) คือ สิ่งกระตุ้นให้บุคคลหนึ่งที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย โดยการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่หนึ่ง ๆ สมัยก่อนผู้คนเดินทางท่องเที่ยวด้วยเหตุผลเพื่อการหาอาหาร น้ำดื่ม ถิ่นที่อยู่อาศัย การขยายอาณาเขต หรือดินแดน และการไปจาริกแสวงบุญ ซึ่งแตกต่างจากปัจจุบันที่เป็นการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความพึงพอใจ หลีกหนีจากวิถีชีวิตเดิม ๆ รวมถึงการไปเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ซึ่งแรงจูงใจในการท่องเที่ยวอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ปัจจัยพื้นฐานคือ

1. ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) เป็นมูลเหตุภายในของตัวบุคคลที่จุดชนวนความต้องการ ในการเดินทางท่องเที่ยว หลังจากนั้นการตัดสินใจเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่นั้น จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นปัจจัยดึงดูด ที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไป ณ จุดหมายปลายทางเหล่านั้น เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น

2. ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) เป็นปัจจัยจูงใจจากตัวแหล่งท่องเที่ยวเองที่กระตุ้นให้บุคคลตัดสินใจเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใดแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งเป็นการเฉพาะ ทั้งขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น เช่น ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกสบายในการเดินทาง ชื่อเสียง ความหลากหลายของกิจกรรม ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ และอื่น ๆ

สิริรัตน์ นาคแป้น (2555) กล่าวว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางไปท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเอง การท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้นั้น นักท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งบันดาลใจ ประกอบด้วยปัจจัย 2 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยผลักดัน (Push Factor) เป็นแรงจูงใจที่มาผลักดันให้เกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวได้แก่

- 1.1 ความต้องการจะหลีกหนีความจำเจในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันการใช้ชีวิตของคนโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในเมืองใหญ่ การดำเนินชีวิตจะมีความเร่งรีบ สับสน วุ่นวายอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หรือความเครียด เกิดความต้องการที่จะหลีกหนีความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวัน ออกไปเดินทางท่องเที่ยว เพื่อสัมผัสกับธรรมชาติที่สวยงาม เป็นต้น

- 1.2 ต้องการเปิดโลกทัศน์ การท่องเที่ยวจะช่วยให้โลกทัศน์ของคนให้กว้างขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัสกับความแปลกใหม่ในสิ่งที่ตนไม่เคยพบเห็นมาก่อน ทำให้มีโอกาสได้ค้นพบว่าตัวเอง มีความชอบ ความต้องการหรือเป้าหมายในการดำเนินชีวิต อย่างไร

1.3 ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นการผ่อนคลายเครียดความเหนื่อยล้าจากการทำงานมาตลอดระยะเวลาหนึ่ง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหาความสงบ

1.4 ต้องการสร้างเกียรติภูมิให้ตนเอง การท่องเที่ยวเป็นการสร้างความรู้สึที่ดีให้กับตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกที่ว่าเป็นคนมีประสบการณ์ มีสถานภาพและมีวิสัยทัศน์สูงกว่าคนทั่วไป

1.5 ต้องการทำในสิ่งที่ท้าทาย บางครั้งการท่องเที่ยวก็เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เพราะนักท่องเที่ยวจะต้องมีความกล้าในการตัดสินใจ เช่น การเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ห่างไกลความเจริญ จะต้องมีการค้างคืนในสถานที่ตนเองไม่คุ้นเคย หรือไม่แน่ใจในความปลอดภัยนักท่องเที่ยวจะต้องมีความกล้าทำในสิ่งที่ท้าทาย

1.6 ต้องการผจญภัย มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ชอบการท่องเที่ยวที่มีลักษณะผจญภัย เป็นการแสดงออกถึงความแข็งแรงอดทน เป็นคนกล้าเป็นลูกผู้ชายเป็นการประกาศถึงชัยชนะ เป็นต้น

2. ปัจจัยดึงดูด (Pull factor) เป็นแรงจูงใจที่ดึงดูดให้คนเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่

2.1 ความสวยงามของทิวทัศน์ ทิวทัศน์ที่เกิดจากธรรมชาติและทิวทัศน์ที่มนุษย์สร้างขึ้น ถ้ามีความสวยงามก็สามารถดึงดูดให้คนมาท่องเที่ยวได้

2.2 สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้คนเดินทางมา เพราะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากสนใจสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ เพราะต้องการเรียนรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตของแหล่งท่องเที่ยวว่าประวัติศาสตร์ความเป็นมาอย่างไร

2.3 กิจกรรมด้านกีฬา ปัจจุบันการกีฬานับเป็นสิ่งดึงดูดใจที่สำคัญให้คนเดินทางท่องเที่ยว เพราะนอกจากจะได้ชมกีฬาแล้วยังได้ท่องเที่ยวอีกด้วย

เลิศพร ภาระสกุล (2560) กล่าวว่า แรงจูงใจทางการท่องเที่ยวเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุดของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว บุคคลจะไม่แสดงพฤติกรรมการท่องเที่ยวถ้าปราศจากแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว โดยได้แยกแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. แรงจูงใจปัจจัยหลัก ได้แก่ แรงจูงใจในการต้องการบรรลุความปรารถนาและเกียรติภูมิ แรงจูงใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมและสิ่งแปลกใหม่ แรงจูงใจส่วนบุคคล แรงจูงใจในการเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวและความปลอดภัย และแรงจูงใจในการหลีกเลี่ยงความจำเจและพักผ่อนหย่อนใจ และ 2. แรงจูงใจปัจจัยดึง ได้แก่ แรงจูงใจของแหล่งท่องเที่ยว แหล่งซื้อของ ความเป็นมิตร แรงจูงใจของความปลอดภัย และค่าใช้จ่ายถูก แรงจูงใจของภาพลักษณ์ แรงจูงใจของสินค้าของที่ระลึก กิจกรรมผจญภัย และแรงจูงใจของวัฒนธรรมชนบท แหล่งประวัติศาสตร์ หาดทราย เป็นต้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้นคือ ปัจจัยที่กระตุ้นให้ตัวนักท่องเที่ยว แสวงหาและออกเดินทางไปท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเอง ประกอบด้วย แรงจูงใจปัจจัยผลักดัน (Push factor) และ แรงจูงใจปัจจัยดึงดูด (Pull Factor)

2.1.3 ประโยชน์ของการศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

ประโยชน์การศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยวนั้น ทำให้ทราบและเข้าใจถึงแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งแรงจูงใจจะทำให้เกิดการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยมีนักวิชาการได้บอกถึงประโยชน์ของการศึกษาแรงจูงใจ ไว้ดังนี้

สิริรัตน์ นาคแป้น (2555) และ อรพินทร์ ชูชม (2555) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นรากฐานที่สำคัญของพฤติกรรมผู้บริโภค เนื่องจากแรงจูงใจจะเกิดขึ้นพร้อมกับความต้องการบุคคลและกำหนดทิศทางของพฤติกรรมผู้บริโภคทั้งหมด ฉะนั้นประโยชน์ของการศึกษาเรื่องแรงจูงใจนั้นมีดังนี้

1. จะทำให้ทำให้เราได้เข้าใจถึงธรรมชาติของนักท่องเที่ยวได้
2. สามารถช่วยอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมและพยากรณ์พฤติกรรมของบุคคลได้
3. อะไรเป็นสิ่งที่จูงใจทำให้คนมุ่งมั่นที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น

และ วรณวีร์ บุญคุ้ม (2560) ยังกล่าวว่า หากศึกษาเรื่องแรงจูงใจอย่างลึกซึ้งก็จะได้คำตอบ และสามารถนำผลที่ได้มาพัฒนาสินค้าและการบริการให้ตรงกับความต้องการและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวได้อีกทั้งยังเป็นโอกาสที่ได้รู้จัก และเข้าใจพฤติกรรมทางสังคม อาทิ ความชอบ ความสนใจ การแสดงออกทางท่าทาง สีหน้า การเคลื่อนไหว คำพูดมารยาท และลักษณะนิสัยบางอย่างของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย หรือนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เป็นตลาดหลักของไทยและเป็นลูกค้ากลุ่มเป้าหมายของธุรกิจ อันจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การทราบถึงแรงจูงใจในการท่องเที่ยว จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งจะสามารถช่วยอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมว่า ทำไมคนถึงมีพฤติกรรมเช่นนี้ อะไรเป็นสิ่งที่จูงใจทำให้คนมุ่งมั่นที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น และสามารถนำผลที่ได้มาพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวได้

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

2.2.1 ความหมายของศักยภาพ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของ ศักยภาพ ไว้ดังนี้

อิสระพงษ์ พลธานี และ อุมพร บุญเพชรแก้ว (2561) ได้ให้ความหมายของศักยภาพ หมายถึง ความพร้อมในสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการ ทั้งการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาและการปรับปรุง ความพร้อมในด้านคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของทรัพยากรในการให้บริการแก่ผู้มาเยี่ยมชม

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของศักยภาพ หมายถึง ภาวะแฝงอำนาจ หรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจทำให้พัฒนา หรือให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้

วิภา ศรีระทุ (2551) ให้คำจำกัดความของคำว่า ศักยภาพ หมายถึง ความสามารถหรือความพร้อมในตัวเองของสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนา การปรับปรุง การจัดการ หรือการเข้าทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

Longman (1987) ได้ให้ความหมายของคำว่า ศักยภาพ หมายถึง พลังความสามารถของบุคคลหรือสิ่งของที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตน หากมีการกระตุ้นจากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อม จะสามารถแสดงพลังหรือความสามารถที่มีอยู่ออกมาใช้ได้ หรือยับยั้งพลังที่มีอยู่มิให้บังเกิดขึ้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ศักยภาพ หมายถึง ความพร้อมสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการจัดการ ทั้งการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาและการปรับปรุง เป็นสิ่งที่เราสามารถมองเห็นได้ และแต่ละสิ่งนั้นมีศักยภาพหรือความสำคัญในตัวเองแตกต่างกัน

2.2.2 องค์ประกอบของศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ในเรื่องของ องค์ประกอบของศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้แนวคิดหรือข้อควรพิจารณา และองค์ประกอบที่แตกต่างกันไป ดังนี้

วิภา ศรีระทุ (2551) กล่าวว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ จำเป็นต้องพิจารณาถึงความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว ว่าสมควรปรับปรุง หรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใดก่อนเป็นอันดับแรก โดยได้เสนอหลักเกณฑ์พิจารณาและการกำหนดศักยภาพหรือความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะพิจารณาจาก 6 องค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ความสวยงาม ลักษณะเด่นในตัวเอง ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ความสำคัญทางความเชื่อ ลัทธิและศาสนา บรรยากาศ สภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ และวิถีชีวิต เป็นต้น
2. ความสะดวกในการเข้าถึง ได้แก่ สภาพของเส้นทางลักษณะการเดินทางใช้วิธีใด ระยะทางจากตัวเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น
3. สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ที่พักแรม ร้านอาหารและเครื่องดื่ม สถานบริการต่าง ๆ ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ สถานรักษาพยาบาล การรักษาความปลอดภัย เป็นต้น
4. สภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพทางกายภาพ สภาพอากาศ ระบบนิเวศ และสภาพอื่น ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น
5. ข้อจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ ข้อจำกัดในด้านพื้นที่ ข้อจำกัดทางด้านการบริการ ระบบสาธารณูปโภค และปัญหาในด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นต้น
6. ความมีชื่อเสียงในปัจจุบัน คือ ความเป็นที่รู้จักของแหล่งท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว

ในขณะที่ จารุจน์ กลิ่นดีปสี (2541) กล่าวว่า หลักเกณฑ์การพิจารณาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว จะต้องครอบคลุมองค์ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง 4 ด้าน

1. ด้านพื้นที่ ประกอบด้วย การดึงดูดนักท่องเที่ยวด้านทรัพยากรทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
2. ด้านการจัดการ ประกอบด้วย ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในพื้นที่ และบริเวณใกล้เคียง การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึง เช่น ถนน ไฟฟ้า แหล่งน้ำ การจัดการควบคุมจำนวน

นักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกินขีดความสามารถในการรองรับ การจัดการควบคุมกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่

3. ด้านกิจกรรมและกระบวนการ ประกอบด้วย การพิจารณาถึงความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ โอกาสในการสร้างจิตสำนึก และการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

4. ด้านการมีส่วนร่วม คือ การพิจารณาว่าองค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบใดบ้าง และประชาชนในท้องถิ่นมีความพอใจ หรือสนใจที่จะให้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่

ส่วน ศิริจรรยา ประพุดติกิจ (2553) และ จุฑามาศ ไชยสร (2536) กำหนดว่าเกณฑ์บ่งชี้ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้เป็น 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยจุดใจหลักของการท่องเที่ยว พิจารณาได้จากสถานที่ตั้งและลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว โดยมาเทียบกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ความต้องการความสงบ ความสนุกสนาน ความต้องการหาประสบการณ์ ซึ่งปัจจัยจุดใจสามารถแบ่งได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่ ปัจจัยจุดด้านธรรมชาติ ปัจจัยจุดด้านประวัติศาสตร์และศาสนา และปัจจัยด้านกิจกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น

2. ปัจจัยประกอบ ได้แก่ คุณค่าที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจากสภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และลักษณะภูมิทัศน์ที่เป็นเอกลักษณ์ ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน สภาพเศรษฐกิจและสังคม ภัยธรรมชาติ และการเมือง

3. ปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน ด้านที่พักและอาหาร ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ร้านจำหน่ายของที่ระลึก เป็นต้น

4. ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม จะต้องพิจารณาถึงโครงข่ายการคมนาคมทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ได้แก่ ไฟฟ้า น้ำประปา การกำจัดขยะ และการสื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถ หรือความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ที่จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในแหล่งท่องเที่ยวนั้น โดยมีองค์ประกอบการท่องเที่ยว 6 ด้าน คือ 1. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว 2. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 4. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ 5. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคม 6. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2.3 การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว นั้นทำได้ด้วยกันหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีนั้นมีข้อดีและข้อเสียต่างกันไป ซึ่งการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวมีด้วยกัน 3 วิธี (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551) คือ

1. การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้วยวิธีการสำรวจระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว ด้วยแบบสอบถาม ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็น ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลตามที่คุณจัดทำแบบสอบถามต้องการอยากจะทราบ ข้อดี คือ การรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นได้อย่างรวดเร็ว แต่ใช้ปริมาณมาก แบบสอบถามนั้นผู้ตอบจะตอบอย่างสะดวกใจมากกว่าการสัมภาษณ์ มีความยืดหยุ่นของข้อมูลน้อย ส่วนข้อเสียนั้น คือ คนบางคนมีความลำเอียงในการตอบแบบสอบถามเนื่องจากได้แบบสอบถามซ้ำ หรือไม่อยากทำแบบสอบถาม จึงไม่อยากตอบ หรือตอบไม่ตรงความจริง

2. การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้วยวิธีการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว ด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งเป็นการซักถามพูดคุยกันระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นการถามเจาะลึกข้อมูลที่คุณสัมภาษณ์ต้องการคำตอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน การถามนอกจากจะให้อธิบายแล้วจะต้องถามถึงเหตุผลด้วย ข้อดีของการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ ผู้สัมภาษณ์จะได้ข้อมูลอย่างละเอียดและลึกตามหัวข้อเฉพาะที่ต้องการ เป็นการติดต่อสื่อสารโดยตรงถ้ามีความเข้าใจผิดก็สามารถแก้ไขได้ทันที และขณะที่ทำการสัมภาษณ์ผู้วิจัยสามารถใช้วิธีการสังเกตไปด้วยได้ว่าผู้ตอบมีความจริงใจกับการตอบหรือไม่ ข้อเสียของการสัมภาษณ์เชิงลึก ขึ้นอยู่กับสภาพทางอารมณ์ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการบิดเบือนได้ และการสัมภาษณ์บางครั้งขึ้นอยู่กับความคิดเห็นทันทีทันใดและความจำของผู้ถูกสัมภาษณ์ ทำให้ ข้อมูลอาจผิดพลาดได้ การสัมภาษณ์แบบนี้ จะใช้ได้ดีกับการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล เจตคติ ความต้องการ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพในลักษณะต่าง ๆ

3. การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้วยวิธีการลงพื้นที่สำรวจโดยมีผู้เชี่ยวชาญในการลงพื้นที่สำรวจ ด้วยแบบประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการประเมินที่อาศัยทักษะความเชี่ยวชาญของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการฝึกฝนหรือ มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ทำการประเมิน โดยเฉพาะข้อดี คือ ให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ใช้เวลาในการดำเนินการไม่มาก ข้อเสีย คือ ค่าใช้จ่ายสูง มีความเสี่ยงต่อการเกิดความลำเอียงได้

2.2.4 ประโยชน์ของการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ในเรื่องของประโยชน์ของการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

ชนิสรา นิยมราษฎร์ (2560) กล่าวว่า ประโยชน์ของการประเมินศักยภาพของแหล่งเที่ยวนั้น ทำเพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาทรัพยากรที่มีอยู่ในแหล่งเที่ยวนั้น ก่อนที่จะวางแผนพัฒนาหรือส่งเสริมใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายและได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

ทัชชญา ทรงอิทธิสุข (2560) กล่าวว่า ประโยชน์ของการประเมินศักยภาพของแหล่งเที่ยวนั้น ทำเพื่อให้ทราบถึงความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว และปัญหาของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวแต่ละด้าน เพื่อพัฒนาแหล่งเที่ยวนั้น ๆ ให้มีประสิทธิภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวนั้นทำให้ทราบถึงศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละด้าน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวตามทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่จริง เพื่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นเป็นการท่องเที่ยวที่รูปแบบหนึ่งที่หน่วยงานและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ (2564) กล่าวว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีชีวิตที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อปกป้อง สงวนรักษา และพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้อนุชนคนรุ่นหลัง ซึ่งต้องปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งนักท่องเที่ยว คนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีรูปแบบการท่องเที่ยวหลายแบบที่มุ่งส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น การท่องเที่ยวเชิงชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ หรือแม้แต่นโยบายรัฐหรือหน่วยงานท้องถิ่น ที่ดูแลรักษาสีงแวดล้อม หรือกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว

World Tourism Organization (2005) กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน หมายถึง การท่องเที่ยวที่ให้ ความสำคัญต่อการเสมอภาคระหว่างเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม รวมไปถึงสังคมและวัฒนธรรม ในขณะเดียวกันก็มีการปกป้องและรักษาให้ดำรงไว้จนปัจจุบันไปสู่อนาคต

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน หมายถึง การท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มเล็กที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพราะสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่าง ไม่เสื่อมคลาย และธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุง คุณภาพให้ได้ผลกำไรอย่างเป็นธรรม โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมที่สุุดอย่างยั่งยืน

เลิศพร ภาระสกุล (2551) กล่าวว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การท่องเที่ยวที่ตระหนักถึง ความสำคัญของผู้คนในชุมชนหรือท้องถิ่น การดูแลเอาใจใส่ในสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และความต้องการที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่กระทบต่อชุมชนหรือท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของชุมชนที่รองรับนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการเพื่ออนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว สร้างความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยว โดยมีการบริการที่มีคุณภาพและชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อผลประโยชน์ของชุมชนทุกส่วน และยังคงมีการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด และคุ้มค่า มีการจัดการที่ไม่กระทบต่อธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต เพื่อให้มีความยั่งยืนไปสู่อนาคต และยังคงทำให้นักท่องเที่ยวเกิดการเรียนรู้ เน้นให้เห็นคุณค่า และความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว

2.3.2 ลักษณะของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (อุซาวตี พูลพิพัฒน์, 2545)

1. เป็นการท่องเที่ยวที่มีความต่อเนื่อง (Continuity) หมายถึง ความต่อเนื่องของทรัพยากรธรรมชาติ และความต่อเนื่องของวัฒนธรรมซึ่งจัดเป็นทรัพยากรหลักในการท่องเที่ยว และสามารถมอบประสบการณ์ที่น่าทึ่งแก่แก่นักท่องเที่ยว

2. เป็นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (Quality) หมายถึง การเน้นคุณภาพของสามส่วนหลัก คือ คุณภาพของสิ่งแวดล้อม คุณภาพของประสบการณ์ที่น่าทึ่งแก่นักท่องเที่ยวได้รับ และคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

3. เป็นการท่องเที่ยวที่มีความสมดุล (Balance) หมายถึง ความสมดุลระหว่างความต้องการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความต้องการของชุมชนท้องถิ่น และขีดความสามารถของทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ในขณะที่ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีลักษณะที่สำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท ทุกแห่ง
2. เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว
3. เป็นการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม
4. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรม

5. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยาว
6. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลประโยชน์ต่อคนภายในชุมชนท้องถิ่น และคืนผลประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่น

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับทั้งธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ให้คุณภาพที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ที่น่าทึ่งแก่นักท่องเที่ยว และชีวิตของคนในชุมชนที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังสร้างความสมดุลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.3.3 การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Anurak aimserak (2554) กล่าวว่า หลักการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้

1. อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (Using Resource Sustainable)
2. ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นและลดการก่อของเสีย (Reducing Over-Consumption and Waste)
3. รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม (Maintain Diversity)
4. การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว (Integrating Tourism into Planning)

5. ต้องการนำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น (Supporting Local)

ในขณะที่ Eber (1992) กล่าวว่า หลักการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ประกอบด้วย 10 ประการ ดังนี้

1. อนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (Using resource sustainable) ต้องมีวิธีการจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิม ทั้งมรดกทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมอย่างเพียงพอหรือใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้อย่างประหยัดต้องคำนึงถึงต้นทุนอันเป็นคุณค่า คุณภาพของธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นกับการลดของเสีย (Reducing over-consumption and waste) ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกันวางแผนการจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพหรือจัดหาทรัพยากรอื่นที่มีคุณสมบัติและมีคุณภาพเหมือนกันใช้ทดแทนกันได้ เพื่อลดการใช้ทรัพยากรที่หายาก

3. รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม (Maintain diversity) ต้องวางแผนขยายรากฐานการท่องเที่ยว โดยการรักษาและส่งเสริมให้มีความหลากหลายเพิ่มขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม โดยการเพิ่มคุณค่าและมาตรฐานการบริการ เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการท่องเที่ยว ณ สถานที่นั้นนานขึ้นหรือกลับไปเที่ยวซ้ำอีก

4. ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว (Integrating tourism into planning) ต้องมีการประสานแผนการพัฒนาในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาการทำงานในสถานที่ท่องเที่ยวเดียวกันมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น

5. นำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น (Supporting local economy) ต้องประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยหาความโดดเด่นของทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวให้มากขึ้นเป็นการสร้างรายได้กระจายสู่ประชากรที่ประกอบการในท้องถิ่น

6. การมีส่วนร่วมโดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น (Involving local communities) ต้องร่วมทำงานกับท้องถิ่นแบบเป็นองค์รวม (Participation Approach) โดยเข้าร่วมในลักษณะหน่วยงานร่วมจัด

7. มีการประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน (Consulting stakeholders and the public) ต้องมีการประสานกับประชาชนในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบในพื้นที่ ร่วมประชุมหารือทั้งการเพิ่มศักยภาพให้กับแหล่งท่องเที่ยว การประเมินผลกระทบการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการลดข้อขัดแย้งในด้านผลประโยชน์ที่ต่างกัน

8. การพัฒนาบุคลากร (Training staff) ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความรู้ การฝึกอบรม การส่งเจ้าหน้าที่ดูงานอย่างสม่ำเสมอให้มีความรู้ มีแนวคิด และวิธีปฏิบัติในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กร และเป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

9. การจัดเตรียมข้อมูล คู่มือในการบริการข่าวสารการท่องเที่ยว (Marketing tourism responsibly) ต้องร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ข่าวสารการบริการการขายให้พร้อมและเพียงพอต่อการเผยแพร่ อาจจัดทำในรูปแบบสื่อทัศนูปกรณ์รูปแบบต่าง ๆ เช่น คู่มือการท่องเที่ยว คู่มือการตลาดการท่องเที่ยวในรูปแบบเอกสาร แผ่นพับ หนังสือคู่มือ วิดีโอ แผ่นซีดีรอม เป็นต้น

10. ประเมินผล ตรวจสอบ และวิจัย (Undertaking research) จำเป็นต่อการแก้ปัญหาและเพิ่มคุณค่าคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวโดยจะต้องมีการประเมินผลการตรวจสอบผลกระทบ และการศึกษาวิจัยอย่างสม่ำเสมอโดยการสอบถามผู้ใช้บริการโดยตรงการสอบถามความเห็นจากใบประเมินผลหรือการวิจัยตลาดการท่องเที่ยวเพื่อทราบผลของการบริการนำมาปรับปรุงและแก้ไขการจัดการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความประทับใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจำเป็นต้องส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรมให้น้อยที่สุด และจำเป็นต้องมีการหมุนเวียนทรัพยากรและอนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรให้น้อยที่สุดและเกิดประโยชน์สูงสุด และต้องเกิดผลต่อการขยายฐานเศรษฐกิจ กระจายรายได้ไปสู่ชุมชน

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ

การกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวนั้นเกิดจากนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจากการศึกษาของนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้แนวคิดในเรื่องของการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ไว้ดังนี้

พรพิมล ลอแท และ มนตรี พิริยะกุล (2562) กล่าวว่า การกลับมาเยือนซ้ำเป็นพฤติกรรมความตั้งใจที่เกิดขึ้นในอนาคตหลังจากการได้เข้าไปท่องเที่ยว และเกิดความประทับใจ โดยการแสดงความภักดีของนักท่องเที่ยว โดยเริ่มจากการมีทัศนคติทางด้านบวกซึ่งเกิดขึ้นจากการรับรู้ถึงคุณค่าที่ได้รับจากการเข้ามาท่องเที่ยว ความพึงพอใจในคุณภาพบริการของแหล่งท่องเที่ยว และเกิดการสะสมประสบการณ์มาเป็นระยะเวลาจนเกิดเป็นความประทับใจและผูกพันกับแหล่งท่องเที่ยวนั้น และความภักดีนี้จะยังคงอยู่ในความรู้สึกของนักท่องเที่ยวไปตลอด โดยความภักดีของนักท่องเที่ยวนั้นประกอบด้วย 3 สิ่ง ดังนี้

1. การท่องเที่ยวซ้ำ เป็นการแสดงถึงความผูกพันของนักท่องเที่ยวนั้นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวโดยเป็นความตั้งใจในอนาคตที่เข้ามาแหล่งท่องเที่ยวอีกครั้งซึ่งเกิดจาก ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว หรือการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยว รวมถึงเกิดความพึงพอใจในคุณภาพบริการของแหล่งท่องเที่ยวนั้นจนเกิดเป็นทัศนคติที่ดีต่อแหล่งท่องเที่ยวและมีแนวโน้มที่จะเข้ามาท่องเที่ยวอีก หรือเมื่อต้องการท่องเที่ยวก็จะนึกถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นอันดับแรก

2. การแนะนำและบอกต่อเป็นการแนะนำให้เพื่อนหรือญาติเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ รวมถึงเล่าความประทับใจทางบวก เช่น สิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว คุณภาพและการบริการที่ดีในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

3. ความเต็มใจที่จะจ่ายมากขึ้นเป็นความรู้สึกไม่หวั่นไหวของนักท่องเที่ยวต่อการขึ้นราคาค่าบริการ เช่น ราคาสินค้าและบริการในแหล่งท่องเที่ยว ค่าผ่านทางเพื่อเข้าไปใช้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ค่าเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น โดยนักท่องเที่ยวที่มีความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวจะยอมจ่ายมากขึ้นเพื่อให้ได้มาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแห่งนั้น

Bywater (1993) กล่าวว่า การกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อเดินทางไปเที่ยวที่ใดที่หนึ่งแล้ว เกิดความประทับใจแหล่งท่องเที่ยว นั้น นักท่องเที่ยวพึงพอใจบริการจึงกลับมาท่องเที่ยวในที่เดิม การกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอาจจะส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมและมีเหตุผลในการมาเยือนสถานที่รู้จักในแหล่งท่องเที่ยว นั้นเป็นอย่างดี และได้แบ่งนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. นักท่องเที่ยวตามแรงกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Culturally Motivated) เป็นกลุ่มที่มาท่องเที่ยวซ้ำโดยมีแรงกระตุ้นจากวัฒนธรรม

2. นักท่องเที่ยวตามแรงบันดาลใจทางวัฒนธรรม (Culturally Inspired) เป็นกลุ่มที่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีแรงกระตุ้นจากศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3. นักท่องเที่ยวตามแรงดึงดูดทางวัฒนธรรม (Culturally Attracted) นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เดินทางเพื่อทำกิจกรรมในพื้นที่

นอกจากนี้การที่นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำหรือไม่กลับมาเที่ยวซ้ำนั้นอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยอื่น ๆ ด้วย จากการศึกษาของ ศุภลักษณ์ อัครางกูล (2548) กล่าวว่า การที่นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ แสดงให้เห็นพฤติกรรมความพึงพอใจในประสบการณ์ของการท่องเที่ยวครั้งก่อน ในขณะที่เดียวกันนักท่องเที่ยวที่เต็มใจกลับไปท่องเที่ยวสถานที่เดิมจะมีพฤติกรรมแนะนำกลุ่มเพื่อนหรือคนรู้จักให้ไปสถานที่แห่งนั้นอีก โดยได้แบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวซ้ำไว้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่ม Latent เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจสถานที่ท่องเที่ยว แต่จะไม่กลับมาท่องเที่ยวซ้ำ อาจเนื่องจากสถานที่แห่งนั้นเป็นประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิตที่ไม่จูงใจให้นักท่องเที่ยวกลับไปท่องเที่ยวได้อีก

2. กลุ่ม High นักท่องเที่ยวที่พอใจแหล่งท่องเที่ยวสูง และกลับไปท่องเที่ยวซ้ำอีกเสมอ

3. กลุ่ม Low นักท่องเที่ยวที่ไม่พึงพอใจแหล่งท่องเที่ยว หรือจงรักภักดีแหล่งท่องเที่ยวระดับต่ำ

4. กลุ่ม Spurious เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่กลับไปท่องเที่ยวที่เดิมแต่มีเหตุผลเหนือกว่าความพึงพอใจนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีเหตุผลอื่น ๆ ในการเดินทาง

กวินธิดา ลอยมา (2563) กล่าวว่า การกลับมาท่องเที่ยวซ้ำเรียกอีกอย่างว่า ความภักดี นักท่องเที่ยวที่มีความภักดี นั้นจะมีการแนะนำผู้อื่นโดยการบอกแบบปากต่อปากให้กับเพื่อนหรือสมาชิกใน

ครอบครัว การกลับมาท่องเที่ยวซ้ำนั้นยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของความสำเร็จของแหล่งท่องเที่ยวและเป็นตัวแปรสำคัญในการขับเคลื่อนการแข่งขันภายในตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งประโยชน์ของการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำนั้นมีดังนี้

1. ช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการโฆษณา และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการแสวงหากลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่
2. ช่วยทำนายพฤติกรรมในอนาคตของนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการจะกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ
3. ช่วยประเมินศักยภาพและความประทับใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อเดินทางไปเที่ยวที่ใดที่หนึ่งแล้ว เกิดความประทับใจแหล่งท่องเที่ยวนั้น นักท่องเที่ยวพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวจึงกลับมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม ซึ่งสามารถเข้าใจแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นอย่างดีและสามารถแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยวได้ และการท่องเที่ยวซ้ำนั้นยังมีประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยวทำให้มีฐานนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและยังประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวได้อีกด้วย

2.5 ข้อมูลของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.5.1 ประวัติความเป็นมา

เกาะเต่าเป็นเกาะเล็ก ๆ กลางอ่าวไทยห่างไกลจากผืนแผ่นดินใหญ่อยู่ในกลุ่มของเกาะสมุย เกาะพะงัน ในอดีตกรมราชทัณฑ์ใช้เป็นที่ตั้งเรือนจำกักขังนักโทษทางการเมือง หรือที่เรียกว่า กบฏบวรเดช ในสมัยการปกครองของคณะราษฎรก่อนปี 2476 กรมราชทัณฑ์ได้นำส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุไว้เมื่อปี พ.ศ. 2478 หมายเลขทะเบียน แปลงเลขที่ 34 เกาะเต่า และเกาะหางเต่า หรือเกาะนางยวน ต่อมาได้มีการปรับปรุงทะเบียนที่ราชพัสดุเมื่อปี พ.ศ. 2523 เป็นแปลงหมายเลขทะเบียน ที่ สฎ.588 มีจำนวนสิ่งปลูกสร้างในที่ดิน 20 รายการ อาณาเขตทั้ง 4 ด้านจดทะเลไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน พ.ศ. 2490 มีราษฎรได้อพยพมาอาศัยบนเกาะเต่า จนปัจจุบันเกาะเต่ามีฐานะเป็นตำบลหนึ่งของเกาะพะงัน ทั้งนี้ตำบลเกาะเต่าได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเทศบาลตำบลเกาะเต่าประกาศ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา (งานส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลเกาะเต่า, 2560)

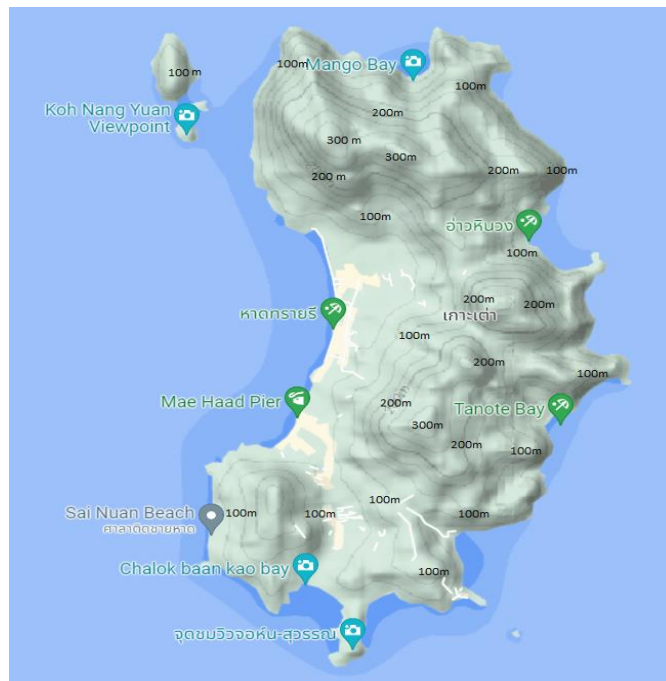
2.5.2 ขนาดและทำเลที่ตั้ง

เกาะเต่า ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของชายฝั่งทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ห่างจากชายฝั่งบริเวณอ่าวบ้านดอนประมาณ 115 กิโลเมตร และห่างจากบริเวณปากน้ำชุมพร 74 กิโลเมตร เกาะเต่า

ประกอบด้วยเกาะสำคัญ 2 เกาะ คือ เกาะเต่าและเกาะนางยวน มีพื้นที่ประมาณ 21.03 ตารางกิโลเมตร หรือ 12,936 ไร่ ส่วนกว้างของเกาะยาว 3.4 กิโลเมตร ยาว 7.6 กิโลเมตร ลักษณะคล้ายเมล็ดถั่ว มีความเว้าแหว่งเป็นอ่าว 11 อ่าว แหลม 10 แหลม ความยาวของชายฝั่ง 28.6 กิโลเมตร (สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2556)

2.5.3 ลักษณะภูมิประเทศ

ร้อยละ 70 ของพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นภูเขาซึ่งมีจุดสูงสุด 374 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลางโดยแนวของภูเขาวางตัวในแนวทิศเหนือไปถึงทิศใต้ของตัวเกาะ นอกจากนี้ทางด้านทิศตะวันออกของเกาะมีลักษณะเป็นหน้าผาชัน ส่วนทางด้านทิศตะวันตกเป็นพื้นที่ลาดชันน้อย และเป็นพื้นที่ราบซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน (งานส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลเกาะเต่า, 2560) ส่วนสภาพท้องทะเลโดยรอบเกาะเต่ามีความลึกประมาณ 30 ถึง 40 เมตร ลักษณะของน้ำขึ้นน้ำลงมีลักษณะเป็นน้ำเตี้ย (Diurnal Tide) มีน้ำขึ้นลงวันละ 1 ครั้ง แนวปะการังล้อมรอบเกือบตลอดแนว มีความยาวของแนวปะการัง 8 กิโลเมตร

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงลักษณะภูมิประเทศเกาะเต่า

ที่มา : <https://www.google.co.th/maps/place/เกาะเต่า/>

2.5.4 ลักษณะภูมิอากาศ

เกาะเต่ามีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน (Tropical Monsoon Climate) โดยได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้พื้นที่ดังกล่าวมีอากาศชุ่มชื้น ฝนตกชุกเกือบตลอดปี แบ่งออกเป็น 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน ช่วงนี้เป็นช่วงที่

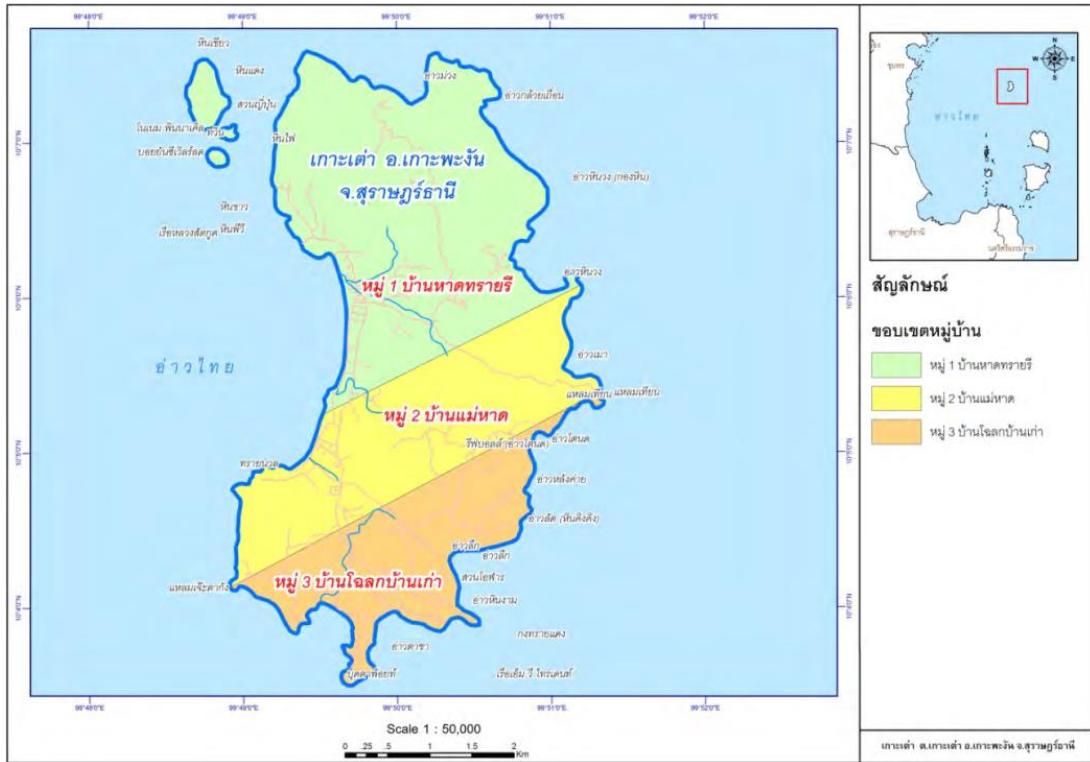
เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว และฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงพฤศจิกายน เป็นช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และในช่วงพฤศจิกายน ถึงมกราคม เป็นลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีฝนตกมาก ทำให้พื้นที่บริเวณนี้มีฝนตกเกือบตลอดทั้งปี (สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2556)

2.5.5 ประชากรศาสตร์

ตำบลเกาะเต่าประกอบด้วย 3 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านหาดทรายรี บ้านแม่หาด และบ้านโฉลกบ้านเก่า จำนวนประชากรตำบลเกาะเต่า พ.ศ. 2562 มีเพียง 2,326 คน แต่จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ บนเกาะมี ทั้งประชากรที่จดทะเบียนเป็นแรงงานต่างดาวจำนวน 5,000 คน ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นสองเท่าของคนไทยในทะเบียนราษฎร (งานนโยบายและแผนสำนักปลัดเทศบาลเทศบาลตำบลเกาะเต่า, 2561)

ตารางที่ 2.1 จำนวนครัวเรือนและประชากรในพื้นที่ตำบลเกาะเต่า

หมู่บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
หมู่บ้านที่ 1 บ้านหาดทรายรี	1,986	463	371	834
หมู่บ้านที่ 2 บ้านแม่หาด	1,096	451	362	813
หมู่บ้านที่ 3 บ้านโฉลกบ้านเก่า	1,341	388	291	679
รวม	4,423	1,302	1,024	2,326

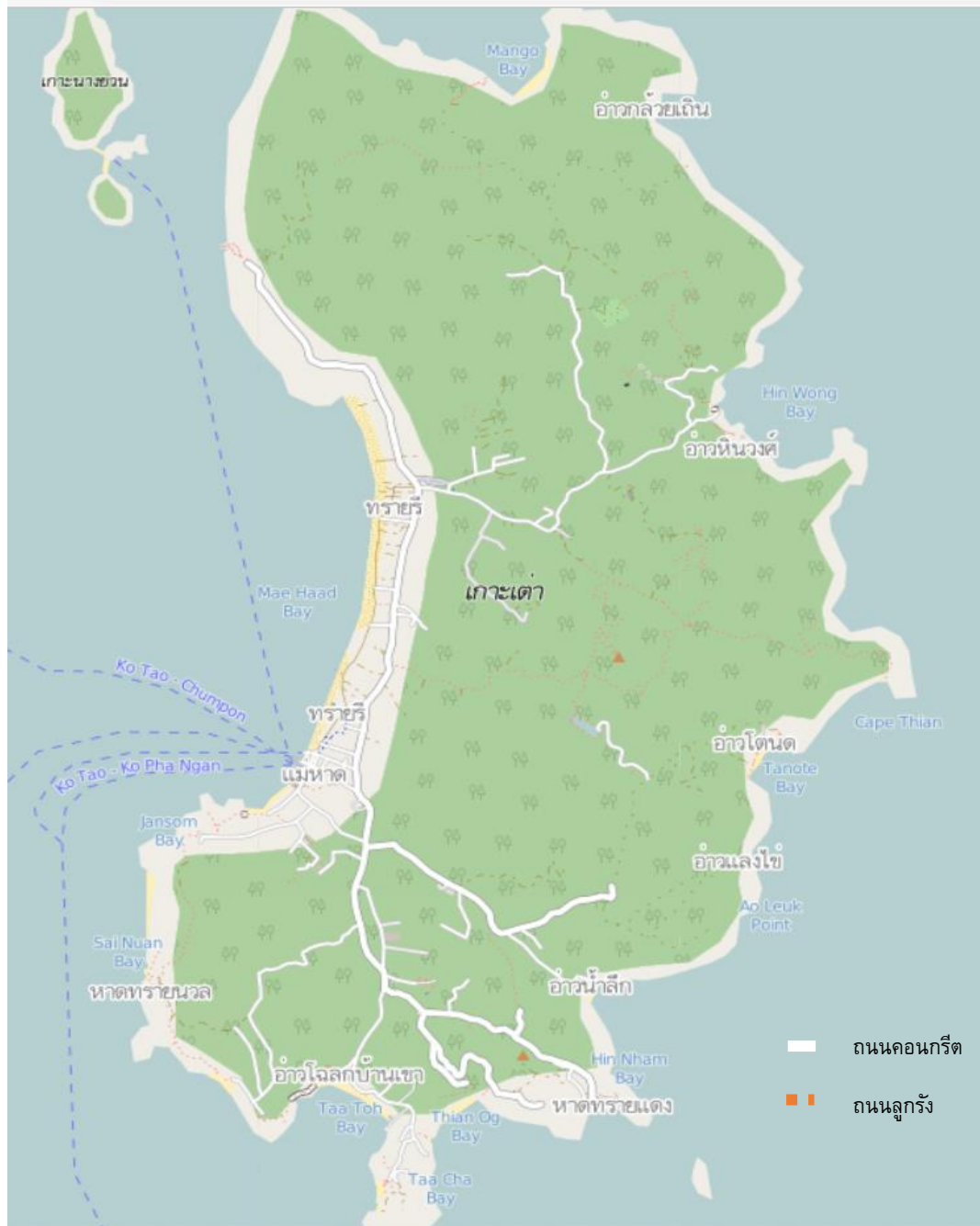
ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงอาณาเขตของเกาะเต่าและขอบเขตของหมู่บ้าน

ที่มา : อรรถพรณ ฒ บางช้าง-ศรีเสาวลักษณ์ (2557)

2.5.6 การคมนาคม

เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถเดินทางเข้าเกาะได้โดยทางเรือเพียงอย่างเดียว จึงมีเรือโดยสารด้วยกัน 3 ประเภท ได้แก่ เรือเร็ว เรือต่วน และเรือนอน ซึ่งทำให้เกิดการกระจุกตัวของท่าเรือในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ท่าเรือชุมพร ท่าเรือเกาะสมุย ท่าเรือเกาะพะงัน และโดยเฉพาะบริเวณที่ เกาะเต่า ในช่วงฤดูการท่องเที่ยวนั้นท่าเรือแม่หาดไม่เพียงพอต่อการจอดเรือขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งไม่รวมเรือท่องเที่ยวเพื่อดำน้ำส่วนการเดินทางเรือรอบเกาะนั้นนิยมใช้เรือหางยาวในการเดินทาง

ส่วนเส้นทางในการใช้รถใช้ถนนภายในเกาะเต่านั้น มีคุณภาพปานกลาง โดยจะมีเส้นทางหลักเส้นเดียวจากทิศเหนือของเกาะไปยังทิศใต้ของเกาะ มีระยะทางโดยประมาณ 8 กิโลเมตร โดยไม่มีถนนรอบเกาะ ซึ่งถนนเส้นทางหลักนั้นมีคุณภาพดี มีหลุมขรุขระบ้างเล็กน้อย และต่อมา จะมีถนนเส้นทางรองออกจากเส้นทางหลัก ซึ่งถนนเส้นทางรองนั้นจะมีหลุม เป็นจำนวนมาก รวมถึงถนนที่เชื่อมไปยังหาดต่าง ๆ ส่วนมากจะเป็นทรายหรือถนนชำรุดเกือบทั้งหมด

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงถนนบนเกาะเต่า

ที่มา : <https://map.longdo.com/map/เกาะเต่า/>

2.5.7 แหล่งท่องเที่ยว

1. หาดทรายรี เป็นชายหาดขนาดใหญ่ที่อยู่ใกล้กับอ่าวแม่หาด ซึ่งใช้เวลาเดินเท้าจากอ่าวแม่หาด เพียงแค่ 10 นาที ชายหาดดังกล่าวมีความยาวเกือบ 2 กิโลเมตร ซึ่งมีทรายสีขาวอมน้ำตาลนิต ๆ ละเอียดยุ่มเหมือนแป้ง ชายหาดไม่ค่อยเหมาะกับการเล่นน้ำมากนัก เพราะมีหินค่อนข้างเยอะ เหมาะสำหรับการเดินชมความงดงามของชายหาดมากกว่า มีที่พัก ผับ บาร์ และสวนหิน มหาจุฬาลงกรณ์ปรมาราชาธิราช (สวนหิน

จปร.) เหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ชอบความคึกคัก นอกจากนี้ในเวลาากลางคืนจะมีกิจกรรมโชว์ควงกระบองไฟ บริเวณริมหาดหลายจุดบนหาด

2. อ่าวแม่หาด เปรียบเสมือนเป็นเมืองหลวงของเกาะเต่าก็ได้ เนื่องจากแม่หาดเป็นท่าเรือที่เรือจากทุกแห่งมาจอดที่นี่ รวมถึงยังเป็นแหล่งชุมชน ร้านค้า สถานที่ราชการ และยังมีที่พัก ถึงจะมองว่าเป็นชุมชนแต่เชื่อว่าความสวยงามของแม่หาดจะหายไป ซึ่งอ่าวแม่หาดมีความยาว 1.3 กิโลเมตร

3. อ่าวจันทร์สม มีลักษณะคล้ายหาดส่วนตัวขนาดใหญ่ อ่าวจันทร์สมมีน้ำทะเลใสสีเขียวมรกตชายหาดมีทั้งส่วนที่เป็นทรายละเอียดและโขดหิน

4. อ่าวจุนเจือ เป็นอ่าวที่ค่อนข้างมีความสงบ เหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ชอบธรรมชาติไม่วุ่นวาย ได้น้ำที่อ่าวจุนเจือมีปะการังน้ำตื้น และดงปะการังเกล็ดน้ำแข็งที่ยังไร้รอยแตกหัก และยังอาจพบเต่ากระได้ที่ได้

5. หาดทรายแดง ลักษณะทรายบริเวณหาดทรายแดงจะออกสีแดงเล็กน้อยสมชื่อ และละเอียดเป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นที่สวยงามและมีชื่อเสียงที่สุดของเกาะเต่าเลยก็ว่าได้ และยังเป็นแหล่งดำน้ำที่สำคัญของเกาะเต่าอาจมีโอกาสดูเห็นฝูงฉลามได้จากที่นี่

6. อ่าวลึก เป็นอ่าวขนาดเล็ก โอบล้อมไปด้วยหน้าผาและโขดหิน และชายหาดมีทั้งส่วนที่เป็นโขดหินและทรายสีขาว แต่มีขนาดไม่กว้างมากนัก เหมาะแก่การมานั่งพักผ่อน ว่ายน้ำ หรือดำน้ำตื้นสำหรับนักดำน้ำมือใหม่

7. อ่าวโหลกบ้านเก่า เป็นอ่าวที่อยู่ทางใต้ของเกาะเต่าหันหน้าไปทาง เกาะพะงัน ได้รับความนิยมไม่แพ้กับหาดทรายรี เพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านค้า ผับ บาร์ พอ ๆ กัน และยังเป็นที่ตั้งของรีสอร์ทชื่อดังหลายแห่ง ซึ่งมีลักษณะของหาดทรายขาวเนียนยาว 500 เมตร ล้อมรอบด้วยโขดหินสวยงาม

8. อ่าวเทียนออก อยู่ใกล้กับอ่าวโหลกบ้านเก่าเป็นอ่าวที่ค่อนข้างใหญ่ ถ้ามองจากจุดชมวิวจวนสุวรรณ จะเห็นความโค้งของอ่าวสวยงามมาก ซึ่งหากนักท่องเที่ยวโชคดีก็อาจจะได้เจอกับฉลามหูดำอีกด้วย

9. อ่าวโตนด ถ้ามองจากจุดชมวิวของที่นี่จะเห็นความโค้งของอ่าวทอดยาว และที่ยังเป็นเหมือนศูนย์กลางของนักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมหรือกีฬาทางน้ำ อ่าวโตนดมีกิจกรรมที่นิยมให้ทำ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนสอนดำน้ำ พายเรือคายัก และอื่น ๆ

10. อ่าวม่วง เป็นอ่าวที่มีความสวยงามมาก มีชายหาดสวยงามทรายละเอียดขนาดใหญ่มีน้ำใสและไม่ลึกมาก เหมาะกับการลงไปว่ายน้ำเล่น อ่าวม่วงยังเป็นบริเวณสอนดำน้ำอีกด้วย

11. อ่าวหินง เป็นอ่าวทางฝั่งตะวันตกของเกาะเต่า ชายหาดมีขนาดเล็ก มีน้ำที่ใสมากขนาดมองในระยะไกลยังสามารถเห็นว่าน้ำใส เหมาะกับการมาพักผ่อน เพราะอ่าวหินงเป็นอีกสถานที่ที่มีความสงบเป็นส่วนตัว

12. อ่าวกล้วยเถื่อน เป็นอ่าวที่นักท่องเที่ยวนิยมมาดำน้ำตื้น น้ำทะเลมีความใสมาก ใต้ท้องทะเลเต็มไปด้วยปะการังรูปร่างแปลกตา รวมทั้งปลาหลากหลายชนิด

ภาพที่ 2.4 ภาพแสดงสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณชายหาดรอบเกาะเต่า
ที่มา : แอทสยามทัวร์ (2012)

2.5.8 กิจกรรมการท่องเที่ยว

1. กิจกรรมดำน้ำ เป็นกิจกรรมที่มีชื่อเสียงของการมาท่องเที่ยวเกาะเต่า เพราะโลกใต้ทะเลที่เกาะเต่ามีความสวยงามมาก ติด 1 ใน 10 จุดดำน้ำที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย ปะการังก็ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ กิจกรรมดำน้ำจึงเป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยม แม้นักท่องเที่ยวดำน้ำไม่เป็นก็มีครูสอนดำน้ำ และโปรแกรมดำน้ำทั้ง One Day Trip หรือ แบบค้างคืนบนเรือดำน้ำตอนกลางคืน กิจกรรมดำน้ำจะมีอยู่ 2 แบบ คือ ดำน้ำลึก (Scuba Diving) และดำน้ำตื้น (Snorkeling) หรือเรียกว่า การดำน้ำที่ผิวน้ำ เหมาะสำหรับมือใหม่ผู้ที่ไม่มีความรู้เรื่องดำน้ำลึก

จุดดำน้ำตื้น (Snorkeling)

1. กองหินวง เป็นบริเวณที่ไม่ลึกมาก มีปะการังสีส้มสวยงามจำนวนมาก เช่น แส้ทะเล หวีทะเล เป็นต้น
2. หาดทรายขาว สามารถพบเจอปะการังได้หลากหลายชนิด

3. อ่าวลึก มีฝูงปลาให้เห็นอยู่หลายชนิด ปะการังที่พบมาก ได้แก่ ปะการังสมองร่องยาว ปะการังไฟแบบแผ่น และปะการังเขากวาง

4. อ่าวโตนด เป็นบริเวณที่นักท่องเที่ยวนิยมดำน้ำเช่นกัน และสามารถดำได้ทั้งแบบน้ำลึกและน้ำตื้น ซึ่งบริเวณนี้ปะการังมีความสมบูรณ์ค่อนข้างมาก

5. อ่าวม่วง นักท่องเที่ยวนิยมมาเรียนดำน้ำกันที่นี่ เนื่องจากแหล่งน้ำบริเวณนี้มีความนิ่งสงบ และปะการังโดยรวมมีความสมบูรณ์

6. เกาะนางยวน มีจุดดำน้ำอยู่หลายจุด เช่น รอบเกาะเล็ก หน้าหาดระหว่างเกาะเล็กและเกาะกลาง และยังมีบริเวณระหว่างเกาะเล็กและเกาะใหญ่

จุดดำน้ำลึก (Scuba Diving)

1. กองหินตุงกู เป็นกองหินที่อยู่ใต้น้ำ มีความลึกประมาณ 30 เมตร มีดอกไม้ทะเล ปลาการ์ตูน ซึ่งหากนักท่องเที่ยวโชคดีก็อาจจะได้เจอกับฉลามวาฬ

2. เจแปนนิส การ์เด็นท์ เป็นอีกจุดสำหรับกิจกรรมดำน้ำลึก อยู่บริเวณหัวเกาะเล็ก เป็นบริเวณดำน้ำอีกแห่งหนึ่งของเกาะนางยวน มีความสวยงามและนักท่องเที่ยวนิยมกันมากเพราะได้ท่องเที่ยวทะเลบริเวณนี้มีปะการังสวยงามจำนวนมาก และมีปลานานาชนิด ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับสวนญี่ปุ่น

3. กองหินชุมพร จุดดำน้ำที่เป็นที่นิยม มีลักษณะเป็นภูเขาใหญ่ใต้น้ำมียอดหินลึกขนาด 30 ถึง 40 ฟุต พบปะการังสีดำ สีขาว สีเหลือง สีส้มได้บริเวณนี้

4. หินใบ มีลักษณะเป็นกองหินที่โผล่พ้นน้ำ มีความลึกอยู่ประมาณ 24 เมตร ตั้งอยู่ระหว่างเกาะเต่าและเกาะพะงัน ซึ่งจะพบกับฝูงปลาหมอตทะเล ปลาหูช้าง ปลาฉลาม ปลาสาก และฉลามวาฬ

5. เกาะฉลาม หรือกองทรายแดง อยู่ห่างจากอ่าวลึกมาทางตะวันออกเฉียงใต้ไม่มากนัก มีลักษณะเป็นยอดหินแกรนิตที่โผล่มาจากใต้น้ำ ถ้ามาดำน้ำที่นี่เราจะได้พบกับ แนวปะการังหลากหลายสี ปลากระเบนลายน้ำเงิน และปลาเสือ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษา และค้นคว้าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สิริรัตน์ นาคแป้น (2555) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน และ 2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการลงสำรวจพื้นที่ศึกษา และใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในการมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน กับกลุ่มเพื่อนคนรู้จัก มีระยะเวลาในการมาท่องเที่ยว 1 ถึง 5 วัน ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก มีค่าใช้จ่ายประมาณในการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า 5,000 บาท มีรูปแบบการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน โดยวางแผนการเดินทางด้วยตนเอง และถ้ามีโอกาสจะกลับมาท่องเที่ยวเกาะพะงันอีกครั้ง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่ทราบหรือรู้จักแหล่งข้อมูลท่องเที่ยวเกาะพะงันจากการแนะนำของบุคคล และเดินทางท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณหาดรีนของเกาะพะงันมากที่สุด และโดยส่วนใหญ่ นอกจากท่องเที่ยวเกาะพะงันแล้วนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติยังตั้งใจจะเดินทางท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร เกาะสมุย และเกาะเต่า-เกาะนางยวน ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยอีกด้วย

ชนิสรา นิยมราษฎร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวบนเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยว 2. เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพของการท่องเที่ยว จำแนกตามกลุ่มผู้ประกอบการและระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ และ 3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวบนเกาะเต่า กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการบนเกาะเต่า จำนวน 250 คน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการลงสำรวจพื้นที่ศึกษาและใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวบนเกาะเต่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าเกาะเต่ามีศักยภาพด้านการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมา คือ ศักยภาพด้านความปลอดภัยและศักยภาพด้านการเข้าถึง ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ประกอบการที่มีเป็นประเภทรวมกลุ่มผู้ประกอบการ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวบนเกาะเต่าไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการมีข้อเสนอแนะ คือ 1. ด้านการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวควรศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และหาแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน 2. ด้านการเข้าถึงควรมีป้ายราคาคราดโดยสารและเรือที่ชัดเจน มีมาตรฐานในการตั้งราคา 3. ด้านความปลอดภัยส่งเสริมให้มีหน่วยลาดตระเวน และกู้ภัยบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว 4. ด้านการรองรับด้านการท่องเที่ยวภาครัฐควรจัดหาแหล่งน้ำจืดให้เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภค 5. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ภาครัฐควรดูแลไม่ให้ผู้ประกอบการทิ้งสิ่งปลูกสร้างทะเล และส่งเสริมให้มีการบำบัดน้ำเสียและ 6. ด้านอื่น ๆ ดำเนินการดูแลจุดเสี่ยงที่อาจจะเกิดอาชญากรรม โดยติดกล้องวงจรปิด และเสาไฟฟ้าเพื่อเพิ่มแสงสว่างในบริเวณที่มีความเสี่ยง

วรรณวีร์ บุญคุ้ม (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการมาเยือนวัดสำคัญในจังหวัดเพชรบุรีและการรับรู้ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย วัตถุประสงค์ คือ 1. ศึกษาแรงจูงใจปัจจัยในการมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดสำคัญในจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทย 2. ศึกษาปัจจัยการรับรู้แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดสำคัญในจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ 3. ศึกษาอิทธิพลของแรงจูงใจและการรับรู้ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดสำคัญในจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการลงสำรวจพื้นที่ศึกษาและใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนวัดสำคัญในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยววัดสำคัญในจังหวัดเพชรบุรี 6 ประเภทเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1. ด้านการเรียนรู้และหาประสบการณ์ 2. ด้านการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรม 3. ด้านจิตวิญญาณ 4. ด้านการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง 5. ด้านจิตวิญญาณระดับลึก และ 6. ด้านการพักผ่อน และพักผ่อน และยังพบอีกว่าการกลับมาเยือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้ 2 ปัจจัย และปัจจัยแรงจูงใจ 4 ปัจจัย โดยปัจจัยการรับรู้ที่สำคัญที่สุดในการทำนายการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยคือ การรับรู้ต่อความน่าเชื่อถือในศรัทธาของวัด รองลงมาคือ การรับรู้ด้านกายภาพ สำหรับปัจจัยแรงจูงใจที่ทำนายการกลับมาเยือนซ้ำที่สำคัญที่สุดคือ แรงจูงใจทางจิตวิญญาณ แรงจูงใจด้านการพักผ่อนและพักผ่อน แรงจูงใจด้านการเรียนรู้และประสบการณ์ และแรงจูงใจทางจิตวิญญาณระดับลึก ตามลำดับ

อารีรัตน์ วัชรโนธินกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและมิติแห่งความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเกาะล้าน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความพึงพอใจที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจโดยรวมและการแนะนำเกาะล้านต่อผู้อื่น ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยว เกาะล้าน อำเภอบางละมุง จังหวัด ชลบุรี จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านของปัจจัยความคาดหวังจากเกาะล้าน นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังดังต่อไปนี้ 1. ปัจจัยด้านความสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง 2. ปัจจัยด้านที่พักและพนักงาน 3. ปัจจัยด้านอาหารและคนในท้องถิ่น 4. ปัจจัยด้านทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว 5. ปัจจัยด้านความสะอาดและความสวยงามบริเวณเกาะ ในส่วนของปัจจัยความพึงพอใจ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อเกาะล้านใน 6 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมบริเวณเกาะ 2. ปัจจัยด้านความปลอดภัย 3. ปัจจัยด้านอาหารและคนในท้องถิ่น 4. ปัจจัยด้านที่พัก 5. ปัจจัยด้านพนักงานและราคา และ 6. ปัจจัยด้านพนักงานเรือและกิจกรรม ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความเป็นไปได้ที่จะแนะนำเกาะล้านต่อผู้อื่นพบว่าความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน พบว่าปัจจัยแห่งความ

พึงพอใจที่มีอิทธิพลต่อความเป็นไปได้ที่จะแนะนำเกาะล้านต่อผู้อื่นเรียงตามลำดับความสำคัญ โดยพิจารณาจากค่า Beta ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านอาหารและคนในท้องถิ่น 2. ปัจจัยด้านพนักงานและราคา 3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมบริเวณเกาะ 4. ปัจจัยด้านความปลอดภัย 5. ปัจจัยด้านที่พัก และ 6. ปัจจัยด้านพนักงานเรือและกิจกรรมสำหรับปัจจัยแห่งความพึงพอใจที่มีอิทธิพลต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านอาหารและคนในท้องถิ่น 2. ปัจจัยด้านพนักงานและราคา 3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมบริเวณเกาะ 4. ปัจจัยด้านความปลอดภัย 5. ปัจจัยด้านพนักงานเรือและกิจกรรม 6. ปัจจัยด้านที่พัก

อิสระพงษ์ พลธานี และอุมาพร บุญเพชรแก้ว (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อการศึกษาลักษณะความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 2. เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 381 คน ผู้วิจัยเลือกวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น และ ใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง และยังเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจำนวน 30 คน โดยการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความพึงพอใจด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1. ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านความประทับใจ อยู่ในระดับมากที่สุด 2. ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก 3. ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้าน สิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก 4. ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก 5. ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่น้อยที่สุดคือ 6. ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ต่อมาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่พัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2. พัฒนาเส้นทางการคมนาคมภายในเกาะให้มีความสะดวกสบายมากขึ้น 3. อนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทรัพยากรทางธรรมชาติของเกาะเต่า เช่น แนวปะการัง ชายหาด หรือโขดหิน และ 4. การติดตามตรวจสอบสิ่งแวดล้อม เนื่องจากพื้นที่เกาะเต่า มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ คือ แนวปะการัง

นวพร บุญประสม และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจและการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ กรณีศึกษา วัดสำคัญในจังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจและการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย 2. เพื่อศึกษาการกลับมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย 3. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และ 4. เพื่อศึกษาอิทธิพลของแรงจูงใจและการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีผลต่อการกลับมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านแรงจูงใจ ด้านการรับรู้ และการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ อยู่ในระดับมาก การทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ และอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการรับรู้และแรงจูงใจ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ร้อยละ 86.6 แรงจูงใจส่งผลทางบวกต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในด้านการรับรู้มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ร้อยละ 67.3

Zhang (2012) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวจีนกลับมาเยือนซ้ำ ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ คือ 1. ศึกษาความแตกต่างด้านประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจของแหล่งท่องเที่ยวและการกลับมาเยือนซ้ำ 2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ในแหล่งท่องเที่ยวกับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวกับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว และ 4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวกับการกลับมาท่องเที่ยว ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เคยเดินทางมาประเทศไทย จำนวน 400 คน ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1. การรับรู้ของแหล่งท่องเที่ยว 2. ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว 3. ความพึงพอใจของแหล่งท่องเที่ยว 4. การกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ผลจากการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ในระดับมาก ปัจจัยที่อิทธิพลต่อความพึงพอใจในการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวจีน คือ อายุ และระยะเวลาในการมาท่องเที่ยว และพบว่าการรับรู้แหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ 1. ความสะดวกสบาย 2. ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว 3. ธรรมชาติ 4. สถานที่ช้อปปิ้ง 5. ชีวิตกลางคืน 6. ภูมิอากาศและวัฒนธรรม และ 7. คุณภาพการบริการ และยังพบอีกว่า ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจและการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว ได้แก่ 1. การบริการ 2. ความผ่อนคลาย 3. ราคาเหมาะสม และ 4. ความเป็นมิตร พบว่าความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญมากที่สุดในการกลับมาท่องเที่ยว และความเต็มใจในการแนะนำสถานที่อื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการกลับมาท่องเที่ยว

Rittichainuwat et al. (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวกับการกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ คือ 1. ศึกษาแรงจูงใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่อการกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย 2. ศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างครั้งแรกกับการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ และความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว 3. ศึกษาผลของแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวกับการกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยว โดยสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุด 13 ประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฮ่องกง ประเทศไต้หวัน ประเทศเกาหลี ประเทศจีน ประเทศเยอรมัน ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอินเดีย และประเทศฝรั่งเศส โดยใช้แบบสอบถาม รวมทั้งสิ้นจำนวน 510 ชุด ผู้วิจัยเลือกวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น พื้นที่ในการสำรวจ คือ สนามบินนานาชาติกรุงเทพมหานคร ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่กลับมาท่องเที่ยวซ้ำ 2. แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และ 3. ด้านประชากรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเดินทางมา

ท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ การเยี่ยมชมวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งดึงดูดใจ และค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยว ตามลำดับ ส่วนผลการวิเคราะห์สมมติฐานทางสถิติ พบว่า แรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อการกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งแรกและการกลับมาท่องเที่ยว และความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์มีนัยสำคัญทางบวกในเรื่องของคุณภาพอาหารที่ดี การช้อปปิ้ง กิจกรรมที่หลากหลาย และด้านวัฒนธรรม ของนักท่องเที่ยวที่กลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย และได้สรุปตัวแปรตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2.2 สรุปตัวแปรต้น แรงจูงใจในการท่องเที่ยว

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	แสงเดือน รติบุตร (2555)	สิริรัตน์ นาคแป้น (2555)	เลิศพร ภาวรสกุล (2560)	วรรณวีร์ บุญคุ้ม (2560)
ปัจจัยผลักดัน (Push factor)	/	/	/	
1. ต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท่องเที่ยวทะเล ว่ายน้ำ พายเรือ		/		
2. ต้องการท่องเที่ยวแบบผจญภัย เดินป่า ปีนเขา	/	/		
3. ต้องการได้ชื่อว่าเคยมาเยือนเกาะเต่าแล้ว		/		/
4. ต้องการฝึกทักษะกีฬาทางน้ำ การว่ายน้ำ การดำน้ำ		/		
5. ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจจากถิ่นที่อยู่อาศัย		/	/	/
6. ต้องการปาร์ตี้ด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		/		
7. ต้องการพบปะเจอผู้คนใหม่ ๆ			/	/
8. ต้องการศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น			/	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	แสงเดือน รติธร (2555)	สิริรัตน์ นาคแป้น (2555)	เดิศจร ภาวระสกุล (2560)	วรรณวีร์ บุญคุ้ม (2560)
ปัจจัยดึงดูด (Pull factor)	/	/	/	
1. ความสวยงามของธรรมชาติ ความขาวของหาดทราย ความใสของน้ำทะเล		/		
2. ประกอบกิจกรรมทางน้ำ เช่น ดำน้ำชมปะการัง และปลาหลากสี		/		
3. แหล่งท่องเที่ยวเป็นกระแสหลักของผู้คน ดารา คนดัง	/			
4. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว		/		
5. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีราคาถูกลง			/	
6. ที่พักเป็นมาตรฐานที่สามารถยอมรับได้		/		
7. ความเป็นส่วนตัวและเงียบสงบของเกาะ		/	/	
8. มีอาหารให้เลือกหลากหลาย		/		

ตารางที่ 2.3 สรุปตัวแปรต้น ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	อิสระพงษ์ พลธานี และ อุมาพร บุญเพชรแก้ว (2561)	วิภา ศรีระทุ (2551)	จารุจน์ กลิ่นดีปลี (2541)	ศิริรรยา ประพฤติกิจ (2553)	ชนิสรา นิยมราษฎร์ (2560)
ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว	/	/			
1. ความงดงามของแนวปะการัง	/		/		/
2. ความสวยงามของทัศนียภาพบนเกาะ	/	/	/		/
3. ความงดงามของชายหาด	/	/	/		/
4. ความใสของน้ำทะเล	/		/		/
5. ความเป็นมิตรไมตรีของคนในท้องถิ่น		/	/		
6. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	/				
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	/	/	/	/	/
1. ความสะดวกในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว	/	/	/	/	/
2. ความเชื่อมโยงกับเส้นทางการท่องเที่ยวหลัก	/		/		
3. การมีป้าย และสัญลักษณ์ป้ายบอกทาง					/
4. สภาพของเส้นทางในการเดินทาง	/	/	/		
5. ความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	/	/	/		/
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	/	/	/	/	/
1. คุณภาพของร้านอาหาร/เครื่องดื่ม				/	/
2. คุณภาพของห้องพัก		/		/	/
3. คุณภาพของเรือโดยสารสาธารณะ				/	/
4. คุณภาพของรถจักรยานยนต์เช่า				/	
5. คุณภาพของศูนย์ให้บริการนักท่องเที่ยว		/		/	/
6. คุณภาพของสถานรักษาพยาบาล		/		/	/
7. คุณภาพของสินค้าและแหล่งช้อปปิ้ง	/			/	

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

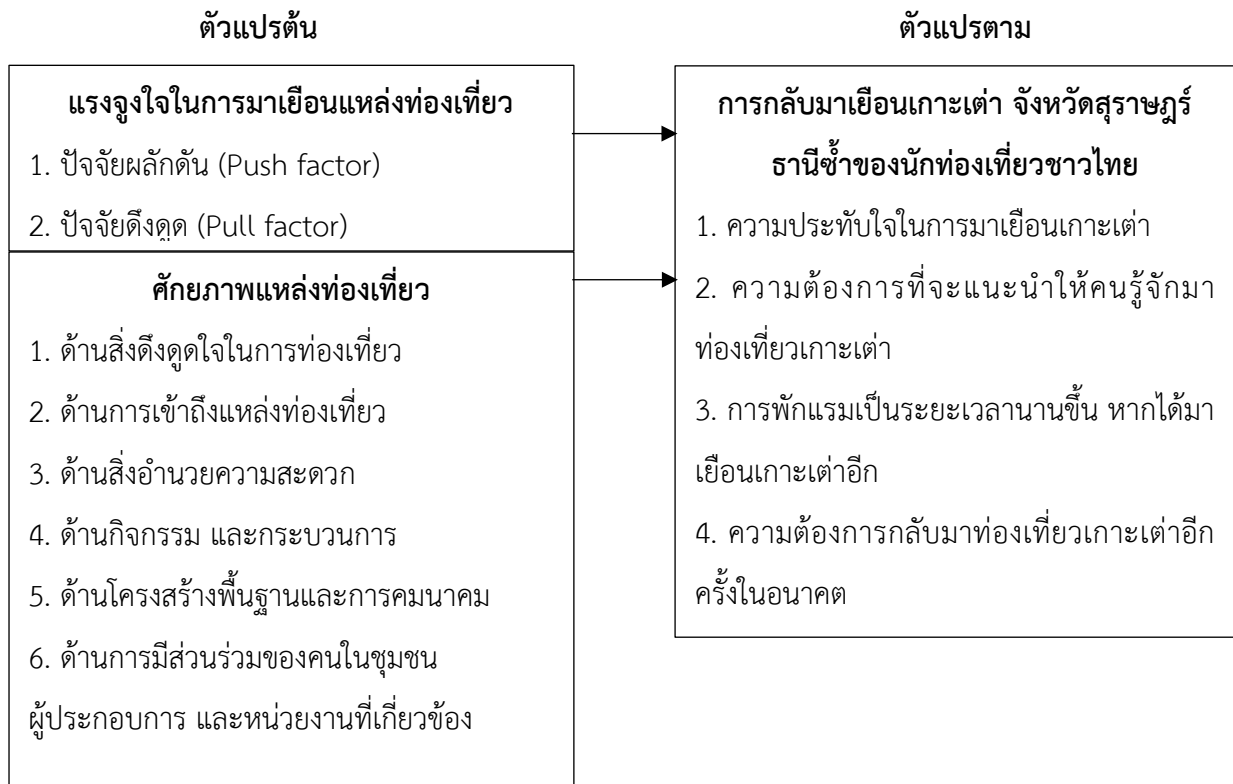
ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	อิสระพงษ์ พลธานี และ อุมพร บุญเพชรแก้ว (2561)	วิภา ศรีระทุ (2551)	จารุจน์ กลิ่นดีปดี (2541)	ศิริรรยา ประพฤติกิจ (2553)	ชนิสรา นิยมราษฎร์ (2560)
ด้านกิจกรรม และกระบวนการ	/		/		
1. การจัดกิจกรรมในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม	/		/		/
2. ความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว	/	/	/	/	/
3. ความหลากหลายของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว			/		/
4. ธรรมชาติไม่ถูกทำลายจากการทำกิจกรรม	/		/		
ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม		/		/	
1. ระบบไฟฟ้าในแหล่งท่องเที่ยว		/	/	/	/
2. น้ำอุปโภคบริโภคในแหล่งท่องเที่ยว		/	/	/	/
3. การกำจัดขยะและถังขยะในแหล่งท่องเที่ยว		/		/	
4. คุณภาพของรถโดยสารสาธารณะ			/	/	
5. รถโดยสารสาธารณะสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว			/	/	
ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	/		/		/
1. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว	/				/
2. ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนช่วยลดการใช้ถุงและ ภาชนะพลาสติก	/		/		/
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีการรณรงค์ เช่น การ ใช้ป้าย การวางเขตแนวปะการังฯ เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในพื้นที่	/				/

ตารางที่ 2.4 สรุปตัวแปรตามความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะเต่า

การกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย	พรพิมล ลอแท และ มนตรี พิริยะกุล (2562)	ศุภลักษณ์ อัครางกูล (2548)	Bywater (1993)
1. ความประทับใจในการมาเยือนเกาะเต่าครั้งนี้	/	/	/
2. ต้องการแนะนำให้คนรู้จักมาท่องเที่ยวเกาะเต่า	/	/	
3. หากได้มาเยือนอีก ฉันจะพักเป็นระยะเวลานานขึ้น	/	/	
4. มีความต้องการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีก	/	/	/

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.1.1 ประชากรในการวิจัย
 - 3.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 นิยามเชิงปฏิบัติการ
 - 3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้จากสถิติ มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี พ.ศ. 2563 จำนวนทั้งสิ้น 97,031 คน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

เนื่องจากประชากรในการวิจัยมีจำนวนมากไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรทั้งหมดได้ จึงจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วยการโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ซึ่งสูตรที่ใช้ในการคำนวณมีดังนี้ (Yamane, 1967)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ	n	คือ	จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
	N	คือ	ขนาดของประชากร
	e	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งกำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น ค่า e = 0.05

เมื่อแทนค่าในสูตร

$$n = \frac{97,031}{1+97,031(0.05)^2}$$

$$n = 398.4$$

จากการแทนค่าในสูตรจะได้จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 398.4 คน ดังนั้นเพื่อความสะดวกผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเท่ากับ 400 คน

การเลือกตัวอย่างใช้การเลือกตัวอย่างแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) โดยใช้วิธีสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 นิยามเชิงปฏิบัติการ

1. แรงจูงใจในการท่องเที่ยว หมายถึง ระดับแรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว (ตั้งแต่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด) ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจปัจจัยผลักดัน (Push Factor) เช่น ต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท้องทะเล ว่ายน้ำ พายเรือ ต้องการท่องเที่ยวแบบผจญภัย เดินป่า ปีนเขา ต้องการพบปะเจอผู้คนใหม่ ๆ ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น และแรงจูงใจปัจจัยดึงดูด (Pull Factor) เช่น ความสวยงามของธรรมชาติบนเกาะเต่า ความขาวของหาดทราย ความใสของน้ำทะเล ความมีชื่อเสียงของเกาะ ความเป็นส่วนตัวและเงียบสงบของเกาะ ซึ่งประเมินจาก แบบสอบถามแบบประเมินค่าที่มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยระดับ 5 เท่ากับ มีแรงจูงใจมากที่สุด จนถึงระดับ 1 เท่ากับ มีแรงจูงใจน้อยที่สุด

2. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถ หรือความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ที่จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในแหล่งท่องเที่ยวนั้น และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งประกอบด้วย ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรม และกระบวนการ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม และด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประเมินจาก แบบสอบถามแบบประเมินค่าศักยภาพ โดยใช้ระดับของศักยภาพ 5 ระดับ โดยระดับ 5 เท่ากับ ศักยภาพมากที่สุด จนถึงระดับ 1 เท่ากับ ศักยภาพน้อยที่สุด

3. การกลับมาเยือนซ้ำ หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ แสดงให้เห็นพฤติกรรมความพึงพอใจในประสบการณ์ของการท่องเที่ยวครั้งก่อน ซึ่งประกอบด้วย ความประทับใจในการมาเยือนเกาะเต่า ความต้องการที่จะแนะนำให้คนรู้จักมาท่องเที่ยวเกาะเต่า การพักแรมเป็นระยะเวลาสั้นหากได้กลับมาเยือนเกาะเต่าอีก และความต้องการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีกครั้งในอนาคต ซึ่งประเมินจาก

แบบสอบถามแบบประเมินค่าที่มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยระดับ 5 เท่ากับ เห็นด้วยมากที่สุด จนถึงระดับ 1 เท่ากับ เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการสมรส และรายได้ มีข้อคำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกคำตอบ (Close Ended Question)

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว มีข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลความประทับใจที่มีต่อเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และการกลับมาเยือนเกาะเต่าซ้ำ มีข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 5 เป็นข้อมูลความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ต้องแก้ไข ด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Question)

การสร้างแบบสอบถาม ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการมาเยือนซ้ำ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. รศ.ดร. อัครวิณ แสงพิกุล
2. ผศ.ดร. มณฑกานติ ชูชูวงศ์
3. ดร. ยุวีร์ โชคสวนทรัพย์

เพื่อทำการตรวจสอบค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ด้วยการตรวจสอบค่า IOC ของคำถามรายข้อ และโดยรวม ซึ่งต้องมากกว่า 0.05 ขึ้นไป ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

$$\text{โดยการใชสูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ คือ ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

จากการตรวจสอบค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่า IOC ของแบบสอบถามดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามด้วยการตรวจสอบค่า IOC

รายการ	จำนวนข้อคำถาม	IOC
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	6	0.93
ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มา เที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	16	1.0
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	42	0.62
ส่วนที่ 4 ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะ เต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	4	1.0
ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ต้องแก้ไข ด้านศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยว	1	1.0
รวม	69	0.91

หลังจากทำการตรวจคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการเลือกข้อ คำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้ในแบบสอบถาม และแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ หากข้อคำถามนั้น ๆ มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 โดยแบบสอบถามนี้ได้ค่า IOC เฉลี่ย = 0.91 แสดงว่า แบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหา

4. หลังจากที่คุณผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาตรวจสอบแล้ว นำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Tryout) จำนวน 30 ชุด กับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเกาะเต่า โดยไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ครั้งนี้ และนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ความเชื่อมั่นด้วยวิธีการครอนบัค (Cronbach, 1974) โดยค่าความเที่ยงของมาตรวัด ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาต้องมีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไป ซึ่งจากการวิเคราะห์ผล พบว่าแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .906 แบบสอบถามนี้จึงมีความเชื่อมั่นสามารถนำไปเก็บข้อมูลได้จริง

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ไปทำการเก็บข้อมูลตามที่กำหนดไว้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยทำการเก็บข้อมูลที่ ณ บริเวณท่าเรือขาออกของเกาะเต่า โดยมีการชี้แจงการตอบแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ทราบ

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานวิจัย หนังสือ ตำรา บทความวิชาการ วารสาร อินเทอร์เน็ต และข้อมูลสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการสมรส และรายได้ ใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบของตารางพร้อมการบรรยาย

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเยือนเกาะเต่า ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลตามแนวคิดของวิชิต อุ๋อัน (2550) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีแรงจูงใจระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีแรงจูงใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีแรงจูงใจระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีแรงจูงใจระดับน้อยที่สุด

และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบของตารางพร้อมการบรรยาย

3.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเยือนเกาะเต่า ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวระดับน้อยที่สุด

และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบของตารางพร้อมการบรรยาย

3.4.4 การวิเคราะห์ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว ชาวไทยที่มาเยือนเกาะเต่า ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบของตารางพร้อมการบรรยาย

3.4.5 การวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบของตารางพร้อมการบรรยาย

3.4.6 การวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบของตารางพร้อมการบรรยาย

3.4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของแรงจูงใจ และศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความประทับใจ และการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในรูปแบบของตารางพร้อมการบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้วิจัยได้ทำการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- 4.2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- 4.5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- 4.6 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- 4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ข้อมูลประชากรศาสตร์	ความถี่	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	164	41.00
หญิง	236	59.00
รวม	400	100.00
อายุ		
18 – 20 ปี	20	5.00
21 – 30 ปี	123	30.75
31 – 40 ปี	106	26.50
41 – 50 ปี	73	18.25
51 – 60 ปี	68	17.00
มากกว่า 60 ปี	10	2.50
รวม	400	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	75	18.75
ปริญญาตรี	262	65.50
ปริญญาโท	59	14.75
ปริญญาเอก	4	1.00
รวม	400	100.00
อาชีพ		
นักเรียน หรือนักศึกษา	54	13.50
พนักงานหน่วยงานของรัฐ	97	24.25
พนักงานบริษัทเอกชน หรือรับจ้าง	116	29.00
ธุรกิจส่วนตัว หรือค้าขาย	104	26.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลประชากรศาสตร์	ความถี่	ร้อยละ
อาชีพ		
ว่างงาน หรือไม่ได้ประกอบอาชีพ	11	2.75
อื่น ๆ	18	4.50
รวม	400	100.00
สถานภาพสมรส		
โสด	232	58.00
สมรส	148	37.00
หย่าร้าง	14	3.50
หม้าย	6	1.50
รวม	400	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	36	9.00
10,001 – 20,000 บาท	66	16.50
20,001 – 30,000 บาท	71	17.75
30,001 – 40,000 บาท	85	21.25
มากกว่า 40,001 บาท	142	35.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59 มีอายุระหว่าง 21 ถึง 30 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.75 รองลงมาอายุ 31 ถึง 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.50 และน้อยที่สุดมีอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.50 มีระดับการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.50 รองลงมา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 18.75 และน้อยที่สุดมีระดับการศึกษาปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 1 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน หรือรับจ้าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29 รองลงมา มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว หรือค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 26 และน้อยที่สุดว่างงาน หรือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 2.75 ทั้งนี้ข้อมูลสถานภาพมีสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมา มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 37 และน้อยที่สุดมีสถานภาพหม้าย คิดเป็นร้อยละ 1.50 และข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายได้มากกว่า 40,001 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมา มีรายได้ 30,001 ถึง 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.25 และน้อยที่สุดมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9

4.2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีแรงจูงใจปัจจัยผลักดันในการมาท่องเที่ยวดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจปัจจัยผลักดันในการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	การแปลผลระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
ปัจจัยผลักดัน (Push Factor)				
1. ต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท้องทะเล ว่ายน้ำ พายเรือ	4.25	0.84	มากที่สุด	1
2. ต้องการท่องเที่ยวแบบพจญภัย เดินป่า ปีนเขา	3.33	1.05	ปานกลาง	6
3. ต้องการได้ชื่อว่าเคยมาเยือนเกาะเต่าแล้ว	3.42	1.26	มาก	5
4. ต้องการฝึกทักษะกีฬาทางน้ำ การว่ายน้ำ การดำน้ำ	3.87	1.14	มาก	3
5. ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจจากถิ่นที่อยู่อาศัย	4.14	0.90	มาก	2
6. ต้องการปาร์ตี้ด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.84	1.24	ปานกลาง	8
7. ต้องการพบปะเจอผู้คนใหม่ ๆ	3.20	1.14	ปานกลาง	7
8. ต้องการศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	3.47	1.00	มาก	4
รวม	3.56	1.07	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงจูงใจปัจจัยผลักดันในการมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 1.07) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า แรงจูงใจปัจจัยผลักดันในลำดับที่หนึ่ง คือ ต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท้องทะเล ว่ายน้ำ พายเรือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.84) รองลงมา คือ ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจจากถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.90) และต้องการฝึกทักษะกีฬาทางน้ำ การว่ายน้ำ การดำน้ำ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 1.14) ตามลำดับ ในขณะที่แรงจูงใจปัจจัยผลักดันที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ ต้องการปาร์ตี้ด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 1.24)

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีแรงจูงใจปัจจัยดึงดูดในการมาท่องเที่ยวดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจปัจจัยดึงดูดในการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	การแปลผล ระดับ แรงจูงใจ	ลำดับที่
ปัจจัยดึงดูด (Pull Factor)				
1. ความสวยงามของธรรมชาติ ความขาวของหาดทราย ความใสของน้ำทะเล	4.43	0.86	มากที่สุด	1
2. ประกอบกิจกรรมทางน้ำ เช่น ดำน้ำชมปะการัง และปลา หลากสี	4.27	0.91	มากที่สุด	2
3. แหล่งท่องเที่ยวเป็นกระแสหลักของผู้คน ดารา คนดัง	3.03	1.26	ปานกลาง	8
4. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว	4.24	0.82	มากที่สุด	3
5. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีราคาถูก	3.48	0.98	มาก	7
6. ที่พักเป็นมาตรฐานที่สามารถยอมรับได้	4.06	0.82	มาก	5
7. ความเป็นส่วนตัวและเงียบสงบของเกาะ	4.13	0.83	มาก	4
8. มีอาหารให้เลือกหลากหลาย	3.84	0.87	มาก	6
รวม	3.93	0.92	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงจูงใจปัจจัยดึงดูดในการมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.92) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า แรงจูงใจปัจจัยดึงดูดลำดับที่หนึ่ง คือ ความสวยงามของธรรมชาติ ความขาวของหาดทราย ความใสของน้ำทะเล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ ประกอบกิจกรรมทางน้ำ เช่น ดำน้ำชมปะการังและปลาหลากสี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.91) และความปลอดภัยในการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.82) ตามลำดับ ในขณะที่แรงจูงใจปัจจัยดึงดูดที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ แหล่งท่องเที่ยวเป็นกระแสหลักของผู้คน ดารา คนดัง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 1.26)

4.3 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	การแปล ผลระดับ แรงจูงใจ	ลำดับที่
1. ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว	4.28	0.50	มากที่สุด	1
2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.66	0.68	มาก	6
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.71	0.57	มาก	4
4. ด้านกิจกรรมและกระบวนการ	3.97	0.58	มาก	2
5. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม	3.67	0.70	มาก	5
6. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.74	0.75	มาก	3
รวม	3.84	0.63	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.63) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.58) และ ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ ในขณะที่ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.68)

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	การแปล ผลระดับ แรงจูงใจ	ลำดับที่
ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว				
1. ความงดงามของแนวปะการัง	4.29	0.68	มากที่สุด	3
2. ความสวยงามของทัศนียภาพบนเกาะ	4.42	0.69	มากที่สุด	2
3. ความงดงามของชายหาด	4.25	0.71	มากที่สุด	5
4. ความใสของน้ำทะเล	4.44	0.70	มากที่สุด	1
5. ความเป็นมิตรไมตรีของคนในท้องถิ่น	4.27	0.83	มากที่สุด	4
6. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	4.04	0.80	มาก	6
รวม	4.28	0.50	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.50) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวลำดับที่หนึ่ง คือ ความใสของน้ำทะเล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ ความสวยงามของทัศนียภาพบนเกาะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.69) และความงดงามของแนวปะการัง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.68) ตามลำดับ ในขณะที่ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.80)

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	การแปลผล ระดับ แรงจูงใจ	ลำดับที่
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว				
1. ความสะดวกในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว	3.71	0.94	มาก	2
2. ความเชื่อมโยงกับเส้นทางการท่องเที่ยวหลัก	3.79	0.88	มาก	1
3. การมีป้าย และสัญลักษณ์ป้ายบอกทาง	3.64	0.90	มาก	4
4. สภาพของเส้นทางในการเดินทาง	3.52	0.95	มาก	5
5. ความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	3.66	0.90	มาก	3
รวม	3.66	0.68	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.68) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยวลำดับที่หนึ่ง คือ ความเชื่อมโยงกับเส้นทางการท่องเที่ยวหลัก อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.88) รองลงมา คือ ความสะดวกในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.94) และ ความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ ในขณะที่ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ สภาพของเส้นทางในการเดินทาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.95)

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	การแปลผล ระดับ แรงจูงใจ	ลำดับที่
ด้านสิ่งแวดล้อม				
1. คุณภาพของร้านอาหาร หรือเครื่องดื่ม	3.89	0.81	มาก	2
2. คุณภาพของห้องพัก	4.01	0.84	มาก	1
3. คุณภาพของเรือโดยสารสาธารณะ	3.80	0.80	มาก	3
4. คุณภาพของรถจักรยานยนต์เช่า	3.73	0.85	มาก	4
5. คุณภาพของศูนย์ให้บริการนักท่องเที่ยว	3.60	0.91	มาก	6
6. คุณภาพของสถานรักษาพยาบาล	3.67	0.85	มาก	5
7. คุณภาพของแหล่งช้อปปิ้งสินค้าของที่ระลึก	3.25	0.84	ปานกลาง	7
รวม	3.71	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.57) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมลำดับที่หนึ่ง คือ คุณภาพของห้องพัก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.81) รองลงมา คือ คุณภาพของร้านอาหาร และเครื่องดื่มอยู่ในระดับมมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.81) และ คุณภาพของเรือโดยสารสาธารณะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.80) ตามลำดับ ในขณะที่ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ คุณภาพของแหล่งช้อปปิ้งสินค้าของที่ระลึกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.84)

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	การแปล ผลระดับ แรงจูงใจ	ลำดับที่
ด้านกิจกรรม และกระบวนการ				
1. การจัดกิจกรรมในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม	3.85	0.81	มาก	4
2. ความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว	4.04	0.80	มาก	1
3. ความหลากหลายของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว	4.03	0.83	มาก	2
4. ธรรมชาติไม่ถูกทำลายจากการทำกิจกรรม	3.99	0.83	มาก	3
รวม	3.97	0.58	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านกิจกรรม และกระบวนการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.58) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการลำดับที่หนึ่ง คือ ความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.80) รองลงมา คือ ความหลากหลายของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.83) และธรรมชาติไม่ถูกทำลายจากการทำกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.83) ตามลำดับ ในขณะที่ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ การจัดกิจกรรมในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.81)

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	การแปล ผลระดับ แรงจูงใจ	ลำดับที่
ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม				
1. ระบบไฟฟ้าในแหล่งท่องเที่ยว	3.97	0.83	มาก	1
2. น้ำอุปโภคบริโภคในแหล่งท่องเที่ยว	3.90	0.90	มาก	2
3. การกำจัดขยะและถังขยะในแหล่งท่องเที่ยว	3.63	0.95	มาก	4
4. คุณภาพระบบการสื่อสาร เช่น สัญญาณโทรศัพท์ Wifi	3.64	0.95	มาก	3
5. รถโดยสารสาธารณะสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.22	1.09	ปานกลาง	5
รวม	3.67	0.70	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.70) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมลำดับที่หนึ่ง คือ ระบบไฟฟ้าในแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.83) รองลงมา คือ น้ำอุปโภคบริโภคในแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.90) และคุณภาพระบบการสื่อสาร เช่น สัญญาณโทรศัพท์ Wifi อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ ในขณะที่ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ รถโดยสารสาธารณะสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.09)

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมของคน ในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	การแปลผลระดับแรงจูงใจ	ลำดับที่
ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				
1. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว	3.73	0.90	มาก	2
2. ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนช่วยลดการใช้ถุงและภาชนะพลาสติก	3.77	0.93	มาก	1
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีการรณรงค์ เช่น การใช้ป้าย การวางเขตแนวปะการัง เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่	3.72	0.96	มาก	3
รวม	3.74	0.75	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.75) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ลำดับที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนช่วยลดการใช้ถุงและภาชนะพลาสติก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.93) รองลงมา คือ ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.90) และลำดับสุดท้าย คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีการรณรงค์ เช่น การใช้ป้าย การวางเขตแนวปะการัง เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.96)

4.4 ผลการวิเคราะห์ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน มีความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะเต่า	\bar{x}	S.D.	การแปลผลระดับความคิดเห็น
1. ความประทับใจในการมาเยือนเกาะเต่าครั้งนี้	4.36	0.71	มากที่สุด
2. ต้องการแนะนำให้คนรู้จักมาท่องเที่ยวเกาะเต่า	4.40	0.69	มากที่สุด
3. หากได้มาเยือนอีก จะพักที่เกาะเต่านานขึ้น	4.24	0.83	มากที่สุด
4. ต้องการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีก	4.42	0.75	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความประทับใจอย่างมากที่สุดในการมาเยือนเกาะเต่าครั้งนี้ ($\bar{x} = 4.36$, S.D. = 0.71) และต้องการแนะนำอย่างมากที่สุดให้คนรู้จักมาท่องเที่ยวเกาะเต่า ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.69) นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังต้องการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีกเป็นอย่างมากที่สุด ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.75) และหากได้กลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีก จะพักที่เกาะเต่านานขึ้นเป็นอย่างมากที่สุด ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.83) อีกด้วย

4.5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ก่อนจะทำการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ Casewise Diagnostics ตรวจสอบข้อมูล Outliers ที่มีค่าเศษตกค้างมาตรฐาน (Std. Residual) เท่ากับ -3.504 คือ ข้อมูลชุดที่ 282 ซึ่งข้อมูลชุดนี้มีผลทำให้สมการถดถอยเบี่ยงเบนไป และทำการทำนายค่า Y มีความผิดพลาดได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดข้อมูลชุดนี้ออกไปแล้วทำการวิเคราะห์ความถดถอย ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย

Dependent Variable		การกลับมาเยือนซ้ำ (Y)				
Independent Variable		แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน (X1), แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด (X2)				
Model Summary						
R	R Square	Adjusted R Square	Standard Error of the Estimate		Durbin - Watson	
.446	.199	.195	.53097		1.782	
Analysis of Variance		Sum of Square	DF	MS	F	Sig.
Regression		27.737	2	13.868	49.190	.000
Residual		111.646	396	.282		
Total		139.383	398			
Coefficients						
Independent Variable	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients (Beta)	t - Value	Sig.	
	(B)	Std. Error				
แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน (X1)	.245	.053	.229	4.658	.000*	
แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด (X2)	.352	.053	.301	6.104	.000*	
ค่าคงที่ (Constant)	2.099	.230		9.137	.000*	

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า $F = 49.196$, $Sig. = .000$ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 พบว่า $Sig.$ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่าสมการถดถอยที่สร้างขึ้นนี้ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ในภาพรวม

การวิเคราะห์การถดถอยโดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2$$

โดยที่] Y คือ การกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

X_2 คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน

X_3 คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด

จากค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R Square) เท่ากับ .199 แสดงให้เห็นว่า อิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัว คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 19.90 ที่เหลืออีกร้อยละ 80.10 เป็นผล จากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสมการนี้

จากผลการวิเคราะห์สามารถนำมาเขียนเป็นสมการที่แสดงค่าได้ดังนี้

$$Y = 2.099 + .245X_2 + .352X_3$$

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน (Sig. = .000) และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด (Sig. = .000) ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากค่า $b_1 = 0.245$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน มีอิทธิพลทางบวก ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งหมายความว่าหากนักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น 0.245 หน่วย (หรือร้อยละ 24.5)

จากค่า $b_2 = 0.352$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูดมีอิทธิพลทางบวก ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งหมายความว่าหากนักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มมากขึ้น 0.352 หน่วย (หรือร้อยละ 35.2)

เมื่อพิจารณาน้ำหนักของผลกระทบของตัวแปรอิสระที่ส่งผลกับแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว พบว่า แรงจูงใจที่เป็นปัจจัยดึงดูด (Beta = 0.301) มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวมากกว่าแรงจูงใจที่เป็นปัจจัยผลักดัน (Beta = 0.229)

4.6 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ก่อนจะทำการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ Casewise Diagnostics ตรวจพบข้อมูล Outliers ที่มีค่าเศษตกค้างมาตรฐาน (Std. Residual) เท่ากับ -3.326 และ -3.379 คือ ข้อมูลชุดที่ 242 และ 276 ซึ่งข้อมูลทั้งสองชุดนี้มีผลทำให้สมการถดถอยเบี่ยงเบนไป และทำการทำนายค่า Y มีความผิดพลาดได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดข้อมูลทั้ง 2 ชุดนี้ออกไปแล้วทำการวิเคราะห์ความถดถอยใหม่อีกครั้งในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของความคิดเห็นด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย

Dependent Variable	การกลับมาเยือนซ้ำ (Y)				
Independent Variable	ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว (X1), ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (X2), ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (X3), ด้านกิจกรรม และกระบวนการ (X4), ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม (X5), ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (X6)				
Prediction: Revisitation					
R	R Square	Adjusted R Square	Standard Error of the Estimate		Durbin - Watson
.524	.294	.283	.49958		1.755
Analysis of Variance	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	40.687	6	6.781	27.170	.000
Residual	97.587	391	.250		
Total	138.274	397			
Explanation: Variable in Equation					
Independent Variable	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients (Beta)	t - Value	Sig.
	(B)	Std. Error			
ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว (X1)	.379	.064	.321	5.925	.000
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (X2)	-.016	.053	-.018	-.299	.765
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (X3)	.083	.069	.081	1.208	.228
ด้านกิจกรรม และกระบวนการ (X4)	.242	.062	.241	3.904	.000
ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม (X5)	-.089	.055	-.106	-1.615	.107
ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (X6)	.083	.044	.107	1.891	.059
ค่าคงที่ (Constant)	1.544	.227		6.807	.000

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า $F = 27.170$, $Sig. = .000$ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ $.05$ พบว่า $Sig.$ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่าสมการถดถอยที่สร้างขึ้นนี้ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ในภาพรวม

การวิเคราะห์การถดถอยโดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = b_0 + b_1X_1 + b_4X_4$$

โดยที่ Y คือ การกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

X_1 คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว

X_4 คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ

จากค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R Square) เท่ากับ $.294$ แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัว คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 29.4 ที่เหลืออีกร้อยละ 70.6 เป็นผลเนื่องมาจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสมการนี้

จากผลการวิเคราะห์สามารถนำมาเขียนเป็นสมการที่แสดงค่าได้ดังนี้

$$Y = 1.544 + .379X_2 + .242X_3$$

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัว ได้แก่ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ($Sig. = .000$) และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ ($Sig. = .000$) ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในขณะที่ตัวแปรอิสระ 4 ตัว ที่ไม่ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม และ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

จากค่า $b_1 = .379$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว มีอิทธิพลทางบวก ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว ซึ่งหมายความว่า หากนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น 0.379 หน่วย (หรือร้อยละ 37.9)

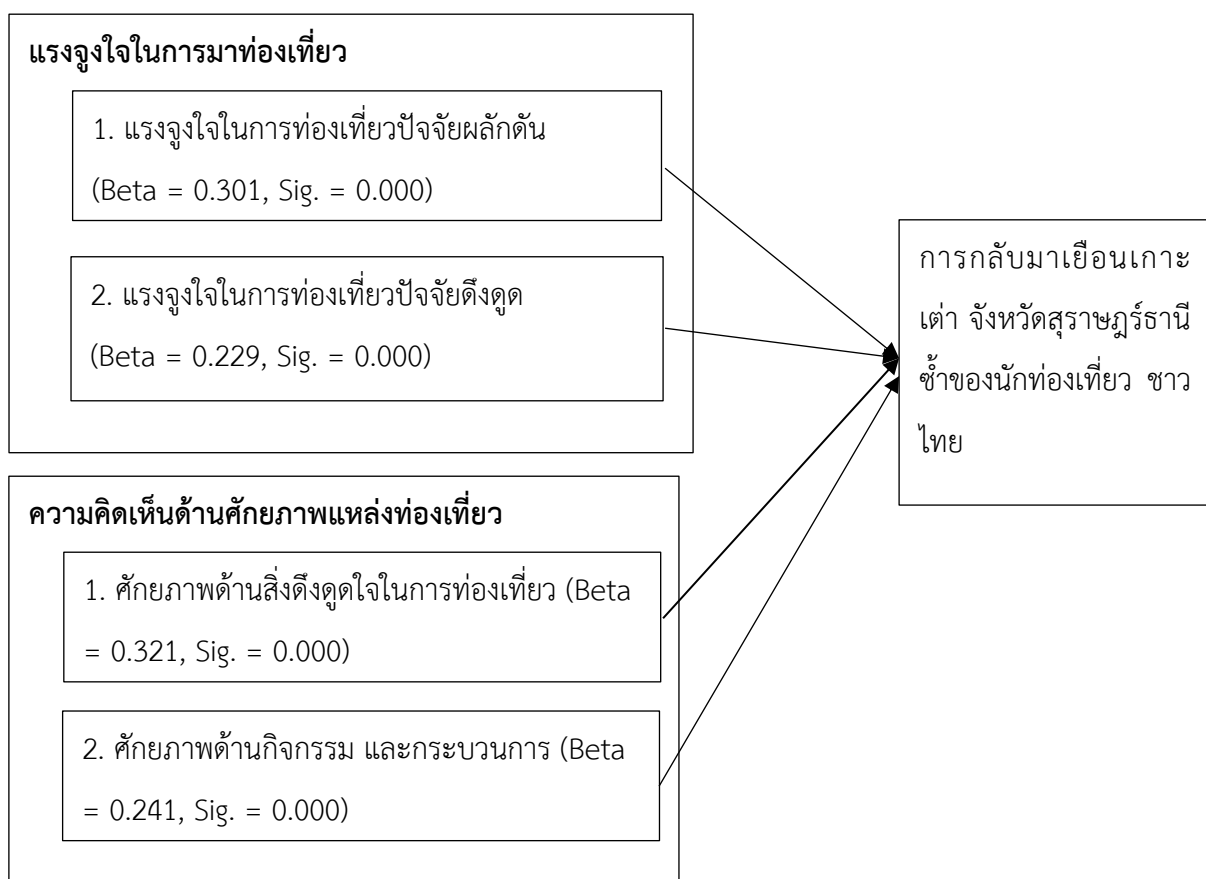
จากค่า $b_4 = .242$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ มีอิทธิพลทางบวก ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว ซึ่งหมายความว่า หากนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น 0.242 หน่วย (หรือร้อยละ 24.2)

เมื่อพิจารณาน้ำหนักของผลกระทบของตัวแปรอิสระที่ส่งผลกับแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว

มากที่สุด (Beta = 0.321) รองลงมาได้แก่ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ (Beta = 0.241) ตามลำดับ

สรุปผลอิทธิพลของแรงจูงใจและศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ในการศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถสรุปผลอิทธิพลของแรงจูงใจและศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ ดังนี้

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวและศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) มีผลการวิเคราะห์และมีความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

b	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Beta (β)	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ประสิทธิผลการถดถอยของตัวพยากรณ์ในสมการที่เขียนในรูปคะแนนดิบ
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของสมการ แต่ละค่าที่อยู่ในสมการ
Sig.	หมายถึง ระดับนัยสำคัญ
Tolerance	หมายถึง ค่าที่สภาพของกลุ่มของตัวแปรอิสระในสมการมีความสัมพันธ์กัน
VIF	หมายถึง ค่าที่สภาพของกลุ่มของตัวแปรอิสระในสมการมีความสัมพันธ์กัน
Adjusted R2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์

4.7.1 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานการวิจัย คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานทางสถิติ เขียนได้ดังนี้

H_0 คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

H_1 คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

ก่อนจะทำการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ Casewise Diagnostics ตรวจสอบพบข้อมูล Outliers ที่มีค่าเศษตกค้างมาตรฐาน (Std. Residual) เท่ากับ -3.504 คือ ข้อมูลชุดที่ 282 ซึ่งข้อมูลชุดนี้มีผลทำให้สมการถดถอยเบี่ยงเบนไป และทำการทำนายค่า Y มีความผิดพลาดได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดข้อมูลชุดนี้ออกไปแล้วทำการวิเคราะห์ความถดถอย ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

(n=399)

Dependent Variable		การกลับมาเยือนซ้ำ (Y)				
Independent Variable		แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน (X1), แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด (X2)				
Model Summary						
R	R Square	Adjusted R Square	Standard Error of the Estimate	Durbin - Watson		
.446	.199	.195	.53097	1.782		
Analysis of Variance		Sum of Square	DF	MS	F	Sig.
Regression		27.737	2	13.868	49.190	.000
Residual		111.646	396	.282		
Total		139.383	398			
Coefficients						
Independent Variable	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients (Beta)	t - Value	Sig.	
	(B)	Std. Error				
แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน (X1)	.245	.053	.229	4.658	.000*	
แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด (X2)	.352	.053	.301	6.104	.000*	
ค่าคงที่ (Constant)	2.099	.230		9.137	.000*	
Collinearity Diagnostics		Tolerance	Variable Inflation Factor	Condition Index		
แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน (X1)		.835	1.198	15.066		
แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด (X2)		.835	1.198	19.165		
ค่าคงที่ (Constant)				1.000		
Residuals Statistics						
	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation		
Predicted Value	2.9613	5.0876	4.3590	.26399		
Residuals	-1.51488	1.00622	.00000	.52964		
Std. Predicted Value	-5.295	2.790	.000	1.000		
Std. Residual	-2.853	1.895	.000	.997		

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณที่ตัด Outliers คือข้อมูลตัวที่ 282 พบว่า $F = 49.196$, $Sig. = .000$ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ $.05$ พบว่า $Sig.$ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่าสมการถดถอยที่สร้างขึ้นนี้ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ในภาพรวม

จากการทดสอบข้อสมมติฐานของการวิเคราะห์การถดถอยค่าความคาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน (The Model Errors are Independent) พบว่า Durbin-Watson Statistic = 1.782 ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง 1.5 ถึง 2.5 แสดงว่ามีความเป็นอิสระ จึงสรุปได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก หรือไม่เกิดปัญหาอัตสหสัมพันธ์

จากการตรวจสอบ Multicollinearity ตัวแปรอิสระต้องไม่สัมพันธ์กัน ซึ่งมีค่า Tolerance เท่ากับ 0.835 ทั้งสองตัวแปร ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คือ มากกว่า 0.40 (Allison, 1999) แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยผลการวิเคราะห์ค่า VIF (Variance Inflation Factor) พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระมีค่าเท่ากับ 1.198 ทั้งสองตัวแปร ซึ่งมีค่าไม่เกิน 5.0 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (Zikmund et al., 2013)

การวิเคราะห์การถดถอยโดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2$$

โดยที่ Y คือ การกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

X_2 คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน

X_3 คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด

จากค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R Square) เท่ากับ $.199$ แสดงให้เห็นว่า อิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัว คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 19.90 ที่เหลืออีกร้อยละ 80.10 เป็นผล จากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสมการนี้

จากผลการวิเคราะห์สามารถนำมาเขียนเป็นสมการที่แสดงค่าได้ ดังนี้

$$Y = 2.099 + .245X_2 + .352X_3$$

จากการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวแปร สามารถอธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ได้แก่ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน ($Sig. = .000$) และแรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด ($Sig. = .000$) ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากค่า $b_1 = 0.245$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน มีอิทธิพลทางบวก ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งหมายความว่าหากนักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยผลักดัน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น 0.245 หน่วย (หรือร้อยละ 24.5)

จากค่า $b_2 = 0.352$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูดมีอิทธิพลทางบวก ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งหมายความว่าหากนักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจ

ในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้น 0.352 หน่วย (หรือร้อยละ 35.2)

เมื่อพิจารณาน้ำหนักของผลกระทบของตัวแปรอิสระที่ส่งผลกับแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว พบว่า แรงจูงใจที่เป็นปัจจัยดึงดูด ($Beta = 0.301$) มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวมากกว่าแรงจูงใจที่เป็นปัจจัยผลักดัน ($Beta = 0.229$)

สรุปว่าสมมติฐานการวิจัยที่ว่า แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถูกต้อง

4.7.2 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานการวิจัย คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานทางสถิติ เขียนได้ดังนี้

H_0 คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

H_1 คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

ก่อนจะทำการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ Casewise Diagnostics ตรวจสอบพบข้อมูล Outliers ที่มีค่าเศษตกค้างมาตรฐาน (Std. Residual) เท่ากับ -3.326 และ -3.379 คือ ข้อมูลชุดที่ 242 และ 276 ซึ่งข้อมูลทั้งสองชุดนี้มีผลทำให้สมการถดถอยเบี่ยงเบนไป และทำการทำนายค่า Y มีความผิดพลาดได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดข้อมูลทั้ง 2 ชุดนี้ออกไปแล้วทำการวิเคราะห์ความถดถอยใหม่อีกครั้งในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของความคิดเห็นด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

(n=398)

Dependent Variable	การกลับมาเยือนซ้ำ (Y)				
Independent Variable	ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว (X1), ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (X2), ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (X3), ด้านกิจกรรม และกระบวนการ (X4), ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม (X5), ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (X6)				
Prediction: Revisitation					
R	R Square	Adjusted R Square	Standard Error of the Estimate	Durbin - Watson	
.524	.294	.283	.49958	1.755	
Analysis of Variance	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	40.687	6	6.781	27.170	.000
Residual	97.587	391	.250		
Total	138.274	397			
Explanation: Variable in Equation					
Independent Variable	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients (Beta)	t - Value	Sig.
	(B)	Std. Error			
ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว (X1)	.379	.064	.321	5.925	.000
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (X2)	-.016	.053	-.018	-.299	.765
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (X3)	.083	.069	.081	1.208	.228

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

Independent Variable	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients (Beta)	t - Value	Sig.
	(B)	Std. Error			
ด้านกิจกรรม และ กระบวนการ (X4)	.242	.062	.241	3.904	.000
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคม (X5)	-.089	.055	-.106	-1.615	.107
ด้านการมีส่วนร่วมของ คนในชุมชน (X6)	.083	.044	.107	1.891	.059
ค่าคงที่ (Constant)	1.544	.227		6.807	.000
Collinearity Diagnostics	Tolerance	Variable Inflation Factor	Condition Index		
ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว (X1)	.614	1.628	16.683		
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (X2)	.484	2.064	20.021		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (X3)	.403	2.484	22.933		
ด้านกิจกรรม และ กระบวนการ (X4)	.473	2.113	27.503		
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคม (X5)	.418	2.395	30.455		
ด้านการมีส่วนร่วมของ คนในชุมชน (X6)	.566	1.767	33.984		
ค่าคงที่ (Constant)			1.000		
Residuals Statistics					
	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	
Predicted Value	3.2892	5.0350	4.3618	.32014	
Residuals	-1.47686	1.17405	.00000	.49579	
Std. Predicted Value	-3.350	2.103	.000	1.000	
Std. Residual	-2.956	2.350	.000	.992	

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณที่ตัด Outliers คือข้อมูลตัวที่ 242 และ 276 พบว่า $F = 27.170$, $Sig. = .000$ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 พบว่า $Sig.$ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่าสมการถดถอยที่สร้างขึ้นนี้ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ในภาพรวม

จากการทดสอบข้อสมมติฐานของการวิเคราะห์การถดถอยค่าความคาดเคลื่อนต้องเป็นอิสระกัน (The Model Errors are Independent) พบว่า Durbin-Watson Statistic = 1.755 ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง 1.5 ถึง 2.5 แสดงว่ามีความเป็นอิสระ จึงสรุปได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก หรือไม่เกิดปัญหาอัตสหสัมพันธ์

จากการตรวจสอบ Multicollinearity ตัวแปรอิสระต้องไม่สัมพันธ์กัน ซึ่งมีค่า Tolerance ระหว่าง 0.403 ถึง 0.614 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ คือ มากกว่า 0.40 (Allison, 1999) แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยผลการวิเคราะห์ค่า VIF (Variance Inflation Factor) พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระมีค่าตั้งแต่ 1.628 ถึง 2.484 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 5.0 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (Zikmund et al., 2013)

การวิเคราะห์การถดถอยโดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = b_0 + b_1X_1 + b_4X_4$$

โดยที่ Y คือ การกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

X_1 คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว

X_4 คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ

จากค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R Square) เท่ากับ .294 แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัว คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 29.4 ที่เหลืออีกร้อยละ 70.6 เป็นผลเนื่องมาจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสมการนี้

จากผลการวิเคราะห์สามารถนำมาเขียนเป็นสมการที่แสดงค่าได้ดังนี้

$$Y = 1.544 + .379X_2 + .242X_3$$

จากการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวที่สามารถอธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ได้แก่ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ($Sig. = .000$) และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ ($Sig. = .000$) ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในขณะที่ตัวแปรอิสระ 4 ตัว ที่ไม่ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม และ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

จากค่า $b_1 = .379$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว มีอิทธิพลทางบวก ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว ซึ่งหมายความว่า หากนักท่องเที่ยวมี

ความคิดเห็นต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น 0.379 หน่วย (หรือร้อยละ 37.9)

จากค่า $b_4 = .242$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ มีอิทธิพลทางบวก ต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว ซึ่งหมายความว่า หากนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรม และกระบวนการ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว เพิ่มมากขึ้น 0.242 หน่วย (หรือร้อยละ 24.2)

เมื่อพิจารณาน้ำหนักของผลกระทบของตัวแปรอิสระที่ส่งผลกับแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวมากที่สุด (Beta = 0.321) รองลงมาได้แก่ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ (Beta = 0.241) ตามลำดับ

สรุปว่าสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถูกต้อง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2. เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวบนเกาะเต่าตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 3. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจและศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผู้วิจัยได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบสอบถาม และผู้วิจัยได้ประมวลผลการวิจัยครั้งนี้โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้สำหรับข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และสถิติที่ใช้สำหรับข้อมูลเชิงอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
- 5.3 การอภิปรายผล
- 5.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “แรงจูงใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 ถึง 30 ปี มากที่สุด รองลงมาคืออายุ 31 ถึง 40 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน หรือรับจ้าง รองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัว หรือค้าขาย และน้อยที่สุด คือ ว่างาน หรือไม่ได้ประกอบอาชีพ มีสถานภาพโสดเป็นส่วนใหญ่ มีรายได้มากกว่า 40,001 บาท มากที่สุด รองลงมาคือรายได้ 30,001 ถึง 40,000 และน้อยที่สุดมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

ระดับความคิดเห็นเรื่องแรงจูงใจในการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแรงจูงใจปัจจัยผลักดันมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วแรงจูงใจปัจจัยผลักดันที่

ลำดับที่หนึ่ง คือ ต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท้องทะเล ว่ายน้ำ พายเรือ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจจากถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับมาก และต้องการฝึกทักษะกีฬาทางน้ำ การว่ายน้ำ การดำน้ำ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ในขณะที่แรงจูงใจปัจจัยผลักดันที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ ต้องการปาร์ตี้ ด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และยิ่งไปกว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงจูงใจปัจจัยดึงดูด มีภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วแรงจูงใจปัจจัยดึงดูดลำดับที่หนึ่ง คือ ความสวยงามของธรรมชาติ ความขาวของหาดทราย ความใสของน้ำทะเล อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ประกอบกิจกรรมทางน้ำ เช่น ดำน้ำชมปะการังและปลาหลากสี อยู่ในระดับมากที่สุด และความปลอดภัยในการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ในขณะที่แรงจูงใจปัจจัยดึงดูดที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ แหล่งท่องเที่ยวเป็นกระแสหลักของผู้คน ดารา คนดัง อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับความคิดเห็นเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเรื่องศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ อยู่ในระดับมาก และด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ในขณะที่ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก

ระดับความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความประทับใจอย่างมากที่สุดในการมาเยือนเกาะเต่าครั้งนี้ และต้องการแนะนำอย่างมากที่สุดให้คนรู้จักมาท่องเที่ยวเกาะเต่า นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังต้องการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีกเป็นอย่างมากที่สุด และหากได้กลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีก จะพักที่เกาะเต่านานขึ้นเป็นอย่างมากที่สุดอีกด้วย

อิทธิพลของแรงจูงใจและศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ พบว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวทั้งปัจจัยผลักดัน และปัจจัยดึงดูด รวมไปถึงศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย

5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) จากข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน สรุปผลทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 แรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สมมติฐานดังกล่าวถูกต้อง หรือยอมรับสมมติฐานดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวทั้งปัจจัยผลักดัน และปัจจัยดึงดูด มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นด้านศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าสมมติฐานดังกล่าวถูกต้อง หรือยอมรับสมมติฐานดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ในภาพรวมศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษาเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.3 การอภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงจูงใจปัจจัยผลักดันมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วแรงจูงใจปัจจัยผลักดันที่ลำดับที่หนึ่ง คือ ต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท้องทะเล ว่ายน้ำ พายเรือ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจจากถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับมาก และต้องการฝึกทักษะกีฬาทางน้ำ การว่ายน้ำ การดำน้ำ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ในขณะที่แรงจูงใจปัจจัยผลักดันที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ ต้องการปาร์ตี้ด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับปานกลาง และยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงจูงใจปัจจัยดึงดูด มีภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วแรงจูงใจปัจจัยดึงดูดลำดับที่หนึ่ง คือ ความสวยงามของธรรมชาติ ความขาวของหาดทราย ความใสของน้ำทะเล อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ประกอบกิจกรรมทางน้ำ เช่น ดำน้ำชมปะการังและปลาหลากสี อยู่ในระดับมากที่สุด และ ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ในขณะที่แรงจูงใจปัจจัยดึงดูดที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ แหล่งท่องเที่ยวเป็นกระแสหลักของผู้คน ดารา คนดัง อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริรัตน์ นาคแป้น (2555) เรื่อง การศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการมาท่องเที่ยว เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเกาะพะงันนั้น อยู่ติดกับเกาะเต่า ผู้วิจัยคาดว่านักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวคล้ายกัน ซึ่งจากการศึกษาพบว่าแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะพะงันมากที่สุด คือ มาเพื่อใกล้ชิดกับธรรมชาติท้องทะเล เช่น ว่ายน้ำ พายเรือ เป็นต้น และพบว่าแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ได้แก่ ต้องการท่องเที่ยวแบบผจญภัย เดินป่า แคมป์ปิ้ง ซักกรยานเสือภูเขา ต้องการได้ชื่อว่าเคยมาเที่ยวเกาะพะงันแล้ว ฝึกทักษะกีฬาทางน้ำ เช่น ดำน้ำ เป็นต้น เป็นที่นิยมของกลุ่มนักท่องเที่ยว กิจกรรมทางน้ำ เช่น ดำน้ำดูปะการัง ดูปลาหลากสี เป็นต้น

ผลการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อศักยภาพของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ อยู่ในระดับและด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ในขณะที่ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ลำดับสุดท้าย คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับอสิระพงษ์ พลธานี และอุมาพร บุญเพชรแก้ว (2561) เรื่อง การศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทาง

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยที่ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านสิ่งแวดล้อมและ ชุมชนท้องถิ่น ในระดับปานกลาง และด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษา อิทธิพลที่มีผลต่อการกลับมาเยือนเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ระดับความคิดเห็นเรื่องความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งแรงจูงใจในการท่องเที่ยวและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย ประกอบด้วยอิทธิพลของแรงจูงใจในการมาท่องเที่ยว 1. แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ปัจจัยผลักดัน เช่น ต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท้องทะเล เป็นต้น 2. แรงจูงใจในการท่องเที่ยวปัจจัยดึงดูด เช่น ที่พักเป็นมาตรฐาน ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว เป็นต้น 3. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว เช่น ความงดงามของแนวปะการัง เป็นต้นและ 4. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการ เช่น ความหลากหลายของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ อาริรัตน์ วัชรโนธินกุล (2560) เรื่อง ความคาดหวังและมิติแห่งความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำเกาะล้านจังหวัดชลบุรี ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวเป็นประเภทเกาะเหมือนกัน ผู้วิจัยจึงคาดว่าอิทธิพลที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวคล้ายกัน จากการศึกษาพบว่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวเกาะล้าน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกัน และอิทธิพลที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1. อาหารและคนท้องถิ่น 2. ด้านพนักงานและราคา 3. สิ่งแวดล้อมในบริเวณเกาะ 4. ความปลอดภัย 5. พนักงานเรือและ กิจกรรม และ 6. ด้านที่พัก

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเรื่องแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเกาะเต่า คือ เพื่อต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท้องทะเล เช่น ว่ายน้ำ พายเรือ ชมความสวยงามของธรรมชาติ ชมความงามของหาดทราย ชมความใสของน้ำทะเล เป็นต้น ดังนั้น ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันในการอนุรักษ์อัตลักษณ์เหล่านี้ให้คงอยู่ รวมถึงการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีหรือการมีกิจกรรมรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น จัดให้มีกิจกรรมการปล่อยลูกเต่าคืนสู่ธรรมชาติประจำเดือน เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่หลากหลาย และยังช่วยฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลอีกด้วย

2. ผลการศึกษา พบว่า เมื่อนักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมและกระบวนการเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลอิทธิพลในทางบวกต่อระดับความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ดังนั้น ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับราคาค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายในเกาะให้เป็นมาตรฐาน เช่น การเรียกเก็บค่าเรียนดำน้ำ ค่าเรือ ค่ารถจักรยานยนต์ให้เช่า เป็นต้น ให้มีราคาที่เหมาะสมและดำเนินการจัดกิจกรรมที่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับมาเยือนซ้ำแหล่งท่องเที่ยวอีกครั้ง และยังทำให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว ยังมีข้อจำกัดสำหรับการวิเคราะห์ผลที่ได้รับ ในโอกาสต่อไปต้องใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะการสัมภาษณ์ควบคู่กับแบบสอบถาม เพื่อให้การแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูลมีลักษณะที่ถูกต้องและครอบคลุมที่สุด

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น ผู้วิจัยหรือผู้ที่สนใจหัวข้อดังกล่าวนี้ควรทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยนำข้อมูลจาก ผลการศึกษามาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย และนำผลการศึกษามาปรับปรุงภาพลักษณ์การท่องเที่ยวและคุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอนาคตที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนและประเทศต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ Q1-Q4 ปี 2563 (ภาคใต้).
<https://www.mots.go.th/News-link.php?nid=13034>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). ยุทธศาสตร์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4.
https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=9689
- กวิณธิดา ลอยมา. (2563). แนวทางการเสริมสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเมืองรองของไทย
กรณีศึกษา จังหวัดสิงห์บุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์].
สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
<https://repository.nida.ac.th/bitstream/handle/662723737/5578/b212321.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- กองบรรณาธิการไทยรัฐออนไลน์. (2562, 18 กุมภาพันธ์). เปิดรางวัลทั่วโลกมอบให้เมืองไทย. ไทยรัฐออนไลน์.
<https://www.thairath.co.th/business/economics/1498221>
- กานดา คำมาก. (2555). แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในอุตสาหกรรมผลิต
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดนครราชสีมา [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน]. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลอีสาน. http://www.mpa-mba.ru.ac.th/images/Project/treatise_lopburi01-02082021/6124952511.pod
- งานนโยบายและแผนสำนักปลัดเทศบาลเทศบาลตำบลเกาะเต่า. (2560). แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2560-2562). เทศบาลตำบลเกาะเต่า สุราษฎร์ธานี.
- งานนโยบายและแผนสำนักปลัดเทศบาลเทศบาลตำบลเกาะเต่า. (2561). แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี (พ.ศ.2561-2564). เทศบาลตำบลเกาะเต่า สุราษฎร์ธานี.
- งานส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลเกาะเต่า. (2560). แผนพัฒนาการท่องเที่ยว.
http://www.kohtao.go.th/news/doc_download/a_070618_143421.pdf
- จารุจน์ กลิ่นดีปสี. (2541). การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา:
อุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี [ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จุฑามาศ ไชยสร. (2536). การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด
แม่ฮ่องสอน [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. สำนัก
หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Geo/Juthamat_C.pdf

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชนิสรา นิยมราษฎร์. (2560). *ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวบนเกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี* [งานนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. Burapha University Library. https://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/59930089.pdf
- ทัชชญา ทรงอิทธิสุข. (2560). *การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากมุมมองของนักท่องเที่ยว: กรณีศึกษา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. DSpace at Bangkok University. <http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/4502>
- นาวพร บุญประสม, เบญจมาภรณ์ ชำนาญฉวี, ศุภลักษณ์ สุริยะ, อติ เรียงสุวรรณ, ประวีร์ เหวียนระวี, และ วัลยา ชูประดิษฐ์. (2564). *แรงจูงใจและการรับรู้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเที่ยวซ้ำ* กรณีศึกษา: วัดสำคัญในจังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 27(1), 113-127. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/apheit-ss/article/view/247790>
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). *การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผู้ประกอบการภายในเกาะเต่าลดราคาโรงแรมที่พัก. (2564, 12 มีนาคม). *PPTV Online*. <https://www.pptvhd36.com/news/เศรษฐกิจ/143632>
- พรพิมล ลอแห, และ มนตรี พิริยะกุล. (2562). *อิทธิพลของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว คุณค่าที่รับรู้ ความคุ้นเคย และภาพลักษณ์ที่มีต่อความภักดีต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ปลายทางประเทศไทย: การศึกษาเปรียบเทียบตัวแบบสมการโครงสร้างแบบพหุกลุ่มระหว่างเชื้อชาติของนักท่องเที่ยว*. *วารสารวิทยาลัยดุสิต*, 13(3), 198-214. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/journaldtc/article/download/241110/163973/>
- เพลินพิศ วิบูลย์กุล. (2558). *แรงจูงใจ Motives การจูงใจ Motivation*. Novabizz. <https://www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. <https://dictionary.orst.go.th/>
- เลิศพร ภาวะสกุล. (2551). *เอกสารประกอบการเรียน การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เลิศพร ภาวะสกุล. (2560). *การเปรียบเทียบแรงจูงใจปัจจัยหลักและปัจจัยตั้งในการมาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศยุโรป กลุ่มประเทศอเมริกา และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน*. *วารสารวิจัยสวนดุสิต สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 13(1), 1-18. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/sduhs/article/view/186593/131100>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรรณวีร์ บุญคุ้ม. (2560). *แรงจูงใจในการมาเยือนวัดสำคัญในจังหวัดเพชรบุรีและการรับรู้ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. ศูนย์เรียนรู้และหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
<http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/161395.pdf>
- วาสนา สุวรรณจิตร. (2564). กลยุทธ์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว บริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย. *วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช*, 32(2), 145-163. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/stouj/article/download/209107/159550/787405>
- วิจิต อุ๋อัน. (2550). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภา ศรีระทุ. (2551). *ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์* [สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Eco_Pla_Man/Vipa_S.pdf
- ศิริจรรยา ประพุดติกิจ. (2553). *การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดตราด เพื่อจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ* [ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Eco_Pla_Man/Sirichanya_P.pdf
- ศิริพร จันทศรี. (2550). *การศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีระดับการรับรู้ ความสามารถของตนแตกต่างกัน*. ปริญญาโทมหาบัณฑิต [ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Re_Sta/Siriporn_J.pdf
- ศุภลักษณ์ อัครางกูร. (2548). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นานาวิทยา.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ประสานการพิมพ์.
- สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ. (2564). *การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน*.
<https://www.adt.or.th/page/sustainable-tourism/en>
- สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2556). *คู่มือความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตทางทะเลและชายฝั่งเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สิริรัตน์ นาคแป้น. (2555). *พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการมาท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. ศูนย์เรียนรู้และหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. <https://libdoc.dpu.ac.th/thesis/144706.pdf>
- แสงเดือน รตินธร. (2555). ปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวในประเทศไทย. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 3(2), 23-25. https://www.academia.edu/42343484/Article_Text
- อรพรรณ ณ บางช้าง-ศรีเสาวลักษณ์. (2557) *การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสนับสนุนการบริหารการจัดการทรัพยากรทะเล*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อรพินทร์ ชูชม. (2555). แรงจูงใจในการทำงาน: ทฤษฎีและการประยุกต์. *วารสารจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*, 2(2), 52-61.
- อารีรัตน์ วัชรโนธินกุล. (2560). *ความคาดหวังและมิติแห่งความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ส่งผลกระทบต่อการกลับมาเยือนซ้ำเกาะล้านจังหวัดชลบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. ศูนย์เรียนรู้และหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Areerath.Wat.pdf>
- อิสระพงษ์ พลธานี, และ อุมภาพร บุญเพชรแก้ว. (2561). การศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(5), 18-39. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/sujthai/article/view/152558/111484>
- อุษาวดี พลพิพัฒน์. (2545). การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน: กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ในประเทศไทย. *จุลสารการท่องเที่ยว*, 21(4), 38-48.
- แอทสยามทัวร์. (2012). *คู่มือเที่ยว เกาะเต่า เกาะนางยวน ฉบับสมบูรณ์*. <https://www.atsiamtour.com/gallery/139>
- Anurak Aimserak (2554, 26 กุมภาพันธ์). การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : *Sustainable tourism*. <https://anurak0017dpu-anurakaimserak.blogspot.com/2011/02/sustainable-tourism-4-3-using-resource.html>
- Allison, P. D. (1999). Comparing logit and probit coefficients across groups. *Sociological Methods and Research*, 25(2), 186-208. https://www.researchgate.net/publication/245713924_Comparing_Logit_and_Probit_Coefficients_Across_Groups
- Beach, D. S. (1965). *Personnes: The management of people at work*. Macmillan.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Berelson, B., & Steiner, G. (1964). *Human behavior*. Harcourt, Brace.
- Bywater, M. (1993). The youth and student travel market. *Travel & Tourism Analyst*, 3, 35-50.
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of psychological testing*. Harper & Row.
- Eber, S. (1992). *Beyond the green horizon: Principles for sustainable tourism: A discussion paper commissioned from Tourism Concern by WWF UK*. WWF UK World Wide Fund for Nature
- Longman. (1987) *Dictionary of contemporary*. Longman Press.
- Rittichainuwat, B. N., Qu, H., & Mongkhonvanit C. (2008). Understanding the motivation of travelers on repeat visits to Thailand. *Journal of Vacation Marketing*, 14(1), 5-21. <https://doi.org/10.1177/135676670708421>
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1997). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60. <https://eric.ed.gov/?id=ED121845>
- World Tourism Organization. (2005). *Sustainable tourism*. <https://www.unwto.org/sustainable-development>
- Yamane, T. (1967). *Elementary sampling theory*. Prentice-Hall.
- Zhang, X. (2012). *The factors effecting Chinese tourist revisit Thailand destination* [Master's thesis, University of Thai Chamber of Commerce]. <https://doi.pangaea.de/10.1594/PANGAEA.803981>
- Zikmund, W. G., Babin, G. J. & Carr, J. C. (2013). *Business research methods* (9th ed.). South-Western Cengage Learning.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง แรงจูงใจ และศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษา เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล นำไปประกอบการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เพื่อวิเคราะห์และศึกษาแรงจูงใจ และศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำ แบบสอบถามนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อใคร ๆ ต่อตัวท่าน ดังนั้น ใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ตรงตามความเป็นจริง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับคำตอบของท่าน

1. เพศ

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ

2.1 18 – 20 ปี

2.2 21 – 30 ปี

2.3 31 – 40 ปี

2.4 41 – 50 ปี

2.5 51 – 60 ปี

2.4 มากกว่า 60 ปี

3. สถานภาพสมรส

3.1 โสด

3.2 สมรส

3.3 หย่าร้าง

3.4 หม้าย

4. ระดับการศึกษา

4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.2 ปริญญาตรี

4.3 ปริญญาโท

4.4 ปริญญาเอก

5. อาชีพ

5.1 นักเรียน / นักศึกษา

5.2 พนักงานหน่วยงานของรัฐ

5.3 พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง

5.4 ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

5.5 ไม่ได้ประกอบอาชีพ

5.6 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

6.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

6.2 10,001 – 20,000 บาท

6.3 20,001 – 30,000 บาท

6.4 30,001 – 40,000 บาท

6.5 ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่านมากที่สุด

แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยผลักดัน (Push factor)					
7. ต้องการใกล้ชิดกับธรรมชาติท่องเที่ยวทะเล ว่ายน้ำ พายเรือ					
8. ต้องการท่องเที่ยวแบบผจญภัย เดินป่า ปีนเขา					
9. ต้องการได้ซื้อของเคามาเยือนเกาะเต่าแล้ว					
10. ต้องการฝึกทักษะกีฬาทางน้ำ การว่ายน้ำ การดำน้ำ					
11. ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจจากถิ่นที่อยู่อาศัย					
12. ต้องการปาร์ตี้ด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
13. ต้องการพบปะเจอผู้คนใหม่ ๆ					
14. ต้องการศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น					
ปัจจัยดึงดูด (Pull factor)					
15. ความสวยงามของธรรมชาติ ความขาวของหาดทราย ความใสของน้ำทะเล					
16. ประกอบกิจกรรมทางน้ำ เช่น ดำน้ำชมปะการัง และปลาหลากสี					
17. แหล่งท่องเที่ยวเป็นกระแสหลักของผู้คน ดาราคนดัง					
18. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว					
19. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีราคาถูก					
20. ที่พักเป็นมาตรฐานที่สามารถยอมรับได้					
21. ความเป็นส่วนตัวและเงียบสงบของเกาะ					
22. มีอาหารให้เลือกหลากหลาย					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด

ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว					
23. ความงดงามของแนวปะการัง					
24. ความสวยงามของทัศนียภาพบนเกาะ					
25. ความงดงามของชายหาด					
26. ความใสของน้ำทะเล					
27. ความเป็นมิตรไมตรีของคนในท้องถิ่น					
28. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว					
ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
29. ความสะดวกในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว					
30. ความเชื่อมโยงกับเส้นทางการท่องเที่ยวหลัก					
31. การมีป้าย และสัญลักษณ์ป้ายบอกทาง					
32. สภาพของเส้นทางในการเดินทาง					
33. ความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการเดินทาง					
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
34. คุณภาพของร้านอาหาร/เครื่องดื่ม					
35. คุณภาพของห้องพัก					
36. คุณภาพของเรือโดยสารสาธารณะ					
37. คุณภาพของรถจักรยานยนต์เช่า					
38. คุณภาพของศูนย์ให้บริการนักท่องเที่ยว					
39. คุณภาพของสถานรักษาพยาบาล					
40. คุณภาพของแหล่งซื้อปิ้งสินค้าของที่ระลึก					
ด้านกิจกรรม และกระบวนการ					
41. การจัดกิจกรรมในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม					
42. ความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว					
43. ความหลากหลายของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว					
44. ธรรมชาติไม่ถูกทำลายจากการทำกิจกรรม					

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม					
45. ระบบไฟฟ้าในแหล่งท่องเที่ยว					
46. น้ำอุปโภคบริโภคในแหล่งท่องเที่ยว					
47. การกำจัดขยะและถังขยะในแหล่งท่องเที่ยว					
48. คุณภาพระบบการสื่อสาร เช่น สัญญาณโทรศัพท์ Wifi					
49. รถโดยสารสาธารณะสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
50. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว					
51. ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนช่วยลดการใช้ถุงและภาชนะพลาสติก					
52. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีการรณรงค์ เช่น การใช้ป้าย การวางเขตแนวปะการัง ฯ เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่					

ส่วนที่ 4 ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ในช่อง ที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด

ความประทับใจและการกลับมาเยือนซ้ำที่มีต่อเกาะเต่า	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
53. ฉันมีความประทับใจในการมาเยือนเกาะเต่าครั้งนี้					
54. ฉันต้องการแนะนำให้คนรู้จักมาท่องเที่ยวเกาะเต่า					
55. หากฉันได้มาเยือนอีก ฉันจะพักเป็นระยะเวลานานขึ้น					
56. ฉันมีความต้องการกลับมาท่องเที่ยวเกาะเต่าอีก					

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ต้องแก้ไข ด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

.....

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รศ.ดร.อัศวิน แสงพิกุล

ตำแหน่งและหน่วยงานที่สังกัด ผู้อำนวยการหลักสูตรมหาบัณฑิต (ป.โท)
สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ประวัติการศึกษา
ปริญญาเอก Tourism, University of South Australia, Australia
ปริญญาโท Management, Southeastern Louisiana University, USA
ปริญญาตรี Hotel Management มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ

2. ผศ.ดร.มณฑกานติ ชูชูวงศ์

ตำแหน่งและหน่วยงานที่สังกัด คณบดีคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม
สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ประวัติการศึกษา
B.A. English, Chulalongkorn University, Thailand
M.Sc. Tourism Studies, University of Surrey, UK
Ph.D. International Management, Asian Institute of Technology (AIT), Thailand

3. ดร.ยุวรี โชคสวนทรัพย์

ตำแหน่งและหน่วยงานที่สังกัด อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยวและธุรกิจอีเวนต์
คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ประวัติการศึกษา
ปริญญาเอก ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยทักษิณ
ปริญญาโท อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศึกษา) ภาควิชาประวัติศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล

นายศิวัช คงทอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2563

ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต

สาขาการประกอบการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

พ.ศ. 2563

ศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว

คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ธุรกิจส่วนตัว

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

สำรวจพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่เกาะเต่า
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Survey of tourist Behavior and Satisfaction of Diving Tourist in Koh Toa Area Surat
Thani Province

เชษฐ รัตนพิเชษฐชัย¹, วีระ วีระโสภณ²

Email; s65563828018@ssru.ac.th; weera.wee@ssru.ac.th

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและบริการ
วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สามารถเก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 200 ชุด ได้ดังนี้ เพศ พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปีมากที่สุด รองลงมาคืออายุ 21 ถึง 30 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาที่ระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรืออาชีพธุรกิจส่วนตัว มีสถานภาพโสดและมีรายได้ 30,001 – 45,000 บาทมากที่สุด ส่วนใหญ่เดินทาง 1-3 ครั้งต่อเดือน เดินทางมาดำน้ำเป็นครั้งแรกเคยใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากกว่า 3 ครั้ง และจองผ่านบริษัททัวร์มากที่สุดและมักจะเดินทางกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ใช้รถเช่า แหล่งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงการดำน้ำ ได้แก่ โซเชียลเน็ตเวิร์ค และส่วนใหญ่ตัดสินใจเองโดยได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อคนในการใช้บริการการดำน้ำ 5,000 บาทขึ้นไป และส่วนใหญ่จะกลับมาใช้บริการอีก ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.22$) โดยมีความพึงพอใจลำดับแรก คือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{x} = 4.35$) รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 4.34$) ด้านกระบวนการ ($\bar{x} = 4.28$) ด้านราคา ($\bar{x} = 4.21$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: นักท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำ, พฤติกรรมและความพึงพอใจ ,เกาะเต่า

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

Abstract

The purpose of this research was to explore the behavior of tourists in diving groups in the area of Koh Tao. Surat Thani Province and to study the satisfaction of tourists, diving groups in the area in the Koh Tao area Surat Thani Province An online questionnaire was used as a data collection tool. A total of 200 sets of data can be collected as follows: Gender: It was found that the diving group tourists in the area in Koh Tao area Surat Thani Province mostly female Most of them were between 31 and 40 years old, followed by those between 21 and 30 years old. Most of them had a bachelor's degree. Have a career as an employee of a private company or a career in a private business They are single and have the highest income of 30,001 – 45,000 baht. Most of them travel 1-3 times a month. Traveling to dive for the first time I used to use the marine tourism activities in Surat Thani province more than 3 times and booked through most tour companies and often traveled with friends or colleagues. Most of the vehicles used for travel are rented cars. Information sources of knowledge about diving include social networks. And most of them made their own decisions under the influence of their friends. Most of them cost per person to use the diving service 5,000 baht or more and most of them will come back to use the service again. Satisfaction of tourists, diving groups in the area in Koh Tao area Surat Thani Province In the overall aspect, it was at the highest level. ($\bar{x} = 4.22$) The first satisfaction is the physical environment. ($\bar{x} = 4.35$) Followed by the product side. ($\bar{x} = 4.34$) process ($\bar{x} = 4.28$) price ($\bar{x} = 4.21$) respectively

Keywords; Diving Tourist, Behavior, Satisfaction

บทนำ

สำหรับในปี 2566 คาดคะเนว่าท่องเที่ยวของคนไทยยังเติบโตต่อเนื่องด้วยตัวเลขการท่องเที่ยว 226 ล้านคนต่อครั้ง จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เริ่มกลับสู่ภาวะปกติส่งผลบวกต่อพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2565 รวมถึงการเริ่มกลับมาของนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2566 ช่วยเพิ่มความคึกคักให้กับภูมิภาคปลายทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติในพื้นที่ กทม.และปริมณฑล ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ปรับตัวในเชิงปริมาณที่ 80%, 84%, และ 104% ตามลำดับ นอกจากนี้การกลับมาของนักท่องเที่ยวจีน ที่แม้ปี 2566 คาดว่าจะกลับมาไม่มากเมื่อเทียบกับภาวะปกติ แต่อาจช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับอานิสงส์จากรถไฟความเร็วสูงลาว-จีน รวมถึงในภูมิภาคอื่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

ต่อเนื่อง ทั้งนี้ในมิติของรายได้ พบค่าเฉลี่ยของรายจ่ายต่อทริปคาดว่าปรับตัวขึ้นจากภาวะเงินเฟ้อและการปรับขึ้นของค่าที่พักจากระดับที่ปรับลดในช่วงก่อนหน้านี้ แต่ยังคงต่ำกว่าระดับก่อนช่วงสถานการณ์โควิด-19 ส่งผลให้การท่องเที่ยวแบบไทยเที่ยวไทยคาดว่าจะสร้างเม็ดเงินราว 8.2 แสนล้านบาทในปี 2566 (TTB, 2566)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รายงานสถิติจังหวัดที่มีอัตราการนักท่องเที่ยวเติบโตสูง ผลปรากฏว่า "สุราษฎร์ธานี" เป็นจังหวัดที่มีอัตราการนักท่องเที่ยวเติบโตสูงสุดในประเทศ สถิตินักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ เมื่อเทียบกับปี 2564 โดยมีสถิตินักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 600% มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวกว่า 3.6 ล้านคน ทำให้มีรายได้ในจังหวัดเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลการท่องเที่ยวของกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในปี 2565 จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีรายได้จากนักท่องเที่ยวจำนวน 27,661 ล้านบาท จากนักท่องเที่ยวจำนวน 3,690,642 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2564 รายได้สูงขึ้น จำนวน 912.04 %

เกาะเต่า ถือเป็นแหล่งที่ผลิตนักดำน้ำมากที่สุดในโลก เป็นธุรกิจหลักที่นำรายได้มาสู่ชุมชนอย่างแท้จริง และเกี่ยวพันธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ในอดีตที่ผ่านมาเกาะเต่ารวมถึงทรัพยากรมีสภาพที่สมบูรณ์ส่งผลให้เกาะเต่าได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาตินอกจากนี้ยังเป็นแหล่งดำน้ำที่มีการสอน และออกบัตรดำน้ำสูงที่สุดแห่งหนึ่งในโลกอีกด้วยดังนั้น แหล่งทรัพยากรใต้ท้องทะเลของเกาะเต่าที่มีความสมบูรณ์ และสวยงาม จนได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ในทางตรงกันข้ามยังเกิดปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมทางทะเลของเกาะเต่า โดนทำลายส่งผลไปในทิศทางที่เสื่อมโทรมลง ซึ่งส่งผลถึงการท่องเที่ยวที่เป็นรายได้หลักให้กับคนในชุมชน เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขแบบบูรณาการ (ธารรงค์ดี ดำรงค์ศิริ และวาริษฐ์ มัชฌิมบุรุษ, 2560)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสำรวจพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่เกาะเต่า ตำบลเกาะเต่า อำเภอพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการนำแนวคิดพฤติกรรมและความพึงพอใจที่สามารถใช้เป็นกลยุทธ์เพื่อการสำรวจความพึงพอใจและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลในเกาะเต่าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ คือ การศึกษาพฤติกรรม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะใช้ด้วยแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) แบบระบุตัวตนด้วยการใส่ชื่ออีเมลของผู้ตอบ สอบถามถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรของการศึกษานี้ คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยกลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเทศไทย ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ. 2566 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2566

2. การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะประเมินขนาดของกลุ่มตัวอย่างและกำหนดอัตราส่วน (ปานฤทัย แห่งพุ่ม และ วีระ วีระโสภณ 2019) โดยการศึกษานี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 200 คน

3. เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลลักษณะทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) อันประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นมาตรวัดความเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีดังนี้

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มค้ำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปี มากที่สุด รองลงมาคืออายุ 21 ถึง 30 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาที่ระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรืออาชีพธุรกิจส่วนตัว มีสถานภาพโสดและมีรายได้ 30,001 – 45,000 บาทมากที่สุด

1. จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวโดยมีจุดประสงค์ค้ำน้ำ ส่วนใหญ่เดินทาง 1-3 ครั้ง ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 41.2

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

2. จำนวนครั้งในการเดินทางมาดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เดินทางมาดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 32.8
 3. เคยใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือไม่ ส่วนใหญ่เคยใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากกว่า 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.9
 4. ลักษณะของการจองเพื่อใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยว ดำนํ้า ในครั้งนี้ ส่วนใหญ่จองผ่านบริษัททัวร์ คิดเป็นร้อยละ 44.9
 5. บุคคลที่ร่วมใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวดำนํ้าในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 29.3
 6. ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาเพื่อใช้บริการดำนํ้าในครั้งนี้ ส่วนใหญ่ใช้รถเช่า คิดเป็นร้อยละ 57.4
 7. แหล่งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่แหล่งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ โซเชียลเน็ตเวิร์ค คิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมาเป็นเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 9.5 บริษัทนำเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 7.5 โบชัวร์ คิดเป็นร้อยละ 4.1 หนังสือนำเที่ยว และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ
 8. การตัดสินใจใช้บริการการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตัดสินใจเองหรือมีผู้อื่นตัดสินใจให้ ส่วนใหญ่ตัดสินใจเอง คิดเป็นร้อยละ 91.6
 9. การตัดสินใจเลือกใช้บริการกิจกรรมการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับอิทธิพลจากอะไร ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 40.7
 10. ค่าใช้จ่ายต่อคนในการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อคนในการใช้บริการการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.2
 11. จะกลับมาใช้บริการกิจกรรมการดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือไม่ ส่วนใหญ่จะกลับมาใช้บริการอีก คิดเป็นร้อยละ 81.3
- วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี**
- ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีดังนี้

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	\bar{x}
ด้านราคา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวดำนํ้า มีราคาที่เหมาะสมและ	4.21
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีสื่อออนไลน์ ออฟไลน์	4.16
ด้านส่งเสริมการตลาด มีการประชาสัมพันธ์และเข้าถึงง่าย	4.09
ด้านผลิตภัณฑ์ ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการท่องเที่ยวดำนํ้าและ	4.34
อุปกรณ์มีความพร้อม	
ด้านบุคลากร มีบุคลากรเพียงพอต่อความต้องการ	4.11
ด้านกระบวนการ มีขั้นตอนการตอบสนองลูกค้าและวิธีการอธิบาย	4.28
ให้ลูกค้าเข้าใจถึงขั้นตอน	
ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ	4.35
รวม	4.22

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.22$) โดยมีความพึงพอใจลำดับแรกคือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ($\bar{x} = 4.35$) รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการท่องเที่ยวดำนํ้าและอุปกรณ์มีความพร้อม ($\bar{x} = 4.34$) ด้านกระบวนการ มีขั้นตอนการตอบสนองลูกค้าและวิธีการอธิบายให้ลูกค้าเข้าใจถึงขั้นตอน ($\bar{x} = 4.28$) ด้านราคา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวดำนํ้า มีราคาที่เหมาะสมและเหมาะสม ($\bar{x} = 4.21$) ด้านส่งเสริมการตลาด มีการประชาสัมพันธ์และเข้าถึงง่าย ($\bar{x} = 4.09$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลงานวิจัยเรื่อง “สำรวจพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ได้ดังนี้

นักท่องเที่ยวกลุ่มดำนํ้า ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เดินทาง 1-3 ครั้ง ต่อเดือน ส่วนใหญ่เดินทางมาดำนํ้าเป็นครั้งแรกยโสดคล้องโดยตรงกับ อัครกร ไชยพงษ์และคณะ (2021) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่าด้านสภาพแวดล้อมยังเป็นพื้นที่สูงชันและป่าทึบทำให้เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนยังขาดความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมตลอดจนการสอดส่อง

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

ดูแลยังไม่ทั่วถึงการป้องกันการกระทำผิดผู้ที่ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและขาดกระบวนการตรวจสอบ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวใช้บริการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสุราษฎร์ธานี มากกว่า 3 ครั้ง และจองผ่านบริษัททัวร์มากที่สุด โดยอิสระพงษ์ พลธานีและคณะ (2564) ได้ผลวิจัยว่าด้านสังคมการท่องเที่ยวประกอบด้วยกิจกรรมท่องเที่ยวทางทะเลทำให้ชาวบ้านมีทางเลือกในการประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น นอกเหนือจากอาชีพทำการประมงดั้งเดิม มาเป็นการประกอบอาชีพให้บริการด้านการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมักจะเดินทางกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ใช้รถเช่า แหล่งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงการดำน้ำ ได้แก่ โซเชียลเน็ตเวิร์ค และส่วนใหญ่ตัดสินใจเองได้รับอิทธิพลจากเพื่อน มีค่าใช้จ่ายต่อคนในการใช้บริการการดำน้ำ 5,000 บาทขึ้นไป โดยศิริรัตน์ ขานทองและวันทกาญจน์ สีมารุฤทธิ์ การ์ด (2566) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดภูเก็ต นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดภูเก็ตตามปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มดำน้ำ ในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจลำดับแรก คือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ สอดคล้องกับ อิสระพงษ์ พลธานี (2562) ซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบว่าสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุดคือสถานที่ที่เป็นที่เคารถ เช่น สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ในส่วนด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในระดับมากเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- ธำรงค์ดี ดำรงศิริ และ วาริชต์ มัชยมบุรุษ, (2560), การบริหารจัดการ การท่องเที่ยวจำหลักเชิงบูรณาการกรณีศึกษาเกาะเต่า ตำบลเกาะเต่า อำเภอพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี, วารสารรัชต์ภาคย์, 11(21), 10-22
- ศิริรัตน์ ขานทองและวันทกาญจน์ สีมารุฤทธิ์ การ์ด, (2566), การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดภูเก็ต, วารสารศิลปการจัดการ, 7(2), 587-604
- อัศคร ไชยพงษ์และคณะ, (2021), มาตรการส่งเสริมการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่เกาะเต่าอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน, วารสารนิติศาสตร์และสังคมท้องถิ่น, 5(1), 89-109
- อิสระพงษ์ พลธานี (2562), การศึกษาองค์ประกอบของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี, วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 14(2), 17-24

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 6
วันที่ 6 กันยายน 2566

อิสระพงษ์ พลธานีและคณะ (2564), การศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางทะเลตามองค์ประกอบของ
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะล้าน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี, ศิลปศาสตร์ปริทัศน์,
12(6), 98-110

MGR Online, (2566), "สุราษฎร์ธานี" มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 600% ครองแชมป์อัตราการนักท่องเที่ยวเติบโต
สูงสุดในประเทศ, สืบค้นเมื่อ 17 กรกฎาคม 2566, จาก

<https://mgronline.com/travel/detail/9660000019777>

TTB, (2566), ttb analytics คาดรายได้การท่องเที่ยวไทยปี 2566 เพิ่มขึ้น 1 ล้านล้านบาทจากปีก่อน, สืบค้น
เมื่อ 17 กรกฎาคม 2566, จาก [https://www.ttbank.com/th/newsroom/detail/travel-
thailand-2566](https://www.ttbank.com/th/newsroom/detail/travel-thailand-2566)

การศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน¹

อิสระพงษ์ พลธานี² และอุมมาพร บุญเพชรแก้ว³

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ที่มีลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ผู้วิจัยเลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (non-probability) และใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จำนวน 381 คน โดยใช้การเทียบตารางของ Krejcie และ Morgan และการสุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (snow ball) ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจำนวน 30 คน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นการสรุปเป็นรายประเด็นในการสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว (1) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านความประทับใจมากที่สุด โดยพบว่า มีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยว (2) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยพบว่า การจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมมากที่สุด (3) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว โดยพบว่า มีความงดงามของแนวปะการังมากที่สุด (4) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยพบว่า จำนวนร้านอาหารมีจำนวนเพียงพอมากที่สุด (5) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่ง

¹ บทความนี้พัฒนาจากผลการศึกษาเรื่อง "ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และการตลาดของการท่องเที่ยวทางทะเลในอ่าวไทย"

² อาจารย์ ดร. ประจักษ์ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม อีเมล : isarapong_aaa@hotmail.com โทร : 0 3430 0481-4

³ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม อีเมล : aumzana@hotmail.com โทร : 05 8118 3294

ท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยพบว่า ผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด และ (6) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวน้อยที่สุด โดยพบว่า มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง แต่สิ่งที่ต้องพัฒนาคือสภาพเส้นทางของการเดินทาง

คำสำคัญ : 1. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว 2. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 3. เกาะเต่า
4. จังหวัดสุราษฎร์ธานี

A study on potential of tourist attractions on Tao Island in Surat Thani Province as a guideline to promote sustainable tourism

Issarapong Poltanee⁴ and Umaporn Boonphetkaew⁵

Abstract

This research aimed to study tourist attraction potential of Tao Island in Surat Thani Province, specifically to study tourist's behavioral satisfaction with the tourist attraction potential of Tao Island and to propose guidelines for tourism development. This is integrated (mixed) research, using quantitative and qualitative methods in data collection. The sample population for this research is foreign tourists who visited Tao Island. Based on Krejcie & Morgan Table, 381 samples were chosen, using the purposive sampling method with non-probability for quantitative research. 30 samples were chosen, using the snowball sampling method for qualitative research. Statistics for quantitative analysis comprised mean, percentile, and standard deviation. Additionally, content analysis was conducted to analyze data and arrive at issue summary for qualitative analysis. The results of this study in terms of foreign tourists' satisfaction towards tourist attractions are as follows. 1) Regarding impression, tourists were mostly satisfied with potential of the tourist attractions; it was found that there were activities which rendered the visit entertaining. 2) Regarding tourism activities, tourists were mostly satisfied with suitable activities provided. 3) Regarding tourist attractions, tourists were mostly satisfied with the beauty of the coral reefs. 4) Regarding facilities provided, tourists were mostly satisfied with sufficient number of restaurants. 5) Regarding environment and participation of the locals, tourists were mostly

⁴ Lecturer Ph.D. at Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, Thailand. Email address: isarapong_aaa@hotmail.com Tel : 0 3430 0481-4

⁵ Lecturer at Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, Thailand. Email address: aumzana@hotmail.com Tel: 05 8118 3294

satisfied with the fact that entrepreneurs focused more on the environment and culture than their personal benefits. And 6) The least satisfactory aspects was tourist accessibility; it was found that the public relations kept people informed continually, but they still need to develop and improve transport routes.

Keywords: 1. Potential of tourist attractions 2. Sustainable tourism 3. Tao Island
4. Surat Thani Province

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของรายได้ และรายได้จากการท่องเที่ยวสามารถนำไปพัฒนาประเทศและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (Boonlerd Jittangwattana & Pensiri Srikampa, 2014, p. 1) โดยอุปสงค์หรือความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดอุปทานหรือบริการต่างๆ มากมายหลากหลายประเภท เพื่อรองรับจำนวนที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการที่หลากหลาย (Ranee Esichaikul, 2012) การท่องเที่ยวในประเทศไทยปัจจุบันยังคงได้รับความนิยมในด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัจจัยหลายๆ ด้าน ทั้งด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่ตั้งและภูมิประเทศ ศิลปวัฒนธรรม รวมถึงประเพณีที่สืบทอดต่อกันมา ถือเป็นเอกลักษณ์ที่ทำให้ชาวต่างชาติตัดสินใจมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งช่วยเอื้อต่อการท่องเที่ยวในประเทศให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น เพราะรัฐบาลจะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายในการรองรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ จากการรายงานสถานการณ์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยซึ่งยังคงได้เปรียบจากภาพลักษณ์ของความคุ้มค่าเงิน โดยจุดขายที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวคือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยยังคงนิยมแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายทะเล (Sarunya Varakunvit, 2015, p. 124) ประเทศไทยจึงเหมาะแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวมาพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ต่อไป

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ทั้งนี้รายงานสถิติของกรมการท่องเที่ยวรายงานว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในปี 2558 (Ministry of Tourism and Sports, 2016) จำนวน 4.91 ล้านคน กระจายในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ คือ เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเกาะพะงัน และเกาะเต่า โดยเฉพาะเกาะเต่า ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ โดยพื้นที่เกาะเต่ามีหาดทรายที่มีความสงบและความสวยงามตามธรรมชาติ ลึกลงไปได้ทะเลของเกาะเต่ายังมีแนวปะการังที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งปะการังน้ำตื้นและน้ำลึกที่สวยงาม และมีชื่อเสียงด้านการดำน้ำที่ดีแห่งหนึ่งของประเทศไทย (Phunjavit Weerakul, 2016) ประกอบกับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวภายในเกาะเป็นผู้ประกอบการในพื้นที่และเริ่มก้าวสู่การบริหารกิจการรุ่นที่ 2 ซึ่งถือว่าเป็นไปตามวิถูประสงค์ของรัฐบาลที่ต้องการให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยว และวางแผนโดยกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยกำหนดเป้าประสงค์ทาง

ยุทธศาสตร์ คือ เป็นจังหวัดมีการจัดการศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนตอบรับกับกระแสโลก โดยเน้นการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ มีตัวชี้วัด คือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (Surat Thani Province, 2016) เกาะเต่าจึงเหมาะที่จะพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อเป็นการกระจายรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เกาะเต่าเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากสมัยการปกครองของคณะราษฎร กรมราชทัณฑ์ได้ใช้เกาะเต่าเป็นเรือนจำคุมขังนักโทษการเมืองรุ่นกบฏวราเดช พ.ศ. 2476 เนื่องจากเกาะแห่งนี้เป็นเกาะกลางทะเลอ่าวไทยที่ตั้งอยู่โดดเดี่ยว ห่างไกลจากฝั่งและเกาะอื่นๆ มีผืนทะเลกว้างไกลเป็นปราการธรรมชาติจากความสำคัญสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตจึงส่งผลต่อการท่องเที่ยวในปัจจุบัน แต่จากการที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปท่องเที่ยวและมีความเป็นธรรมชาติค่อนข้างสูงจึงทำให้เกาะเต่าได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ฉะนั้นการศึกษาข้อมูลของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการศึกษาเพื่อที่จะทำให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวมีลักษณะการท่องเที่ยวอย่างไรและพึงพอใจในต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่าในด้านใดบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลให้กับองค์กรการวางแผน ทั้งในพื้นที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการออกนโยบายทางการท่องเที่ยวในระดับประเทศ นำข้อมูลที่ได้ที่เป็นปัจจุบันไปปรับใช้ในการที่จะสร้างแผนการรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างตรงจุด และเป็นการสร้างความยั่งยืนจากการท่องเที่ยวให้กับคนในท้องถิ่น และจากยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558-2560 ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นในทุกๆระดับชั้น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้และสังคม สร้างความมั่นคงอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวทางการท่องเที่ยว และเพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายมากขึ้นหรือเพื่อเป็นการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะพะงันต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (qualitative and quantitative research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 80,226 คน (Department of Tourism, 2014) ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (non-probability) และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรจำนวน 381 คน โดยใช้การเทียบตารางของ Krejcie & Morgan (1970, pp. 607-610) ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 ขนาดความคลาดเคลื่อน ± 5 ที่ค่าความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซ็นต์

2. การสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 30 คน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (non-probability) และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (snowball sampling) โดยการสัมภาษณ์ตามข้อมูลที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างแบบสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว 8 ด้าน ได้แก่ วัตถุประสงค์การเดินทาง ความถี่ในการเดินทาง ลักษณะการเดินทาง การได้รับข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทของที่พัก ระยะเวลาที่พัก และค่าใช้จ่าย

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบความพึงพอใจต่อศักยภาพของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวบริเวณเกาะเต่า โดยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านความประทับใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายลักษณะกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ (quantitative variable) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (percentage) โดยทำการสรุปเป็นลำดับตามลักษณะการให้ความสำคัญ

จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยจัดทำการสรุปข้อมูลเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับข้อคำถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

ศักยภาพ เป็นความพร้อมในสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการ ทั้งการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาและการปรับปรุง ดังนั้น แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีศักยภาพแตกต่างกัน และการกำหนดปัจจัยการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมและน่าเชื่อถือ เพื่อให้ได้ผลการประเมินออกมาได้แม่นยำและมีการจัดการที่เหมาะสมต่อไป (Supaporn Hanthong, 2000) นอกจากนี้ Boonlerd Jittangwattana & Pensiri Srikampa (2014, pp. 30-44) ได้ให้ความหมายของศักยภาพ ว่าหมายถึง ความพร้อมในด้านคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของแหล่งหรือทรัพยากรท่องเที่ยวในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวแก่ผู้มาเยี่ยมเยือน ซึ่งมีความแตกต่างกันตามประเภทแหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว นั้นๆ ที่สำคัญ 4 ประการ หรือที่เรียกว่า 4 As คือ

1. ความน่าดึงดูดใจของสถานที่ (attraction) หมายถึง แหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถเรียกร้องและกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยว มีเสน่ห์เฉพาะตัวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น เช่น ชายหาดทรายขาว น้ำตกที่มีความสวยงาม

2. ความสะดวกในการเข้าถึง (accessibility) หมายถึง แหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว หากมีความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงและเที่ยวชมได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดอรรถรสในการท่องเที่ยวได้มาก ถ้าแหล่งท่องเที่ยวสวยงามแต่ขาดความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวก็จะไม่เดินทางไปเที่ยวชมได้

3. ความประทับใจ (amenity) หมายถึง แหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดความประทับใจสูงสุด และซาบซึ้งในการเที่ยวชม เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทราชวัง วัด โบราณสถานต่างๆ หรือแม้แต่ทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมแก่การพักผ่อน อาทิ อุทยานแห่งชาติทางบกและทางทะเล หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน เช่น การร่วมงานเทศกาลและประเพณีต่างๆ

4. องค์ประกอบของการบริการ (ancillary service) สถานที่ที่ท่องเที่ยวควรจัดสรร การบริการด้านต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว หน่วยงาน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ การบริการด้านการตลาด เช่น การให้บริการข้อมูลข่าวสาร การท่องเที่ยว การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว การศึกษาวิจัยด้านความต้องการของ นักท่องเที่ยว การส่งเสริมความร่วมมือด้านการตลาดเป็นพันธมิตรในกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมถึงการประสานความร่วมมือด้านการพัฒนาและการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ Kozak และ Remington (1999, pp. 273-283) ได้อธิบายศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ที่จะส่งผลต่อสภาพการแข่งขันทางการท่องเที่ยวนั้น คือ สถานที่ท่องเที่ยวนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของสองปัจจัยพื้นฐานรวมกัน คือ 1) ปัจจัยหลัก เช่น สภาพภูมิอากาศ นิเวศวิทยา วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม มรดก และ 2) ปัจจัยเฉพาะของภาคการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม การขนส่ง และกิจกรรมเพื่อความบันเทิงด้านการท่องเที่ยว โดย Barbosa, Falcão de Oliveira, & Rezende, (2010, pp. 1067-1095) ได้กำหนดขอบเขตและมิติของการศึกษาความสามารถในการแข่งขันของสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน (โครงสร้างพื้นฐานทั่วไปและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว) การท่องเที่ยว (บริการทางด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ แหล่งท่องเที่ยว และการตลาด) นโยบายสาธารณะ (นโยบายสาธารณะ ความร่วมมือระดับภูมิภาค และการตรวจสอบ) เศรษฐกิจ (เศรษฐกิจท้องถิ่นและความสามารถทางธุรกิจ) การพัฒนาอย่างยั่งยืน (ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านวัฒนธรรม)

แนวคิดด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Ramphaiphan Keosuriya (2013) กล่าวถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสุนทรียภาพ โดยใช้ทรัพยากรอันทรงคุณค่าอย่างชาญฉลาด สามารถรักษาเอกลักษณ์ของธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้ให้นานที่สุด เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และใช้ประโยชน์ได้ยาวนานที่สุด Nippon Chuamuangphan (2015) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การวางแผน และตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดการนำหลักการไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรในพื้นที่ และคำนึงถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม พัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เป็นการจัดการด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองต่อผู้เป็นเจ้าของทรัพยากรหรือท้องถิ่นในปัจจุบัน ซึ่งคำนึงถึงการป้องกันและสวน

รักษาทรัพยากรต่างๆ ไว้เพื่ออนุชนรุ่นต่อไป โดยการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว แต่ในขณะเดียวกันก็รักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศทางธรรมชาติให้คงอยู่ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาที่มีความรับผิดชอบต่อพื้นที่ทรัพยากรท่องเที่ยว โดยเน้นการใช้ประโยชน์ตามแนวทางการอนุรักษ์เพื่อไปสู่ความยั่งยืนที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในลักษณะของการมีส่วนร่วม การที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นต้องร่วมมือกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว ซึ่ง Ramphaiphon Keosuriya (2013) ได้กล่าวว่าจะประกอบด้วยหลักการที่สำคัญอยู่ 10 ประการ ดังนี้

1. อนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอดี โดยต้องมีวิธีการจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิมอย่างเพียงพอ หรือใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงคุณภาพของธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรนั้น ต้องคงความเป็นเอกลักษณ์อย่างดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุด เกิดผลกระทบอันเป็นผลเสียน้อยที่สุด

2. ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นและลดของเสีย โดยผู้ที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกันวางแผนการจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ หรือจัดหาทรัพยากรอื่นที่มีคุณสมบัติและมีคุณภาพเหมือนกันใช้ทดแทนกันได้ เพื่อลดการใช้ทรัพยากรที่หายาก

3. รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม โดยการเพิ่มคุณค่าและมาตรฐานการบริการ เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการท่องเที่ยว ณ สถานที่นั้นนานขึ้นหรือกลับไปเที่ยวซ้ำอีก

4. ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว ต้องมีการประสานแผนการพัฒนาในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล, อบต.) แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาของกระทรวง ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาการทำงานในสถานที่ท่องเที่ยวเดียวกันมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น

5. นำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น ต้องประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยนำไปประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการขายการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวให้มากขึ้น เป็นการสร้างรายได้กระจายสู่ประชากรที่ประกอบการในท้องถิ่น

6. การมีส่วนร่วมโดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น ต้องร่วมทำงานกับท้องถิ่นแบบเป็นองค์กรรวม โดยเข้าร่วมในลักษณะของหน่วยงานร่วมจัด นอกจากนี้ ยังต้องประสานเครือข่ายระหว่างองค์กรและท้องถิ่น เพื่อยกระดับคุณภาพ

ของการจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

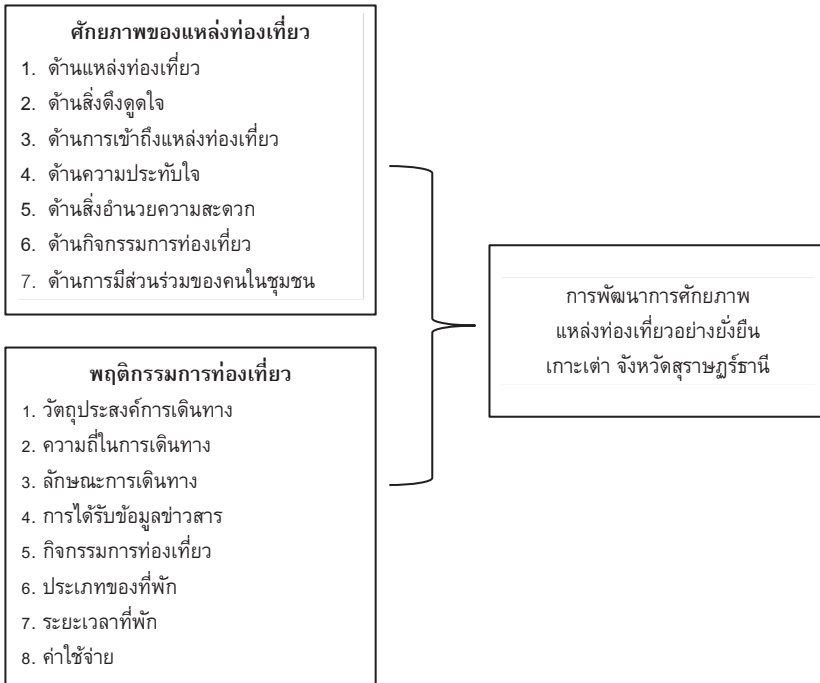
7. มีการประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน ต้องมีการประสานกับประชาคมในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบในพื้นที่ ร่วมประชุมหารือถึงการเพิ่มศักยภาพให้กับแหล่งท่องเที่ยว การประเมินผลกระทบการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการตลาด โดยจัดการประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ

8. การพัฒนาบุคลากร ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ความรู้ การฝึกอบรม การส่งเจ้าหน้าที่ดูงานอย่างสม่ำเสมอให้มีความรู้ มีแนวคิด และวิธีปฏิบัติ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กร และเป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

9. การจัดเตรียมข้อมูล คู่มือในการบริการข่าวสารการท่องเที่ยว ต้องร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ข่าวสารการบริการการขยายให้พร้อม และเพียงพอต่อการเผยแพร่ อาจจัดทำในรูปสื่อทัศนูปกรณ์รูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือการท่องเที่ยว คู่มือการตลาดการท่องเที่ยวในรูปแบบเอกสาร เป็นต้น

10. ประเมินผล ตรวจสอบ และวิจัย จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและเพิ่มคุณค่าคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว การลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว โดยจะต้องมีการประเมินผล การตรวจสอบผลกระทบ และการศึกษาวิจัยอย่างสม่ำเสมอ โดยการสอบถามผู้ใช้บริการโดยตรง การสอบถามความเห็นจากใบประเมินผลหรือการวิจัยตลาดการท่องเที่ยว เพื่อทราบผลของการบริการนำมาปรับปรุงและแก้ไขการจัดการการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความประทับใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

กรอบแนวคิด

ผลการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 26–35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัท รายได้ต่อเดือน 3,001–4,000 ดอลลาร์ มีสถานภาพโสด เป็นนักท่องเที่ยวภูมิลาเนาทวีปยุโรป

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือ เรียนดำน้ำ ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยว คือ 1 ครั้ง ในทุก 1 ปี ลักษณะการเดินทาง คือ เดินทางกับกลุ่มเพื่อน ได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยว จากวารสาร/นิตยสาร/คู่มือเดินทาง กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ คือ การดำน้ำ ประเภทของที่พักรักที่เลือก คือ รีสอร์ท ระยะเวลาพักรักแรม คือ 1-2 สัปดาห์ ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน คือ 4,001- 5,000 บาท แหล่งท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่สุด คือ หาดทรายรี

3. ผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว	3.70	0.67	มาก
ด้านการเข้าถึง	3.25	0.69	ปานกลาง
ด้านความประทับใจ	3.77	0.59	มาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.54	0.76	มาก
ด้านกิจกรรม	3.71	0.72	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่น	3.37	0.87	ปานกลาง
รวม	3.51	0.81	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.59) 2) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.72) 3) ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.67) 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.76) 5) ด้านสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.87) และด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า (1) ความงดงามของแนวปะการังมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.67) 2) ความสวยงามของทัศนียภาพบนเกาะ ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.54) 3) ความงามของชายหาด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.61) 4) ความเป็นมิตรไมตรีของคนในท้องถิ่น ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.59) 5) ความใสของน้ำทะเลโดยปกติ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.62) 6) มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่น่าสนใจ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.57) 7) มีเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์และดึงดูดใจ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.54) และน้อยที่สุด คือ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.57)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.91) 2) มีแผนพับข้อมูล ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.52) 3) มีแผนที่บอกสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.50) 4) สามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.51) 5) ความเชื่อมโยงกับเส้นทางท่องเที่ยวหลัก ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.69) 6) มีป้าย/สัญลักษณ์ป้ายบอกทาง ตลอดจนป้ายเตือนต่างๆ โดดเด่นและอ่านง่าย ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.78$, S.D. = 0.59) และน้อยที่สุด คือ สภาพเส้นทางของการเดินทาง ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.66$, S.D. = 0.72)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านความประทับใจ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.55) 2) รูปแบบของกิจกรรมมีความหลากหลาย ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.62) 3) มีมาตรการด้านความปลอดภัยและระบบเตือนภัย ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.63) 4) จำนวนพนักงานบริการบนเกาะมีเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.63) และน้อยที่สุด คือ ความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐาน ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.54)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 1) จำนวนร้านอาหารมีจำนวนเพียงพอมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.54) 2) ห้องพักรมมีจำนวนเพียงพอ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.60) 3) ทำเรือและเรือมีจำนวนเพียงพอ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.53) 4) การให้ข้อมูลเรื่องความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.80) 5) จำนวนศูนย์ให้บริการท่องเที่ยวมีจำนวนเพียงพอ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.15$, S.D. = 0.63) น้อยที่สุด คือ มีแหล่งช้อปปิ้งหลากหลาย สินค้าดี ราคาถูก คนขายอธธาศัยดี ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.03$, S.D. = 0.55)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.64) 2) กิจกรรมมีความคุ้มค่าเงินที่เสียไป ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.79) 3) กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการทำลายสภาพธรรมชาติบริเวณชายฝั่ง ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$,

S.D. = 0.75) และที่น้อยที่สุด คือ กิจกรรมมีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.53)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) ผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.74) 2) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$, S.D. = 0.88) 3) แหล่งท่องเที่ยวและชุมชนไม่ถูกรบกวนจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.78) และน้อยที่สุด คือ การพัฒนาระบบการกำจัดขยะที่เหมาะสม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.72)

3.2 ผลการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับศักยภาพในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ความน่าดึงดูดใจของสถานที่ (attraction) ของเกาะเต่า นั้นมีแหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลที่สามารถและกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างมากซึ่งถือเป็นเสน่ห์เฉพาะพื้นที่ ธรรมชาติมีความสมบูรณ์ค่อนข้างมาก ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวหลักที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว คือ แหล่งปะการังที่สวยงามใต้ท้องทะเล ซึ่งในแต่ละอ่าวจะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คือ แนวปะการังสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอ่าวโดนด ถ้าวามีความสมบูรณ์อยู่ในระดับมาก กล่าวคือนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางชายหาดเพียงไม่กี่ก้าวก็สามารถดำน้ำดูปะการังที่มีความหลากหลายของโลกใต้ทะเลได้อย่างสะดวก นอกจากนี้ความสวยงามของลักษณะภูมิประเทศ โขดหิน จุดชมวิวยังเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้เดินทางมาท่องเที่ยว

3.2.2 ความสะดวกในการเข้าถึง (accessibility) ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะพบว่า การเดินทางมาท่องเที่ยวยังเกาะเต่าสามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางด้วยเรือเร็วหรือเรือนอน และเรือขนส่ง ที่เป็นของผู้ประกอบการเอกชน ซึ่งออกเดินทางทุกวันเริ่มตั้งแต่ช่วงเช้าจนถึงช่วงบ่าย แต่การเดินทางค่อนข้างใช้เวลานาน และมีความน่ากลัวในช่วงหน้ามรสุม อยากให้เพิ่มรูปแบบการเดินทางที่สะดวกสบายขึ้น เช่น เครื่องบินทะเล นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวจะได้รับการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในการรับรู้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่

3.2.3 ความประทับใจ (amenity) สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านความประทับใจของเกาะเต่า มาจากการมีแนวปะการังที่สวยงาม ซึ่งส่งผลให้เกิดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลินคือ การดำน้ำชมปะการังและสัตว์น้ำต่างๆ โดยเฉพาะปลาทะเล ทั้งนี้ การดำน้ำตื้นซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถทำกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามคำแนะนำได้เลย แต่ต่อมาได้เกิดแรงบันดาลใจในการสมัครเข้าอบรมการเรียนดำน้ำลึก ส่งผลให้เกาะเต่ากลายเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเพื่อเรียนดำน้ำลึก ซึ่งนักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจกับรูปแบบกิจกรรมที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว นอกจากนี้พบว่า หาดทรายรี อ่าวลึก อ่าวโตนด โดยเป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมและความสวยงามของพื้นที่อยู่ในระดับต้นที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด

3.2.4 องค์กรประกอบของการบริการ (ancillary service) จากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลเชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า ร้านอาหารในพื้นที่มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และนอกจากนั้นที่พักในพื้นที่มีลักษณะที่หลากหลาย เช่น ห้องพักราคาถูก โรงแรมที่มีการบริการตามมาตรฐานสากล มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว รวมทั้งพนักงานผู้ให้บริการยังสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และในอนาคตนักท่องเที่ยวมองว่า การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตเป็นสิ่งที่ดีในการที่จะสร้างรายได้ให้กับเกาะเต่า แต่มีข้อควรคำนึงคือ การเพิ่มจำนวนนั้นควรเป็นการเพิ่มที่สอดคล้องกับจำนวนที่พัก และการให้บริการในด้านอื่นๆ ของพื้นที่รองรับด้วย เพื่อที่จะทำให้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวไม่เสื่อมโทรมมากเกินไป ในขณะที่เดียวกันจากการมีรายได้จากนักท่องเที่ยวหากมีการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวแล้วนั้น รายได้ก็ควรจะกระจายลงสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงเช่นเดียวกัน

สรุปและอภิปรายผล

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเกาะเต่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท มีสถานภาพโสด และส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวภูมิสำเนาทวีปยุโรป

พฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์ในการเดินทางคือ เรียนดำน้ำ ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยวเป็นประจำทุก 1 ปี ส่วนใหญ่เดินทางกับกลุ่มเพื่อน และได้รับข้อมูลจากวารสาร/นิตยสาร/คู่มือเดินทาง นอกจากนี้กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ คือ การดำน้ำ และเลือกที่พักประเภทรีสอร์ท ในการพักรวมที่มีระยะเวลาพักรวมไม่เกิน 2 สัปดาห์ ทำการใช้จ่าย

ต่อวันอยู่ระหว่าง 4,001-5,000 บาท

ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ความงดงามของแนวปะการัง ซึ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเกาะเต่าเพื่อทำกิจกรรมการดำน้ำทั้งรูปแบบดำน้ำลึก ดำน้ำตื้น รวมถึงเดินทางเพื่อมาเรียนดำน้ำที่เกาะเต่า นอกจากนี้ความสวยงามของทัศนียภาพบนอ่าวและความงามของชายหาด เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต่างชาติต้องการมาท่องเที่ยว รวมถึงความเป็นมิตรไมตรีของคนในท้องถิ่นที่ทำให้เป็นสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ทำให้เกาะเต่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับที่ Nisa Chatchakul (2012, pp. 262-264) กล่าวว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว เพราะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความรื่นรมย์แก่นักท่องเที่ยว เช่น หาดทรายขาวสะอาด น้ำทะเลสีเขียวใส หรือระบบนิเวศทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ แต่ทั้งนี้ สถานที่ท่องเที่ยวหลายๆ ที่มีปัญหาเรื่องความสะอาด เช่น ขยะบริเวณชายหาด บริเวณข้างทางของถนน หรือบริเวณท่าเรือ ซึ่งทำให้ลดความสวยงามของทัศนียภาพในแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแก้ไขปัญหา ก่อนที่จะกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีข้อดีเรื่องการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีแผนพับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่เกาะเต่าไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวนมาก และหลากหลายภาษา ทั้งจากภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ แต่หากพิจารณาจะพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอยากให้ปรับปรุง บำรุง/สัญลักษณ์บอกทาง ตลอดจนป้ายเตือนต่างๆ อาจจะต้องเพิ่มความโดดเด่นและอ่านง่าย รวมถึงปรับปรุงสภาพเส้นทาง เนื่องจากมักเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ Boonlerd Jittangwattana & Pensiri Srikampa (2014, p. 30) กล่าวว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าไปแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยต้องมีเส้นทางหรือเครือข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

ด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยว ของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ การมีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย แต่ทั้งนี้ ควรพัฒนาความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐานซึ่งนักท่องเที่ยวอยากให้มีการเพิ่มจำนวนของสถานพยาบาลให้เพียงพอหรือเพื่อรองรับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวหรือประชาชนในท้องถิ่นที่เจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Raweewan Ployrunroj (2015, pp. 68-70) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความน่าสนใจและดึงดูดใจของจุดหมายปลายทาง คือ การที่แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายสร้างความประทับใจต่อนักท่องเที่ยวได้ แต่

นักท่องเที่ยวยังมองว่าความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐานยังน้อยอยู่ เช่น สถานพยาบาลโดยเฉพาะโรงพยาบาลเกาะเต่าซึ่งการเปิดปิดเป็นเวลาทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกเมื่อมีเหตุเจ็บป่วยไม่สบายหรือมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี นั้นมีจำนวนร้านอาหาร ห้องพัก รวมถึงท่าเรือและเรือ ที่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมถึงพนักงานบริการบนอ่าวที่มีเพียงพอต่อการให้บริการนักท่องเที่ยว แต่ทั้งนี้ ควรเพิ่มจำนวนศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและแหล่งช้อปปิ้ง

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถือว่าเป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับพื้นที่ และความคุ้มค่าเงินที่เสียไปของกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวได้รับ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติรู้สึกว่าการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวต้องไม่ก่อให้เกิดการทำลายสภาพธรรมชาติบริเวณชายหาด และอยากให้พัฒนา คือ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในระหว่างการท่องเที่ยวและการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวๆ ที่เกาะเต่า เช่น การเกิดอุบัติเหตุต่างๆ ระหว่างการดำน้ำ

ด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่น ข้อดีคือ การที่ผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่แหล่งท่องเที่ยวยังคงต้องพัฒนาระบบการกำจัดที่เหมาะสม เนื่องจากมีปัญหาขยะทั้งจากตัวเกาะ และขยะที่พัดมาจากที่อื่นเข้าสู่ฝั่ง

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีระบบการกำจัดน้ำเสียหรือขยะที่เหมาะสม ควรขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ลดการใช้พลาสติกและกล่องโฟม โดยมุ่งให้เห็นผลเสียจากขยะที่ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายและเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสัตว์น้ำ รวมทั้งการเกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม ซึ่งส่งผลเสียต่อตัวแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันจะเห็นว่าร้านค้ารวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวบางรายได้พยายามลดการใช้พลาสติก ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่ทุกฝ่ายพยายามให้ความร่วมมือ สอดคล้องกับ Nisa Chatchakul (2012, pp. 268-271) ที่กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์จะต้องทำพร้อมๆ กัน โดยมีการวางแผนและศึกษา ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสภาวะแวดล้อมตามกระบวนการเพื่อหาแนวทางในการจัดการแก้ไขปัญหา การใช้มาตรการทางกฎหมาย

เช่น กฎหมายควบคุมการบำบัดน้ำเสีย เพื่อความอยู่รอดของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

2. พัฒนาเส้นทางการคมนาคมภายในเกาะให้มีความสะดวกสบายมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากนักท่องเที่ยว คือ การขับรถมอเตอร์ไซด์เพื่อท่องเที่ยว ในปัจจุบัน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมาจากสภาพเส้นทางและถนน ซึ่งเส้นทางมีความชันและอันตราย สภาพถนนบางพื้นที่ที่เก่าและชำรุด รวมถึงเพิ่มรูปแบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบายขึ้นแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะเต่า เช่น เครื่องบินทะเล เพื่อขนส่งนักท่องเที่ยวระหว่างเกาะหรือแผ่นดินใหญ่ ซึ่งตรงกับ Apinya Baggelaar Arrunnaporn (2015) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวที่กระจายตัวไปตามท้องถิ่นต่างๆ จะเกิดกระแสการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคเพิ่มขึ้นตามมา

3. อนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทรัพยากรทางธรรมชาติของเกาะเต่า เช่น แนวปะการัง ชายหาด หรือโขดหิน จปร. ซึ่งเป็นสถานที่เสด็จประพาสของ ร.5 ถือเป็นเอกลักษณ์ของเกาะเต่า การจัดการการท่องเที่ยวต้องไม่เป็นการรบกวนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ Nippon Chuamuangphan (2015) กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวควรอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืน กล่าวคือ ควรคำนึงถึงระบบนิเวศ ความเติบโตของเศรษฐกิจ จริยธรรมทางสังคม และสิ่งแวดล้อมสำหรับชุมชนและคนในพื้นที่ และยังสอดคล้องกับ Ramphaiphan Keosuriya (2013) ที่กล่าวถึงหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ ต้องอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยการสงวนรักษาคุณภาพของทรัพยากรให้มีคุณค่า รู้วิธีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ปรับปรุงอย่างเหมาะสม

4. การติดตามตรวจสอบสิ่งแวดล้อม เนื่องจากพื้นที่เกาะเต่า มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ คือ แนวปะการัง ซึ่งนักท่องเที่ยวทำกิจกรรม ทั้งการดำน้ำตื้นและการดำน้ำลึก ทั้งกลางวันและการดำน้ำลึกกลางคืน รวมทั้งเป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ดำน้ำลึก ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีผลทำให้ธรรมชาติใต้ทะเลเกิดความเสื่อมโทรม ซึ่งการดำเนินการท่องเที่ยวจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพ ซึ่งจากมีความสำคัญต่อการดำรงชีพของคนในพื้นที่และตัวนักท่องเที่ยวเอง เพราะฉะนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการติดตามตรวจสอบสิ่งแวดล้อม เพื่อรับทราบปัญหาหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว เพื่อหามาตรการป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Nippon Chuamuangphan (2015) กล่าวว่าองค์ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะต้องมีการติดตามตรวจสอบสิ่งแวดล้อม โดยอาจจะอยู่ในรูปแบบของการวิจัย การศึกษา ทั้งนี้ ต้องให้ความสำคัญกับชุมชนในพื้นที่ร่วมเป็น

ผู้ประเมิน ตรวจสอบและติดตามสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1. ควรศึกษาพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเต่า และพื้นที่ใกล้เคียง ได้แก่ เกาะนางยวน ที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงถึงกัน โดยควรมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาที่ถูกต้องจากการสนับสนุนให้มีการดำเนินการวิจัย และการสร้างความร่วมมืออย่างแท้จริงระหว่างหน่วยงานภาครัฐส่วนท้องถิ่นและส่วนกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และการนำแผนพัฒนาพื้นที่มาปฏิบัติร่วมกันได้อย่างถูกต้อง

2. ควรศึกษาในกรณีของขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวรวมถึงการจัดทำการประเมินผลกระทบในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของเกาะเต่า ได้แก่ ปะการัง คงสมบูรณ์ ซึ่งหากไม่มีการศึกษาอาจเกิดความเสี่ยงสูงต่อการถูกทำลายจากนักท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อการท่องเที่ยวในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้เขียนขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยที่ได้สนับสนุนทุนในการศึกษาวิจัยซึ่งเป็นที่มาของบทความนี้ และส่งเสริมให้ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้เพิ่มเติมและตระหนักต่อความรับผิดชอบต่อสังคม

References

- Arrunnapom, A. B. (2015). **Professional knowledge for tourist guide and services in tourism industry (ความรู้เฉพาะอาชีพมัคคุเทศก์และการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) (1st ed.)**. Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Barbosa, L. G. M., Falcão de Oliveira, C. T., & Rezende, C. (2010). Competitiveness of tourist destinations: the study of 65 key destinations for the development of regional tourism. **Revista De Administracao Publica**, 44(5), 1067-1095.
- Chatchakul, N. (2012). **Tourism industry (อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว) (4th ed.)**. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Chemnasiri, N. (2012). **Development of agriculture tourism (การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร) (1st ed.)**. Bangkok: Physics center.
- Chuamuangphan, N. (2015). **Professional knowledge for tourist guide and services in tourism industry (ความรู้เฉพาะอาชีพมัคคุเทศก์และการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) (1st ed.)**. Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Department of National Park, Wildlife and Plant Conservation. (2015). **Koh Tao (เกาะเต่า)** [Online]. Retrieved July 1, 2015 from http://park.dnp.go.th/visitor/nationparkshow.php?PTA_CODE=9143
- Department of Tourism. (2014). **Tourist statistics (สถิตินักท่องเที่ยว) [Online]**. Retrieved July 1, 2015 from <http://newdot2.samartmultimedia.com/home/listcategory/11/216>
- Esichaikul, R. (2012). **Introduction to tourism and tourism industry (การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) (6th ed)**. Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Hanthong, S. (2000). **The potentiality of tourism management in Phatthalung Province (ศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง)**. Master's dissertation, National Institute of Development Administration, Bangkok, Thailand.
- Jittangwattana, B & Srikampa, P. (2014). **Sustainable tourism development (การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน) (2nd ed.)**. Bangkok: Thammasan.

- Keosuriya, R. (2013). **Principles of sustainable tourism management (หลักการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน)** [Online]. Retrieved March 12, 2016 from <http://lib.dtc.ac.th/article/tourism/0007.pdf>
- Kozak, M., & Rimmington, M. (1999). Measuring tourist destination competitiveness: conceptual considerations and empirical findings. **Hospitality Management**, 18: 273-283.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determinining sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Ministry of Tourism and Sports. (2016). **The suitability of the tourism development zone and listening to opinions on tourism development planning. Bangkok and the South Sea Islands (Koh Samui, Koh Phangan and Koh Tao)** (โครงการศึกษาความเหมาะสมในการประกาศเขตการพัฒนาการท่องเที่ยว และการรับฟังความคิดเห็นในการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครและหมู่เกาะทะเลใต้ (เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า) (1st ed.). Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.
- Munglun, P. (2011). **The potentiality of floating market tourism in Nonthaburi for tourism resources management (ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำในจังหวัดนนทบุรีเพื่อการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว)**. Master's dissertation, Thammasat University, Bangkok, Thailand.
- Ployrunroj, R. (2015). **Tourist behavior (พฤติกรรมนักท่องเที่ยว)** (1st ed.). Bangkok: Odeon Store.
- Song, H. (2010). **Tourism demand modelling and forecasting: how should demand be measured?**. China: School of Hotel and Tourism Management.
- Surat Thani Province. (2014). **Surat Thani provincial development plan 2014-2017 (แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2557-2560)** [Online]. Retrieved May 6, 2016 from <http://www.suratthani.go.th/home/>
- Varakunvit, S. (2015). **Tourism industry (อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว)** (5th ed.). Bangkok: Waeowao.